

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli w sprawie dostępu statków rybackich pływających pod banderą Seszeli do wód i morskich zasobów biologicznych Majotty podlegających jurysdykcji Unii Europejskiej 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/938 z dnia 23 września 2013 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci 2
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci 4

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/940 z dnia 1 czerwca 2017 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie kwasu mrówkowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 40
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/941 z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydijnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych 43
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/942 z dnia 1 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgliku wolframu, stapianego węgliku wolframu oraz węgliku wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/943 z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów na Malcie, Cyprze i w Estonii oraz zastępująca decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE 84
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/944 z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Łotwie oraz zastępująca decyzję 2014/911/UE 87
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/945 z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych DNA w Słowacji, Portugalii, na Łotwie, Litwie, w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Cyprze, w Polsce, Szwecji, na Malcie i w Belgii oraz zastępująca decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE 89
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/946 z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Słowacji, w Bułgarii, we Francji, w Republice Czeskiej, na Litwie, w Niderlandach, na Węgrzech, Cyprze, w Estonii, na Malcie, w Rumunii i Finlandii oraz zastępująca decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE 93
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/947 z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów w Finlandii, Słowenii, Rumunii, Polsce, Szwecji, na Litwie, w Bułgarii, Słowacji i na Węgrzech oraz zastępująca decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE 97

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2017/948 z dnia 31 maja 2017 r. w sprawie stosowania wartości zużycia paliwa i emisji CO₂, homologowanych i mierzonych zgodnie ze zharmonizowaną światową procedurą badań lekkich pojazdów dostawczych przy udostępnianiu konsumentom informacji zgodnie z dyrektywą 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 3525) 100

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli w sprawie dostępu statków rybackich pływających pod banderą Seszeli do wód i morskich zasobów biologicznych Majotty podlegających jurysdykcji Unii Europejskiej

W dniu 20 maja 2014 r. Unia Europejska i Republika Seszeli podpisały w Brukseli umowę w sprawie dostępu statków rybackich pływających pod banderą Seszeli do wód i morskich zasobów biologicznych Majotty podlegających jurysdykcji Unii Europejskiej.

Unia Europejska w dniu 10 lutego 2015 r. powiadomiła, że zakończyła wewnętrzne procedury niezbędne do wejścia w życie tej umowy. Republika Seszeli dokonała notyfikacji w dniu 18 maja 2017 r.

Następnie umowa, zgodnie z jej art. 19, weszła w życie w dniu 18 maja 2017 r.

DECYZJA RADY (UE) 2017/938**z dnia 23 września 2013 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rtęć i jej związki są wysoce toksyczne dla zdrowia ludzkiego oraz dla zdrowia zwierząt i roślin. W Unii rtęć i jej związki podlegają przepisom służącym ochronie zdrowia ludzkiego i środowiska.
- (2) W 2009 r. Rada Zarządzająca Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) zwróciła się do dyrektora wykonawczego UNEP o zwołanie międzyrządowego komitetu negocyjacyjnego posiadającego mandat w zakresie przygotowania międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego rtęci, z myślą o zakończeniu prac przed 27. zwyczajną sesją Rady Zarządzającej w 2013 r.
- (3) W grudniu 2010 r. Rada upoważniła Komisję do udziału, w imieniu Unii, w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy, w negocjacjach na temat międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego rtęci, zgodnie z wytycznymi negocyjacyjnymi przedstawionymi w dodatku do tego upoważnienia.
- (4) Proces negocjacji został ukończony z wynikiem pozytywnym, podczas piątego posiedzenia międzyrządowego komitetu negocyjacyjnego, które odbyło się w Genewie w dniach 13–18 stycznia 2013 r.
- (5) Unia miała kluczowe znaczenie w trakcie negocjacji i aktywnie przyczyniła się do osiągnięcia wyniku, który mieści się w ramach wytycznych negocyjacyjnych skierowanych do Komisji.
- (6) Rada, podczas 3233. posiedzenia w dniu 21 marca 2013 r., z zadowoleniem przyjęła wynik procesu negocyjacyjnego.
- (7) Międzynarodowy prawnie wiążący instrument dotyczący rtęci zostanie udostępniony do podpisu podczas konferencji dyplomatycznej, która odbędzie się w Kumamoto (Japonia) w dniach 7–11 października 2013 r., jako Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci.
- (8) Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci powinna zatem zostać podpisana,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, z zastrzeżeniem zawarcia tej konwencji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania konwencji w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Tekst konwencji zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2013 r.

W imieniu Rady
V. JUKNA
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2017/939**z dnia 11 maja 2017 r.****w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2017/938 z dnia 23 września 2013 r. ⁽²⁾ Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci (zwana dalej „Konwencją”) została podpisana w dniu 10 października 2013 r. w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Konwencja została przyjęta w Kumamoto w dniu 10 października 2013 r. Konwencja określa ramy kontroli i ograniczenia stosowania rtęci oraz antropogenicznych emisji rtęci i związków rtęci do atmosfery, wody i gruntu celem ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego.
- (3) Rtęć jest substancją, której działanie ma charakter transgraniczny. W celu zapewnienia ochrony osób i środowiska w Unii konieczne są zatem działania o globalnym zasięgu, które mogłyby stanowić uzupełnienie środków stosowanych na jej terytorium.
- (4) W siódmym programie działań w zakresie środowiska ⁽³⁾ ustanowiono cel długoterminowy, jakim jest nietoksyczne środowisko naturalne i stwierdzono, że w związku z tym konieczne jest wprowadzenie działań mających na celu minimalizację istotnych negatywnych skutków chemikaliów dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska do 2020 r.
- (5) Strategia Wspólnoty w zakresie rtęci z 2005 r., zrewidowana w 2010 r., ma na celu zmniejszenie emisji rtęci, obniżenie podaży oraz popytu na rtęć, ochronę przed narażeniem na działanie rtęci i wspieranie międzynarodowych działań w zakresie rtęci.
- (6) Rada potwierdziła swoje zaangażowanie, co wyraziła w konkluzjach z dnia 14 marca 2011 r., w realizację ogólnego celu, jakim jest ochrona zdrowia człowieka i środowiska przed uwolnieniami rtęci i jej związków, realizowana poprzez ograniczenie i, jeżeli to możliwe, całkowite wyeliminowanie globalnego antropogenicznego uwalniania rtęci do atmosfery, wody i gruntu. Konwencja przyczynia się do osiągnięcia tych celów.
- (7) Zgodnie z art. 30 ust. 3 Konwencji Unia powinna w swoim instrumencie zatwierdzenia określić zakres swoich kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w Konwencji.
- (8) Konwencja powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Zgoda wydana dnia 27 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/938 z dnia 23 września 2013 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (zob. s. 2 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

Niniejszym zostaje również zatwierdzona deklaracja kompetencji wymagana na mocy art. 30 ust. 3 Konwencji.

Tekst Konwencji i deklarację kompetencji dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby upoważnione do złożenia w imieniu Unii instrumentu zatwierdzenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 Konwencji wraz z deklaracją kompetencji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2017 r.

W imieniu Rady
R. GALDES
Przewodniczący

_____

TŁUMACZENIE

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA Z MINAMATY W SPRAWIE RTĘCI

Strony niniejszej Konwencji,

uznając, że rtęć jest substancją chemiczną o światowym znaczeniu z uwagi na jej przenoszenie w powietrzu na dalekie odległości, utrzymywanie się w środowisku po wprowadzeniu w drogę działalności człowieka, zdolność do biokumulacji w ekosystemach oraz znaczący szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi i środowisko,

mając na uwadze decyzję Rady Zarządzającej Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska nr 25/5 z dnia 20 lutego 2009 r. o rozpoczęciu działań międzynarodowych mających na celu gospodarowanie rtęcią w efektywny, skuteczny i spójny sposób,

mając na uwadze ust. 221 dokumentu końcowego Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju pt. „The future we want” („Takiej przyszłości chcemy”), w którym wezwano do pomyślnego zakończenia negocjacji w sprawie ogólnosiwiatowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego rtęci w celu uwzględnienia zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska,

mając na uwadze potwierdzenie przez Konferencję Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju zasad określonych w deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju, w tym między innymi wspólnych, choć zróżnicowanych obowiązków, a także uznając sytuacje i możliwości poszczególnych państw oraz potrzebę działania na skalę globalną,

mając świadomość istnienia, zwłaszcza w krajach rozwijających się, problemów zdrowotnych wynikających z narażenia na działanie rtęci słabszych grup społecznych, zwłaszcza kobiet i dzieci, a za ich pośrednictwem przyszłych pokoleń,

zauważając szczególną podatność ekosystemów arktycznych i społeczności tubylczych ze względu na biomagnifikację rtęci oraz skażenie tradycyjnej żywności, a także w obawie o ogólne oddziaływanie rtęci na społeczności tubylcze,

uznając istotne doświadczenia związane z chorobą z Minamaty, a zwłaszcza poważne skutki dla zdrowia i środowiska wynikające ze skażenia rtęcią, a także potrzebę zapewnienia odpowiedniej gospodarki rtęcią i zapobiegania takim wydarzeniom w przyszłości,

podkreślając znaczenie wsparcia finansowego, technicznego, technologicznego i związanego z budowaniem zdolności, zwłaszcza w przypadku krajów rozwijających się oraz krajów, których gospodarki są w okresie transformacji, w celu wzmocnienia w takich krajach zdolności do gospodarki rtęcią oraz wspierania skutecznego wdrażania niniejszej Konwencji,

uznając również działania Światowej Organizacji Zdrowia w dziedzinie ochrony zdrowia ludzkiego w związku z rtęcią oraz uznając rolę stosownych wielostronnych umów w dziedzinie środowiska, w szczególności Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych oraz konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami,

uznając, że niniejsza Konwencja i inne międzynarodowe umowy w dziedzinie środowiska i handlu wzajemnie się wzmacniają,

podkreślając, że żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie ma na celu zmiany praw i obowiązków którejkolwiek ze Stron wynikających z obowiązujących umów międzynarodowych,

rozumiejąc, że celem powyższego motywu nie jest stworzenie hierarchii obejmującej niniejszą Konwencję i inne instrumenty międzynarodowe,

zauważając, że żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie uniemożliwia żadnej ze Stron podjęcia dodatkowych, zgodnych z postanowieniami niniejszej Konwencji, krajowych działań w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed narażeniem na działanie rtęci, zgodnie z zobowiązaniami takiej Strony wynikającymi z obowiązującego prawa międzynarodowego,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej Konwencji jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed antropogenicznymi emisjami i uwolnieniami rtęci oraz związków rtęci.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Konwencji:

- a) „wydobycie złota tradycyjne i na małą skalę” oznacza wydobycie złota dokonywane przez pojedynczych górników lub małe przedsiębiorstwa o ograniczonych inwestycjach kapitałowych i produkcji;
- b) „najlepsze dostępne techniki” oznaczają te techniki, które umożliwiają najskuteczniejsze zapobieganie emisjom i uwolnieniom rtęci do powietrza, wody i gruntu, a także skutkom takich emisji i uwolnień dla środowiska jako całości oraz – w przypadkach, w których takie zapobieganie nie jest możliwe – ograniczanie takich emisji i uwolnień rtęci oraz ich skutków, z uwzględnieniem ekonomicznych i technicznych uwarunkowań dotyczących danej Strony lub danego obiektu znajdującego się na terytorium tej Strony. W tym kontekście:

„najlepsze” oznacza najskuteczniejsze w osiągnięciu wysokiego ogólnego poziomu ochrony środowiska jako całości;

„dostępne” techniki oznaczają, w odniesieniu do danej Strony i danego obiektu znajdującego się na terytorium tej Strony, techniki opracowane na taką skalę, która umożliwia ich zastosowanie w odpowiednim sektorze przemysłu w sposób wykonalny pod względem ekonomicznym i technicznym, z uwzględnieniem kosztów i korzyści, niezależnie od tego, czy takie techniki stosuje się lub opracowano na terytorium danej Strony, pod warunkiem że techniki te są dostępne dla podmiotu prowadzącego działalność w obiekcie zgodnie z ustaleniami danej Strony; oraz

„techniki” oznaczają stosowane technologie, praktykę działania oraz sposoby projektowania instalacji, ich budowy, konserwowania, obsługi i wycofywania z eksploatacji;

- c) „najlepsze praktyki w dziedzinie ochrony środowiska” oznaczają stosowanie najbardziej odpowiedniego połączenia środków i strategii w dziedzinie ochrony środowiska;
- d) „rtęć” oznacza rtęć pierwiastkową (Hg(0), nr CAS 7439-97-6);
- e) „związek rtęci” oznacza jakąkolwiek substancję składającą się z atomów rtęci i co najmniej jednego atomu innego pierwiastka chemicznego, która może zostać rozdzielona na różne składniki wyłącznie w drodze reakcji chemicznych;
- f) „produkt z dodatkiem rtęci” oznacza produkt lub składnik produktu, który zawiera rtęć lub związek rtęci dodane do niego celowo;
- g) „Strona” oznacza państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej, które wyraziły zgodę na związanie niniejszą Konwencją i które niniejsza Konwencja obowiązuje;
- h) „Strony obecne i głosujące” oznaczają Strony obecne i oddające głos za lub przeciw podczas posiedzeń Stron;
- i) „wydobycie podstawowe rtęci” oznacza wydobycie, w ramach którego podstawowym poszukiwanym materiałem jest rtęć;
- j) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza organizację utworzoną przez suwerenne państwa z danego regionu, której jej państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach regulowanych niniejszą Konwencją i która została należycie upoważniona, zgodnie z jej wewnętrznymi procedurami, do podpisania, ratyfikacji, przyłączenia, zatwierdzenia niniejszej Konwencji lub przystąpienia do niej; oraz
- k) „dozwolone użytkowanie” oznacza wszelkie użytkowanie rtęci lub związków rtęci przez Stronę zgodnie z niniejszą Konwencją, w tym między innymi użytkowanie zgodne z postanowieniami art. 3, 4, 5, 6 i 7.

Artykuł 3

Źródła dostaw rtęci i handel rtęcią

1. Do celów niniejszego artykułu:
  - a) odwołania do „rtęci” obejmują mieszaniny rtęci z innymi substancjami, w tym stopy rtęci, przy wagowym stężeniu procentowym rtęci co najmniej 95 procent; oraz
  - b) „związki rtęci” oznaczają chlorek rtęci(I) (znany również jako kalomel), tlenek rtęci(II), siarczan rtęci(II), azotan rtęci(II), cynober i siarczek rtęci.
2. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do:
  - a) ilości rtęci lub związków rtęci, które mają być użytkowane w badaniach na skalę laboratoryjną lub jako wzorzec odniesienia; lub
  - b) występujących w sposób naturalny śladowych ilości rtęci lub związków rtęci obecnych w takich produktach jak metale inne niż rtęć, rudy lub produkty mineralne, w tym węgiel, lub też w produktach uzyskanych z takich materiałów, oraz niezamierzonych ilości śladowych w produktach chemicznych; lub
  - c) produktów z dodatkiem rtęci.
3. Żadna Strona nie zezwala na wydobycie podstawowe rtęci, jeśli takie wydobycie nie było prowadzone na jej terytorium w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony.
4. Każda Strona zezwala na wydobycie podstawowe rtęci wyłącznie, jeśli takie wydobycie było prowadzone na jej terytorium w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do takiej Strony i wyłącznie przez okres nie dłuższy niż piętnaście lat po tym dniu. W tym okresie rtęć pochodząca z takiego wydobycia wykorzystuje się wyłącznie w wytwarzaniu produktów z dodatkiem rtęci zgodnie z art. 4, w procesach produkcyjnych zgodnie z art. 5, lub unieszkodliwia się ją zgodnie z art. 11, stosując operacje, które nie prowadzą do odzysku, recyklingu, regeneracji, bezpośredniego ponownego zastosowania ani innych sposobów wykorzystania takiej rtęci.
5. Każda Strona:
  - a) dokłada wszelkich starań, aby zidentyfikować znajdujące się na jej terytorium poszczególne zasoby rtęci lub związków rtęci większe niż 50 ton metrycznych, a także źródła dostaw rtęci generujące zasoby większe niż 10 ton metrycznych rocznie;
  - b) podejmuje działania mające na celu dopilnowanie, aby w przypadkach gdy Strona stwierdzi dostępne nadwyżkowe ilości rtęci pochodzące z wycofania z eksploatacji obiektów przemysłu chloro-alkalicznego, taką rtęć unieszkodliwiono zgodnie z wytycznymi dotyczącymi bezpiecznej dla środowiska gospodarki, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. a), stosując operacje, które nie prowadzą do odzysku, recyklingu, regeneracji, bezpośredniego ponownego zastosowania ani innych sposobów wykorzystania takiej rtęci.
6. Żadna Strona nie zezwala na wywóz rtęci, z wyjątkiem:
  - a) wywozu do Strony, która dostarczyła Stronie wywożącej swoją pisemną zgodę, oraz wyłącznie na potrzeby:
    - (i) użytkowania dozwolonego dla Strony przywożącej na mocy niniejszej Konwencji; lub
    - (ii) składowania przejściowego w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z postanowieniami art. 10; lub
  - b) wywozu do państwa niebędącego Stroną, które dostarczyło Stronie wywożącej swoją pisemną zgodę, w tym zaświadczenie potwierdzające, że:
    - (i) takie państwo niebędące Stroną podjęło działania zapewniające ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska oraz zgodność jego działań z postanowieniami art. 10 i 11; oraz
    - (ii) taka rtęć zostanie wykorzystana wyłącznie na potrzeby użytkowania dozwolonego dla Strony na mocy niniejszej Konwencji lub na potrzeby składowania przejściowego w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z postanowieniami art. 10.
7. Strona wywożąca może uznać ogólne powiadomienie wysłane do Sekretariatu przez Stronę przywożącą lub przywożące państwo niebędące Stroną za pisemną zgodę wymaganą na mocy ust. 6. W takim ogólnym powiadomieniu określa się wszelkie warunki zgody udzielanej przez Stronę przywożącą lub przywożące państwo niebędące Stroną. Powiadomienie może zostać odwołane przez taką Stronę lub państwo niebędące Stroną w dowolnej chwili. Sekretariat prowadzi ogólnodostępny rejestr wszystkich takich powiadomień.

8. Żadna Strona nie zezwala na przywóz rtęci od państwa niebędącego Stroną, któremu przedstawiła swoją pisemną zgodę, jeśli takie państwo niebędące Stroną nie przedstawiło zaświadczenia potwierdzającego, że rtęć nie pochodzi ze źródeł określonych jako niedozwolone zgodnie z ust. 3 lub ust. 5 lit. b).
9. Strona, która przedstawia ogólne powiadomienie o wyrażeniu zgody zgodnie z ust. 7, może zdecydować o niezastosowaniu postanowień ust. 8, pod warunkiem że egzekwuje kompleksowe ograniczenia dotyczące wywozu rtęci i wprowadziła krajowe środki gwarantujące, że przywożoną rtęcią gospodaruje się w sposób bezpieczny dla środowiska. Strona dostarcza powiadomienie o takiej decyzji do Sekretariatu, wraz z opisem ograniczeń dotyczących wywozu oraz krajowych środków regulacyjnych, a także wraz z informacjami na temat ilości i państw pochodzenia rtęci przywożonej od państw niebędących Stronami. Sekretariat prowadzi ogólnodostępny rejestr wszystkich takich powiadomień. Komisja ds. Wdrażania i Zgodności dokonuje przeglądu i oceny wszelkich takich powiadomień i dołączonych do nich informacji zgodnie z art. 15 i może, w stosownych przypadkach, sformułować zalecenia dla Konferencji Stron.
10. Procedurę określoną w ust. 9 można stosować do czasu zamknięcia drugiego posiedzenia Konferencji Stron. Po tym terminie procedura przestaje być dostępna, chyba że Konferencja Stron postanowi inaczej zwykłą większością głosów Stron obecnych i głosujących, z wyjątkiem sytuacji, w której Strona zgodnie z ust. 9 dostarczyła powiadomienie przed końcem drugiego posiedzenia Konferencji Stron.
11. Każda Strona w swoich sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 21 uwzględnia informacje potwierdzające spełnienie wymogów określonych w niniejszym artykule.
12. Podczas swojego pierwszego posiedzenia Konferencja Stron przedstawia dalsze wytyczne dotyczące postanowień niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do ust. 5 lit. a), ust. 6 i ust. 8, oraz przygotowuje i przyjmuje wymaganą treść zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6 lit. b) i ust. 8.
13. Konferencja Stron ocenia, czy handel poszczególnymi związkami rtęci nie stoi w sprzeczności z celem niniejszej Konwencji i bada, czy poszczególne związki rtęci nie powinny zostać objęte postanowieniami ust. 6 i ust. 8, poprzez umieszczenie ich w wykazie znajdującym się w dodatkowym załączniku przyjętym zgodnie z art. 27.

Artykuł 4

Produkty z dodatkiem rtęci

1. Poprzez podjęcie odpowiednich środków żadna Strona nie zezwala na produkcję, przywóz ani wywóz produktów z dodatkiem rtęci wymienionych w części I załącznika A po dacie wycofania określonej dla tych produktów, z wyjątkiem sytuacji, gdy w załączniku A określono zwolnienie lub gdy dana Strona zarejestrowała zwolnienie zgodnie z art. 6.
2. W ramach rozwiązania alternatywnego dla ust. 1 Strona może, w chwili ratyfikacji lub wejścia w życie jakiegokolwiek zmiany do załącznika A w odniesieniu do tej Strony, zaznaczyć, że wdroży różne środki lub strategie w celu podjęcia kwestii produktów wymienionych w części I załącznika A. Strona może wybrać takie rozwiązanie tylko wtedy, gdy jest w stanie wykazać, że w chwili powiadomiania Sekretariatu o swojej decyzji o zastosowaniu takiego rozwiązania alternatywnego ograniczyła już do poziomu minimalnego produkcję, przywóz i wywóz znacznej większości produktów wymienionych w części I załącznika A oraz wdrożyła środki lub strategie mające na celu ograniczenie stosowania rtęci w dodatkowych produktach niewymienionych w części I załącznika A. Ponadto Strona wybierająca takie rozwiązanie alternatywne:
- przy pierwszej sposobności przedstawia Konferencji Stron opis wdrożonych środków lub strategii, w tym ilościowe określenie osiągniętych ograniczeń;
  - wdraża środki lub strategie mające na celu ograniczenie stosowania rtęci we wszelkich produktach wymienionych w części I załącznika A, dla których nie osiągnięto jeszcze wartości minimalnej;
  - bierze pod uwagę dodatkowe środki umożliwiające osiągnięcie jeszcze większych ograniczeń; oraz
  - nie jest uprawniona do wnioskowania o zwolnienie zgodnie z art. 6 w odniesieniu do do jakiegokolwiek kategorii produktów, dla której wybrała takie rozwiązanie alternatywne.

Nie później niż pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji Konferencja Stron, w ramach procedury przeglądu określonej w ust. 8, dokonuje przeglądu postępów we wdrażaniu i skuteczności środków podjętych na mocy niniejszego ustępu.

3. Każda Strona podejmuje środki dotyczące produktów z dodatkiem rtęci wymienionych w części II załącznika A zgodnie z postanowieniami określonymi w tym załączniku.
4. Na podstawie informacji dostarczonych przez Strony Sekretariat gromadzi i przechowuje informacje na temat produktów z dodatkiem rtęci i produktów alternatywnych dla nich, oraz podaje takie informacje do wiadomości publicznej. Sekretariat podaje do wiadomości publicznej także wszelkie inne istotne informacje przedłożone przez Strony.
5. Każda Strona podejmuje środki mające na celu zapobieganie włączaniu do produktów złożonych z części produktów z dodatkiem rtęci, których produkcja, przywóz i wywóz nie są dozwolone dla takiej Strony na mocy niniejszego artykułu.
6. Każda Strona zniechęca do produkcji i dystrybucji handlowej produktów z dodatkiem rtęci nieobjętych żadnym ze znanych zastosowań produktów z dodatkiem rtęci przed datą wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, chyba że ocena zagrożeń i korzyści związanych z takim produktem wykaże korzyści dla środowiska lub zdrowia ludzkiego. W stosownych przypadkach Strona dostarcza Sekretariatowi informacje na temat wszelkich takich produktów, w tym wszelkie informacje na temat zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego związanych z takim produktem. Sekretariat podaje takie informacje do wiadomości publicznej.
7. Każda Strona może złożyć do Sekretariatu wnioski o wpisanie produktu z dodatkiem rtęci do wykazu znajdującego się w załączniku A, przy czym taki wniosek zawiera informacje dotyczące dostępności oraz technicznych i ekonomicznych możliwości stosowania produktów niezawierających rtęci alternatywnych dla takiego produktu oraz informacje dotyczące zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego związanych z takim produktem alternatywnym niezawierającym rtęci, z uwzględnieniem informacji określonych w ust. 4.
8. Nie później niż pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji Konferencja Stron dokonuje przeglądu załącznika A i może rozważyć wprowadzenie zmian do tego załącznika zgodnie z art. 27.
9. Podczas przeglądu załącznika A zgodnie z ust. 8 Konferencja Stron uwzględnia co najmniej:
  - a) wszelkie wnioski złożone zgodnie z ust. 7;
  - b) informacje podane do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 4; oraz
  - c) dostępność dla Stron produktów alternatywnych niezawierających rtęci, których stosowanie jest technicznie i ekonomicznie wykonalne, z uwzględnieniem zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego.

Artykuł 5

Procesy produkcyjne, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci

1. Na potrzeby niniejszego artykułu i załącznika B procesy produkcyjne, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci, nie obejmują procesów, w których wykorzystuje się produkty z dodatkiem rtęci, procesów mających na celu wytworzenie produktów z dodatkiem rtęci lub procesów mających na celu przetworzenie odpadów zawierających rtęć.
2. Poprzez podjęcie odpowiednich środków żadna Strona nie zezwala na wykorzystywanie rtęci lub związków rtęci w procesach produkcyjnych wymienionych w części I załącznika B po dacie wycofania określonej w tym załączniku w odniesieniu do poszczególnych procesów, chyba że Strona zarejestrowała zwolnienie zgodnie z art. 6.
3. Każda Strona podejmuje środki mające na celu ograniczenie wykorzystywania rtęci lub związków rtęci w procesach wymienionych w części II załącznika B zgodnie z postanowieniami określonymi w tym załączniku.
4. Na podstawie informacji dostarczonych przez Strony Sekretariat gromadzi i przechowuje informacje na temat procesów, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci, oraz na temat procesów alternatywnych dla takich procesów oraz podaje takie informacje do wiadomości publicznej. Strony mogą przedstawić także inne istotne informacje, które Sekretariat podaje do wiadomości publicznej.
5. Każda Strona, na której terytorium znajduje się co najmniej jeden obiekt, w którym wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci w procesach produkcyjnych wymienionych w załączniku B:
  - a) podejmuje działania mające na celu zapobieganie emisjom i uwolnieniom rtęci lub związków rtęci z takich obiektów;

- b) uwzględnić w swoich sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 21 informacje na temat działań podjętych zgodnie z niniejszym ustępem; oraz
- c) dokłada wszelkich starań w celu zidentyfikowania obiektów znajdujących się na jej terytorium, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci w procesach produkcyjnych wymienionych w załączniku B, oraz dostarcza Sekretariatowi, nie później niż trzy lata po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, informacje na temat liczby i rodzajów takich obiektów oraz szacowanej rocznej ilości rtęci lub związków rtęci wykorzystywanych w takich obiektach. Sekretariat podaje takie informacje do wiadomości publicznej.
6. Żadna Strona nie zezwala na wykorzystywanie rtęci ani związków rtęci w obiekcie, który nie istniał przed datą wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, stosującym procesy produkcyjne wymienione w załączniku B. Do takich obiektów nie mają zastosowania żadne zwolnienia.
7. Każda Strona zniechęca do realizacji jakiegokolwiek obiektu stosującego jakikolwiek inny proces produkcyjny, w którym w sposób zamierzony wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci, a który nie istniał przed datą wejścia w życie niniejszej Konwencji, z wyjątkiem sytuacji, w których Strona jest w stanie wykazać w sposób zadowalający dla Konferencji Stron, że taki proces produkcyjny niesie ze sobą istotne korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego oraz że nie istnieją żadne alternatywne procesy niewykorzystujące rtęci, które byłyby technicznie i ekonomicznie wykonalne i przynosiły takie korzyści.
8. Strony zachęca się do wymiany informacji na temat istotnych nowych osiągnięć technologicznych, alternatywnych procesów produkcyjnych, w ramach których nie wykorzystuje się rtęci, a które są technicznie i ekonomicznie wykonalne, oraz potencjalnych środków i technik umożliwiających ograniczenie, a tam, gdzie jest to możliwe, wyeliminowanie wykorzystywania rtęci i związków rtęci w procesach produkcyjnych wymienionych w załączniku B, a także ograniczenie lub wyeliminowanie emisji i uwolnień rtęci oraz związków rtęci w ramach takich procesów.
9. Każda Strona może złożyć wniosek dotyczący zmiany załącznika B w celu uwzględnienia procesu produkcyjnego, w którym wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci. Wniosek taki zawiera informacje dotyczące dostępności, technicznych i ekonomicznych możliwości stosowania alternatywnego procesu produkcyjnego, w którym nie wykorzystuje się rtęci, oraz informacje dotyczące zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego związanych z takim procesem.
10. Nie później niż pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji Konferencja Stron dokonuje przeglądu załącznika B i może rozważyć wprowadzenie zmian do tego załącznika zgodnie z art. 27.
11. Podczas przeglądu załącznika B zgodnie z ust. 10 Konferencja Stron uwzględni co najmniej:
- a) wszelkie wnioski złożone zgodnie z ust. 9;
- b) informacje podane do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 4; oraz
- c) dostępność dla Stron procesów alternatywnych, w ramach których nie wykorzystuje się rtęci, których stosowanie jest technicznie i ekonomicznie wykonalne, z uwzględnieniem zagrożeń i korzyści dla środowiska i zdrowia ludzkiego.

Artykuł 6

Zwolnienia dostępne na wniosek Strony

1. Każde państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej może zarejestrować jedno lub większą liczbę zwolnień z przestrzegania określonych w załączniku A i załączniku B dat wycofania, zwanych dalej „zwolnieniami”, powiadamiając Sekretariat na piśmie:
- a) w momencie stania się Stroną niniejszej Konwencji; lub
- b) w przypadku włączenia produktu z dodatkiem rtęci do załącznika A w drodze zmiany tego załącznika lub włączenia procesu produkcyjnego, w którym wykorzystuje się rtęć, do załącznika B w drodze zmiany tego załącznika, nie później niż w dniu, w którym odpowiednia zmiana wchodzi w życie w odniesieniu do tej Strony.

Każdej takiej rejestracji towarzyszy oświadczenie wyjaśniające potrzebę zastosowania zwolnienia przez Stronę.

2. Zwolnienie można zarejestrować dla kategorii wymienionej w załączniku A lub załączniku B lub dla podkategorii określonej przez państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej.

3. Każdą Stronę, która zarejestrowała co najmniej jedno zwolnienie, wpisuje się do rejestru. Sekretariat ustanawia i prowadzi rejestr oraz udostępnia go publicznie.
4. Rejestr obejmuje:
- wykaz Stron, które zarejestrowały co najmniej jedno zwolnienie;
  - zwolnienie lub zwolnienia zarejestrowane w odniesieniu do każdej Strony; oraz
  - datę wygaśnięcia każdego zwolnienia.
5. O ile Strona nie wskazała w rejestrze krótszego okresu, wszystkie zwolnienia zarejestrowane zgodnie z ust. 1 wygasają pięć lat po odpowiedniej dacie wycofania wymienionej w załączniku A lub załączniku B.
6. Konferencja Stron może, na wniosek jednej ze Stron, postanowić o przedłużeniu okresu zwolnienia o kolejne pięć lat, o ile Strona nie wnioskuje o krótszy okres przedłużenia. Przy podejmowaniu decyzji Konferencja Stron uwzględnia:
- sprawozdanie przedstawione przez Stronę uzasadniające potrzebę przedłużenia okresu zwolnienia oraz wskazujące podjęte i zaplanowane działania mające na celu wyeliminowanie konieczności funkcjonowania zwolnienia tak szybko, jak tylko jest to możliwe;
  - dostępne informacje, w tym dotyczące dostępności alternatywnych produktów i procesów, które nie wymagają stosowania rtęci lub które wymagają zastosowania mniejszej ilości rtęci niż ma to miejsce w przypadku zastosowania objętego zwolnieniem; oraz
  - zaplanowane lub realizowane działania mające na celu zapewnienie przechowywania rtęci i unieszkodliwiania odpadów rtęciowych w sposób bezpieczny dla środowiska.
- Okres zwolnienia może zostać przedłużony tylko raz dla danego produktu i daty wycofania.
7. Strona może w dowolnej chwili wycofać zwolnienie w drodze pisemnego powiadomienia wystosowanego do Sekretariatu. Wycofanie zwolnienia obowiązuje od daty wskazanej w takim powiadomieniu.
8. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 1 żadne państwo ani regionalna organizacja integracji gospodarczej nie mogą zarejestrować zwolnienia po upływie pięciu lat od daty wycofania danego produktu lub procesu wymienionego w załączniku A lub załączniku B, o ile co najmniej jedna Strona nie pozostaje zarejestrowana w odniesieniu do zwolnienia dla takiego produktu lub procesu, otrzymawszy przedłużenie zgodnie z ust. 6. W takim przypadku państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej może, w czasie określonym w ust. 1 lit. a) i b), zarejestrować zwolnienie dla takiego produktu lub procesu, które wygaśnie po upływie dziesięciu lat od odpowiedniej daty wycofania.
9. Żadna Strona nie może posiadać obowiązującego zwolnienia w jakimkolwiek czasie po upływie 10 lat od daty wycofania danego produktu lub procesu wymienionego w załączniku A lub załączniku B.

Artykuł 7

Wydobycie złota tradycyjne i na małą skalę

1. Środki określone w niniejszym artykule i załączniku C mają zastosowanie do wydobycia i przetwarzania złota tradycyjnego i na małą skalę, podczas których wykorzystuje się amalgamację za pomocą rtęci w celu otrzymania złota z rudy.
2. Każda Strona, na terytorium której dokonuje się wydobycia i przetwarzania złota tradycyjnego i na małą skalę podlegającego postanowieniom niniejszego artykułu, podejmuje działania mające na celu ograniczenie, a tam, gdzie jest to możliwe, wyeliminowanie stosowania rtęci i związków rtęci podczas takiego wydobycia i przetwarzania oraz ograniczenia lub wyeliminowania emisji i uwolnień na skutek takiego wydobycia i przetwarzania.
3. Każda Strona powiadamia Sekretariat, jeśli w dowolnej chwili stwierdzi, że wydobycie i przetwarzanie złota tradycyjne i na małą skalę na jej terytorium prowadzone jest na skalę większą niż nieznaczną. W przypadku stwierdzenia takiej sytuacji Strona:
- opracowuje i wdraża krajowy plan działań zgodnie z załącznikiem C;

- b) przedstawia swój krajowy plan działań Sekretariatowi nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony lub trzy lata po powiadomieniu Sekretariatu, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza; oraz
  - c) następnie co trzy lata przeprowadza przegląd postępów poczynionych w celu wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu oraz uwzględni wnioski z takich przeglądów w swoich sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z art. 21.
4. Strony mogą współpracować ze sobą oraz z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i innymi podmiotami, w stosownych przypadkach, w celu realizacji postanowień niniejszego artykułu. Taka współpraca może obejmować:
- a) opracowanie strategii mających na celu zapobieganie stosowaniu rtęci lub związków rtęci w wydobywaniu i przetwarzaniu złota tradycyjnym i na małą skalę;
  - b) inicjatywy mające na celu edukację, dotarcie do grupy docelowej i budowanie zdolności;
  - c) promowanie badań dotyczących zrównoważonych alternatywnych praktyk bez wykorzystania rtęci;
  - d) zapewnienie wsparcia technicznego i finansowego;
  - e) partnerstwa mające na celu pomoc we wdrażaniu zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu; oraz
  - f) wykorzystywanie istniejących mechanizmów wymiany informacji w celu promowania wiedzy, najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska oraz alternatywnych technologii, które są wykonalne pod względem środowiskowym, technicznym, społecznym i ekonomicznym.

Artykuł 8

Emisje

1. Niniejszy artykuł dotyczy kontrolowania oraz tam, gdzie jest to możliwe, ograniczania emisji rtęci i związków rtęci, często wyrażanych jako „rtęć całkowita”, do atmosfery, poprzez stosowanie środków kontroli emisji ze źródeł punktowych w ramach kategorii źródeł wymienionych w załączniku D.
2. Do celów niniejszego artykułu:
  - a) „emisje” oznaczają emisje rtęci lub związków rtęci do atmosfery;
  - b) „istotne źródło” oznacza źródło w ramach jednej z kategorii źródeł wymienionych w załączniku D. Strona może, według własnego uznania, ustanowić kryteria mające na celu określenie źródeł objętych kategorią źródła wymienioną w załączniku D, pod warunkiem że takie kryteria dla jakiegokolwiek kategorii uwzględniają co najmniej 75 procent emisji z tej kategorii;
  - c) „nowe źródło” oznacza jakiegokolwiek istotne źródło w ramach kategorii wymienionych w załączniku D, którego budowę lub znaczną modernizację rozpoczęto co najmniej rok po dacie:
    - (i) wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do danej Strony; lub
    - (ii) wejścia w życie, w odniesieniu do danej Strony, zmiany załącznika D, na skutek której źródło zaczęło podlegać postanowieniom niniejszej Konwencji;
  - d) „znaczną modernizacją” oznacza modernizację istotnego źródła, której konsekwencją jest znaczne zwiększenie emisji, z wyłączeniem jakichkolwiek zmian w emisjach wynikających z odzysku produktu ubocznego. O tym, czy dana modernizacja jest znaczna, czy też nie, decyduje dana Strona;
  - e) „istniejące źródło” oznacza jakiegokolwiek istotne źródło, które nie jest nowym źródłem;
  - f) „dopuszczalna wartość emisji” oznacza dopuszczalną wartość stężenia, masy lub wskaźnika emisji rtęci lub związków rtęci emitowanych ze źródła punktowego, często wyrażaną jako „rtęć całkowita”.
3. Każda Strona posiadająca na swoim terytorium istotne źródła podejmuje działania mające na celu kontrolę emisji i może przygotować krajowy plan określający działania, jakie należy podjąć w celu kontroli emisji, oraz spodziewane założenia, cele i rezultaty takich działań. Plan należy przedstawić Konferencji Stron w ciągu czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony. Jeśli Strona opracowuje plan wdrażania zgodnie z art. 20, może ona zawrzeć w planie wdrażania plan przygotowany zgodnie z niniejszym ustępem.

4. W odniesieniu do nowych źródeł każda Strona wymaga stosowania najlepszych dostępnych technik i najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska w celu kontrolowania, a tam, gdzie jest to możliwe, ograniczenia emisji, tak szybko jak tylko jest to możliwe, ale nie później niż pięć lat po dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony. Strona może zastosować dopuszczalne wartości emisji, które są zgodne ze stosowaniem najlepszych dostępnych technik.

5. W odniesieniu do istniejących źródeł każda Strona zawiera w swoim planie krajowym oraz wdraża co najmniej jeden z następujących środków, uwzględniając swoje krajowe okoliczności, ekonomiczne i techniczne możliwości zastosowania takich środków oraz ich przystępność pod względem kosztów, tak szybko jak tylko jest to możliwe, ale nie później niż dziesięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony:

- a) określony ilościowo cel dotyczący kontrolowania oraz, tam gdzie jest to wykonalne, ograniczania emisji z istotnych źródeł;
- b) dopuszczalne wartości emisji w celu kontrolowania oraz, tam gdzie jest to wykonalne, ograniczania emisji z istotnych źródeł;
- c) zastosowanie najlepszych dostępnych technik oraz najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska w celu kontroli emisji z istotnych źródeł;
- d) strategię kontroli obejmującą wiele substancji zanieczyszczających, która przyniesie dodatkowe korzyści dla kontroli emisji rtęci;
- e) alternatywne środki umożliwiające ograniczenie emisji z istotnych źródeł.

6. Strony mogą zastosować takie same środki dla wszystkich istotnych istniejących źródeł lub też mogą przyjąć różne środki w odniesieniu do różnych kategorii źródeł. Celem takich środków zastosowanych przez Stronę jest osiągnięcie rozsądnych postępów w ograniczaniu emisji z biegiem czasu.

7. Każda Strona, tak szybko jak tylko jest to możliwe i nie później niż pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, ustanawia, a następnie prowadzi rejestr emisji pochodzących z istotnych źródeł.

8. Podczas swojego pierwszego posiedzenia Konferencja Stron przyjmuje wytyczne dotyczące:

- a) najlepszych dostępnych technik oraz najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska z uwzględnieniem wszelkich różnic pomiędzy nowymi a istniejącymi źródłami i z uwzględnieniem konieczności zminimalizowania skutków przenoszenia zanieczyszczeń pomiędzy różnymi komponentami środowiska; oraz
- b) wsparcia udzielanego Stronom we wdrażaniu środków określonych w ust. 5, w szczególności w określaniu celów i dopuszczalnych wartości emisji.

9. Konferencja Stron przyjmuje, tak szybko jak tylko jest to możliwe, wytyczne dotyczące:

- a) kryteriów, które Strony mogą opracować zgodnie z ust. 2 lit. b);
- b) metodyki przygotowywania rejestrów emisji.

10. Konferencja Stron dokonuje stałego przeglądu oraz w stosownych przypadkach aktualizacji wytycznych opracowanych zgodnie z ust. 8 i ust. 9. Strony uwzględniają wytyczne podczas realizacji odpowiednich postanowień niniejszego artykułu.

11. Każda Strona uwzględnia informacje na temat wdrażania przez nią postanowień niniejszego artykułu w swoich sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z art. 21, a zwłaszcza informacje dotyczące środków podjętych zgodnie z ust. 4–7 oraz skuteczności takich środków.

Artykuł 9

Uwolnienia

1. Niniejszy artykuł dotyczy kontrolowania, a tam, gdzie jest to możliwe, ograniczania uwalniania rtęci i związków rtęci, często wyrażanych jako „rtęć całkowita”, do gruntu i wody z istotnych źródeł punktowych nieobjętych innymi przepisami niniejszej Konwencji.

2. Do celów niniejszego artykułu:
  - a) „uwolnienia” oznaczają uwolnienia rtęci lub związków rtęci do gruntu lub wody;
  - b) „istotne źródło” oznacza dowolne znaczące antropogeniczne źródło punktowe uwolnienia wskazane przez Stronę, które nie zostało objęte innymi przepisami niniejszej Konwencji;
  - c) „nowe źródło” oznacza jakiegokolwiek istotne źródło, którego budowę lub znaczną modernizację rozpoczęto co najmniej rok po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do danej Strony;
  - d) „znaczną modernizacją” oznacza modernizację istotnego źródła, której konsekwencją jest znaczne zwiększenie uwolnień, z wyłączeniem jakichkolwiek zmian w uwolnieniach wynikających z odzysku produktu ubocznego. O tym, czy dana modernizacja jest znaczna, czy też nie, decyduje dana Strona;
  - e) „istniejące źródło” oznacza jakiegokolwiek istotne źródło, które nie jest nowym źródłem;
  - f) „dopuszczalna wartość uwolnienia” oznacza dopuszczalną wartość stężenia lub masy rtęci lub związków rtęci uwolnionych ze źródła punktowego, często wyrażaną jako „rtęć całkowita”.
3. Każda Strona nie później niż trzy lata po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, a następnie regularnie, określa kategorie istotnych źródeł punktowych.
4. Każda Strona posiadająca na swoim terytorium istotne źródła podejmuje działania mające na celu kontrolę uwolnień i może przygotować krajowy plan określający działania, jakie należy podjąć w celu kontroli uwolnień, oraz spodziewane założenia, cele i rezultaty takich działań. Plan należy przedstawić Konferencji Stron w ciągu czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony. Jeśli Strona opracowuje plan wdrażania zgodnie z art. 20, może ona zawrzeć w planie wdrażania plan przygotowany zgodnie z niniejszym ustępem.
5. Działania te obejmują co najmniej jedno z następujących, zgodnie z potrzebami:
  - a) określenie dopuszczalnych wartości uwolnień w celu kontrolowania oraz, tam gdzie jest to wykonalne, ograniczania uwolnień z istotnych źródeł;
  - b) zastosowanie najlepszych dostępnych technik oraz najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska w celu kontroli uwolnień z istotnych źródeł;
  - c) strategię kontroli obejmującą wiele substancji zanieczyszczających, która przyniesie dodatkowe korzyści dla kontroli uwolnień rtęci;
  - d) alternatywne środki umożliwiające ograniczenie uwolnień z istotnych źródeł.
6. Każda Strona, tak szybko jak tylko jest to możliwe i nie później niż pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej Strony, ustanawia, a następnie prowadzi, rejestr uwolnień pochodzących z istotnych źródeł.
7. Konferencja Stron przyjmuje, tak szybko jak tylko jest to możliwe, wytyczne dotyczące:
  - a) najlepszych dostępnych technik oraz najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska z uwzględnieniem wszelkich różnic pomiędzy nowymi a istniejącymi źródłami i z uwzględnieniem konieczności zminimalizowania skutków przenoszenia zanieczyszczeń pomiędzy różnymi komponentami środowiska;
  - b) metodyki przygotowywania rejestrów uwolnień.
8. Każda Strona uwzględni informacje na temat wdrażania przez nią postanowień niniejszego artykułu w swoich sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z art. 21, a zwłaszcza informacje dotyczące środków podjętych zgodnie z ust. 3–6 oraz skuteczności takich środków.

Artykuł 10

Składowanie przejściowe rtęci innej niż rtęć odpadowa w sposób bezpieczny dla środowiska

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do przejściowego składowania rtęci i związków rtęci określonych w art. 3, nieobjętych definicją odpadów rtęciowych określoną w art. 11.

2. Każda Strona podejmuje działania w celu zapewnienia, że składowanie przejściowe takiej rtęci i związków rtęci przeznaczonych do użytku dozwolonego dla danej Strony w ramach niniejszej Konwencji prowadzone jest w sposób bezpieczny dla środowiska i przy uwzględnieniu wszelkich wytycznych oraz w zgodzie z wszelkimi wymogami przyjętymi zgodnie z ust. 3.
3. Konferencja Stron przyjmuje wytyczne w sprawie składowania przejściowego takiej rtęci i związków rtęci w sposób bezpieczny dla środowiska przy uwzględnieniu wszelkich odnośnych wytycznych opracowanych na mocy Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych oraz innych odpowiednich wskazówek. Konferencja Stron może przyjąć wymogi dotyczące składowania przejściowego w dodatkowym załączniku do niniejszej Konwencji zgodnie z art. 27.
4. Strony współpracują w stosownych przypadkach ze sobą oraz z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i innymi podmiotami w celu wsparcia budowania zdolności w zakresie składowania przejściowego takiej rtęci i związków rtęci w sposób bezpieczny dla środowiska.

Artykuł 11

Odpadły rtęciowe

1. W odniesieniu do Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych do odpadów objętych niniejszą Konwencją stosuje się odpowiednie definicje z konwencji bazylejskiej. Strony niniejszej Konwencji, które nie są stronami konwencji bazylejskiej, wykorzystują te definicje jako wytyczne w odniesieniu do odpadów objętych niniejszą Konwencją.
2. Na potrzeby niniejszej Konwencji odpady rtęciowe oznaczają substancje lub obiekty:
  - a) składające się z rtęci lub związków rtęci;
  - b) zawierające rtęć lub związki rtęci; lub
  - c) zanieczyszczone rtęcią lub związkami rtęci,w ilości przekraczającej odpowiednie progi określone przez Konferencję Stron we współpracy z odpowiednimi organami konwencji bazylejskiej w sposób zharmonizowany, które są unieszkodliwiane lub których unieszkodliwienie zamierza się przeprowadzić albo których unieszkodliwienie jest wymagane na mocy przepisów prawa krajowego lub niniejszej Konwencji. Definicja ta wyklucza nadkłady, odpady skalne i zwałowiska z kopalnictwa, z wyjątkiem wydobycia podstawowego rtęci, chyba że zawierają rtęć lub związki rtęci w ilościach przekraczających progi określone przez Konferencję Stron.
3. Każda Strona podejmuje odpowiednie działania w celu zagwarantowania, że odpady rtęciowe:
  - a) podlegają zarządzaniu w sposób bezpieczny dla środowiska przy uwzględnieniu wytycznych opracowanych na mocy konwencji bazylejskiej i zgodnie z wymogami, które Konferencja Stron przyjmie w dodatkowym załączniku zgodnie z art. 27. Przy opracowywaniu wymogów Konferencja Stron bierze pod uwagę przepisy i programy Stron dotyczące gospodarowania odpadami;
  - b) są odzyskiwane, poddawane recyklingowi, regenerowane lub bezpośrednio stosowane ponownie tylko w celu dopuszczonym na mocy niniejszej Konwencji dla danej Strony lub w celu unieszkodliwienia w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z ust. 3 lit. a);
  - c) w odniesieniu do Stron konwencji bazylejskiej, nie są przewożone przez granice państwowe z wyjątkiem przewożenia do celów unieszkodliwienia w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z niniejszym artykułem i z tą konwencją. W sytuacji gdy konwencja bazylejska nie ma zastosowania do przewozu przez granice państwowe, Strona zezwala na taki przewóz tylko po uwzględnieniu odpowiednich międzynarodowych przepisów, norm i wytycznych.
4. Konferencja Stron dąży do ścisłej współpracy z odpowiednimi organami konwencji bazylejskiej w procesie przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji wytycznych, o których mowa w ust. 3 lit. a).
5. Strony są zachęcane do współpracy ze sobą oraz z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i innymi podmiotami w razie potrzeby, w celu rozwijania i utrzymywania możliwości dla gospodarowania odpadami rtęciowymi w sposób bezpieczny dla środowiska na skalę globalną, regionalną i krajową.

Artykuł 12

Miejsca skażone

1. Każda Strona dąży do opracowania odpowiednich strategii identyfikacji i oceny miejsc skażonych rtęcią lub związkami rtęci.
2. Wszelkie działania mające na celu zmniejszenie ryzyka, jakie stanowią takie miejsca, muszą być prowadzone w sposób bezpieczny dla środowiska i obejmować w stosownych przypadkach ocenę ryzyka dla zdrowia ludzkiego i środowiska wskutek działania rtęci lub związków rtęci, jakie tam się znajdują.
3. Konferencja Stron przyjmuje wytyczne w zakresie zarządzania miejscami skażonymi, które mogą obejmować metody i postępowanie w odniesieniu do:
  - a) identyfikacji i scharakteryzowania takich miejsc;
  - b) zaangażowania ludności;
  - c) ocen ryzyka dla zdrowia ludzkiego i środowiska;
  - d) wariantów zarządzania ryzykiem, jakie stanowią miejsca skażone;
  - e) oceny korzyści i kosztów; oraz
  - f) walidacji wyników.
4. Strony zachęca się do współpracy w opracowywaniu strategii i wdrażaniu działań mających na celu identyfikację, ocenę, ustalanie priorytetów i zarządzanie miejscami skażonymi oraz, w stosownych przypadkach, ich rekultywację.

Artykuł 13

Zasoby finansowe i mechanizm finansowy

1. Każda Strona zobowiązuje się do zapewnienia, w miarę swoich możliwości, zasobów na te działania krajowe, które mają na celu wdrożenie niniejszej Konwencji, zgodnie ze swoją krajową polityką, priorytetami, planami i programami. Zasoby takie mogą obejmować finansowanie krajowe w ramach odpowiednich polityk, strategii rozwojowych i budżetów krajowych, finansowanie dwustronne i wielostronne, jak również zaangażowanie sektora prywatnego.
2. Ogólna skuteczność wdrażania niniejszej Konwencji przez Strony będące krajami rozwijającymi się będzie związana ze skutecznym wdrożeniem niniejszego artykułu.
3. Zachęca się wielostronne, regionalne i dwustronne podmioty mogące być źródłem pomocy finansowej i technicznej, jak również wsparcia w budowaniu zdolności i transferze technologii, do pilnej intensyfikacji działalności związanej z rtęcią w ramach wsparcia Stron będących krajami rozwijającymi się we wdrażaniu niniejszej Konwencji, w zakresie środków finansowych, pomocy technicznej i transferu technologii.
4. W swoich działaniach w zakresie finansowania Strony muszą w pełni uwzględniać szczególne potrzeby i warunki Stron będących małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi lub krajami najsłabiej rozwiniętymi.
5. Niniejszym określa się mechanizm zapewniania adekwatnych, przewidywalnych i dostępnych w odpowiednim momencie środków finansowych. Mechanizm ma na celu wsparcie Stron będących krajami rozwijającymi się i krajami, których gospodarki są w okresie transformacji, w realizacji zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji.
6. Mechanizm obejmuje:
  - a) Fundusz Powierniczy „Global Environment Facility”; oraz
  - b) szczególnie program międzynarodowy mający na celu wsparcie budowania zdolności i pomocy technicznej.

7. Fundusz Powierniczy „Global Environment Facility” zapewnia nowe, przewidywalne, adekwatne i dostępne w odpowiednim momencie środki finansowe w celu pokrycia kosztów, tak aby wesprzeć wdrażanie niniejszej Konwencji zgodnie z ustaleniami Konferencji Stron. Na potrzeby niniejszej Konwencji Fundusz Powierniczy „Global Environment Facility” działa zgodnie z wytycznymi Konferencji Stron i przed nią odpowiada. Konferencja Stron podaje wytyczne dotyczące ogólnych strategii, polityk, priorytetów programowych i kryteriów kwalifikowalności do dostępu do środków finansowych i ich wykorzystania. Ponadto Konferencja Stron podaje wytyczne w zakresie orientacyjnej listy kategorii działań, na które można uzyskać wsparcie z Funduszu Powierniczego „Global Environment Facility”. Fundusz Powierniczy „Global Environment Facility” zapewnia środki finansowe w celu pokrycia uzgodnionych kosztów przyrostowych związanych z globalnymi korzyściami dla środowiska oraz uzgodnionych pełnych kosztów niektórych działań umożliwiających te korzyści.
8. Dostarczając środki na dane działanie, Fundusz Powierniczy „Global Environment Facility” powinien brać pod uwagę potencjalne zmniejszenie ilości ręki wynikające z proponowanego działania w stosunku do jego kosztów.
9. Na potrzeby niniejszej Konwencji program, o którym mowa w ust. 6 lit. b), będzie prowadzony zgodnie z wytycznymi Konferencji Stron i będzie przed nią rozliczany. Na pierwszym spotkaniu Konferencja Stron decyduje o tym, która istniejąca instytucja zostanie gospodarzem programu i będzie mu udzielać wskazówek, w tym w odniesieniu do do okresu jego obowiązywania. Wszystkie Strony i inne odnośne zainteresowane podmioty są zaproszone do dobrowolnego dostarczania środków finansowych na potrzeby programu.
10. Konferencja Stron i podmioty będące częścią mechanizmu na pierwszym posiedzeniu Konferencji Stron uzgadniają, w jaki sposób powyższe ustępy mają być realizowane.
11. Konferencja Stron, nie później niż na trzecim posiedzeniu, a następnie w regularnych odstępach czasu, dokonuje przeglądu poziomu finansowania, wytycznych Konferencji Stron dla podmiotów, których zadaniem jest realizacja mechanizmu ustanowionego na mocy niniejszego artykułu, oraz ich skuteczności, jak również zdolności odpowiadania na zmieniające się potrzeby Stron będących krajami rozwijającymi się oraz Stron, których gospodarki są w okresie transformacji. W oparciu o wyniki takiego przeglądu Konferencja Stron podejmuje odpowiednie działania mające na celu poprawienie skuteczności mechanizmu.
12. Wszystkie Strony zaproszone są do uczestniczenia w pracach mechanizmu, w ramach swoich możliwości. Mechanizm zachęca do zapewniania zasobów z innych źródeł, w tym z sektora prywatnego, i dąży do wykorzystania takich zasobów na potrzeby wspieranych przez siebie działań.

Artykuł 14

Budowanie zdolności, pomoc techniczna i transfer technologii

1. Strony współpracują w celu zapewnienia, w miarę swoich możliwości, budowania zdolności i pomocy technicznej w sposób adekwatny i dostępny w odpowiednim momencie dla Stron będących krajami rozwijającymi się, w szczególności Stron będących krajami najsłabiej rozwiniętymi lub małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi oraz Stron, których gospodarki są w okresie transformacji, w celu wsparcia tych krajów w realizacji zobowiązań na mocy niniejszej Konwencji.
2. Budowanie zdolności i pomoc techniczną zgodnie z ust. 1 i art. 13 można realizować w drodze ustaleń na poziomie regionalnym, subregionalnym i krajowym, w tym poprzez istniejące centra regionalne i subregionalne, inne środki wielostronne i dwustronne oraz poprzez partnerstwa, w tym partnerstwa obejmujące sektor prywatny. Należy dążyć do współpracy i koordynacji z innymi wielostronnymi porozumieniami na rzecz środowiska na polu chemikaliów i odpadów w celu zwiększenia skuteczności pomocy technicznej i jej realizacji.
3. Strony będące krajami rozwiniętymi oraz inne Strony, w miarę swoich możliwości, wspierają i ułatwiają, w razie potrzeby przy pomocy sektora prywatnego i innych istotnych zainteresowanych stron, rozwój, transfer, rozpowszechnianie i udostępnianie aktualnych, bezpiecznych dla środowiska technologii alternatywnych w odniesieniu do Stron będących krajami rozwijającymi się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich oraz Stron, których gospodarki są w okresie transformacji, w celu wzmocnienia ich zdolności do skutecznego wdrożenia niniejszej Konwencji.
4. Konferencja Stron na drugim spotkaniu, a następnie w regularnych odstępach czasowych, uwzględniając oświadczenia i sprawozdania Stron, w tym przewidziane na mocy art. 21, oraz informacje dostarczone przez inne zainteresowane Strony:
  - a) bierze pod uwagę informacje dotyczące istniejących inicjatyw i postępów dokonanych w związku z technologiami alternatywnymi;

- b) bierze pod uwagę potrzeby Stron, w szczególności Stron będących krajami rozwijającymi się, w zakresie technologii alternatywnych; oraz
  - c) określa wyzwania, przed jakimi stoją Strony, w szczególności Strony będące krajami rozwijającymi się, w zakresie transferu technologii.
5. Konferencja Stron wydaje zalecenia co do tego, w jaki sposób można na mocy niniejszego artykułu jeszcze bardziej wzmocnić budowanie zdolności, pomoc techniczną i transfer technologii.

Artykuł 15

Komisja ds. Wdrażania i Zgodności

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm z Komisją jako organem pomocniczym Konferencji Stron, w celu wspierania wdrażania wszystkich postanowień niniejszej Konwencji oraz w celu przeglądu zgodności działań z postanowieniami Konwencji. Mechanizm ten, wraz z Komisją, ma charakter pomocniczy i w ramach takiego mechanizmu przykładą się szczególną wagę do odpowiednich krajowych zdolności i okoliczności dotyczących Stron.
2. Komisja wspiera wdrażanie wszystkich postanowień niniejszej Konwencji oraz dokonuje przeglądu zgodności działań z postanowieniami Konwencji. Komisja bada zarówno jednostkowe, jak i systemowe kwestie związane z wdrażaniem Konwencji i zgodnością z Konwencją, a w stosownych przypadkach także formułuje zalecenia dla Konferencji Stron.
3. Komisja składa się z 15 członków, nominowanych przez Strony i wybieranych przez Konferencję Stron, z należyтым uwzględnieniem sprawiedliwej geograficznej reprezentacji w oparciu o pięć regionów w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych; pierwszych członków Komisji wybiera się na pierwszym posiedzeniu Konferencji Stron, a następnych zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez Konferencję Stron zgodnie z ust. 5; członkowie Komisji posiadają kompetencje w dziedzinach mających znaczenie dla niniejszej Konwencji, a skład Komisji odzwierciedla odpowiednią równowagę pod względem wiedzy specjalistycznej.
4. Komisja może analizować kwestie na podstawie:
  - a) pisemnego wniosku złożonego przez którąkolwiek ze Stron w odniesieniu do zgodności jej własnych działań;
  - b) krajowych sprawozdań zgodnie z art. 21; oraz
  - c) wniosków złożonych przez Konferencję Stron.
5. Komisja opracowuje swój regulamin, który podlega zatwierdzeniu podczas drugiego posiedzenia Konferencji Stron; Konferencja Stron może rozszerzyć zakres zadań i obowiązków Komisji.
6. Komisja dokłada wszelkich starań, aby przyjmować swoje zalecenia w drodze konsensusu. Jeśli wyczerpano wszelkie możliwości osiągnięcia konsensusu i nie osiągnięto go, takie zalecenia w ostateczności przyjmuje się większością trzech czwartych głosów obecnych i głosujących członków, przy kworum dwóch trzecich członków.

Artykuł 16

Aspekty dotyczące zdrowia

1. Strony zachęca się do:
  - a) wspierania opracowywania i wdrażania strategii i programów mających na celu zidentyfikowanie i ochronę narażonych grup ludności, a zwłaszcza grup szczególnie wrażliwych, oraz takich strategii i programów, które mogą obejmować przyjmowanie potwierdzonych naukowo wytycznych zdrowotnych związanych z narażeniem na działanie rtęci i związków rtęci, a w stosownych przypadkach również określanie celów związanych z ograniczeniem narażenia na działanie rtęci, a także edukację społeczeństwa, z udziałem sektora zdrowia publicznego i innych zaangażowanych sektorów;
  - b) wspierania opracowywania i wdrażania naukowo ugruntowanych programów edukacyjnych i profilaktycznych dotyczących narażenia zawodowego na działanie rtęci i związków rtęci;
  - c) wspierania odpowiednich usług opieki zdrowotnej związanych z profilaktyką, leczeniem i opieką dla grup ludności narażonych na działanie rtęci i związków rtęci; oraz

- d) ustanawiania i wzmocnienia, w stosownych przypadkach, zdolności instytucjonalnych i zdolności pracowników służby zdrowia w zakresie profilaktyki, diagnozy, leczenia i monitorowania zagrożeń dla zdrowia związanych z narażeniem na działanie rtęci i związków rtęci.
2. Konferencja Stron, analizując kwestie lub działania związane ze zdrowiem, powinna:
- a) w stosownych przypadkach konsultować się i współpracować ze Światową Organizacją Zdrowia, Międzynarodową Organizacją Pracy i innymi odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi; oraz
- b) w stosownych przypadkach wspierać współpracę i wymianę informacji ze Światową Organizacją Zdrowia, Międzynarodową Organizacją Pracy i innymi odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi.

Artykuł 17

Wymiana informacji

1. Każda Strona ułatwia wymianę:
- a) naukowych, technicznych, ekonomicznych i prawnych informacji dotyczących rtęci i związków rtęci, w tym informacji toksykologicznych, ekotoksykologicznych i dotyczących bezpieczeństwa;
- b) informacji dotyczących ograniczania lub wyeliminowania produkcji, stosowania, handlu, emisji lub uwolnień rtęci i związków rtęci;
- c) informacji na temat wykonalnych pod względem technicznym i ekonomicznym alternatyw dla:
- (i) produktów z dodatkiem rtęci;
- (ii) procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci; oraz
- (iii) działań i procesów skutkujących emisją lub uwolnieniem rtęci lub związków rtęci;
- w tym informacji na temat zagrożeń dla zdrowia i środowiska oraz ekonomicznych i społecznych kosztów i korzyści takich alternatyw; oraz
- d) informacji epidemiologicznych dotyczących wpływu na zdrowie związanego z narażeniem na działanie rtęci i związków rtęci, w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia i innymi odpowiednimi organizacjami.
2. Strony mogą wymieniać informacje, o których mowa w ust. 1, bezpośrednio, poprzez Sekretariat lub w stosownych przypadkach we współpracy z innymi odpowiednimi organizacjami, w tym sekretariatami konwencji dotyczących chemikaliów i odpadów.
3. Sekretariat ułatwia współpracę mającą na celu wymianę informacji, o których mowa w niniejszym artykule, a także współpracę z odpowiednimi organizacjami, w tym z sekretariatami wielostronnych umów środowiskowych i innych międzynarodowych inicjatyw. Oprócz informacji pochodzących od Stron takie informacje obejmują także informacje pochodzące od międzyrządowych i pozarządowych organizacji posiadających wiedzę specjalistyczną dotyczącą rtęci, a także od krajowych i międzynarodowych instytucji posiadających taką wiedzę specjalistyczną.
4. Każda Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy na potrzeby wymiany informacji na podstawie niniejszej Konwencji, w tym w odniesieniu do zgody Stron importujących zgodnie z art. 3.
5. Na potrzeby niniejszej Konwencji informacji na temat zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz środowiska nie uważa się za poufne. Strony, które wymieniają między sobą inne informacje zgodnie z niniejszą Konwencją, chronią wszelkie informacje poufne zgodnie ze wspólnymi ustaleniami.

Artykuł 18

Informacje publiczne, świadomość i edukacja

1. Każda Strona, w ramach swoich możliwości, wspiera i ułatwia:
- a) podawanie do wiadomości publicznej informacji dotyczących:
- (i) wpływu rtęci i związków rtęci na zdrowie i środowisko;

- (ii) alternatyw dla rtęci i związków rtęci;
  - (iii) tematów określonych w art. 17 ust. 1;
  - (iv) wyników badań oraz działań związanych z rozwojem i monitorowaniem zgodnie z art. 19; oraz
  - (v) działań mających na celu wypełnienie zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji;
- b) edukację, szkolenia i podnoszenie świadomości społeczeństwa na temat skutków narażenia na działanie rtęci i związków rtęci dla zdrowia ludzi i środowiska, w stosownych przypadkach we współpracy z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i pozarządowymi oraz grupami szczególnie wrażliwymi.
2. Każda Strona wykorzystuje istniejące mechanizmy lub bierze pod uwagę opracowanie mechanizmów takich jak, w stosownych przypadkach, rejestry uwalniania i transferu zanieczyszczeń, na potrzeby gromadzenia i upowszechniania informacji na temat szacunkowych ilości rtęci i związków rtęci emitowanych, uwalnianych lub unieszkodliwianych na skutek działań człowieka na terytorium takiej Strony w ujęciu rocznym.

Artykuł 19

Badania, rozwój i monitorowanie

1. Uwzględniając ich odpowiednich okoliczności i zdolności, Strony dokładają wszelkich starań w celu prowadzenia współpracy ukierunkowanej na tworzenie i poprawę:
- a) rejestrów stosowania i używania rtęci i związków rtęci oraz antropogenicznych emisji rtęci i związków rtęci do atmosfery i uwalniania rtęci i związków rtęci do wody i gruntów;
  - b) modelowania i geograficznie reprezentatywnego monitorowania poziomów rtęci i związków rtęci w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych i w elementach środowiska, w tym elementach biotycznych, takich jak ryby, ssaki morskie, żółwie i ptaki morskie, a także współpracy przy pobieraniu oraz wymianie istotnych i odpowiednich próbek;
  - c) ocen wpływu rtęci i związków rtęci na zdrowie ludzi i środowisko, w uzupełnieniu oceny skutków społecznych, ekonomicznych i kulturowych, zwłaszcza w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych;
  - d) ujednoczonych metodologii działań podejmowanych na podstawie lit. a), b) i c);
  - e) informacji na temat cyklu środowiskowego, rozprzestrzeniania się (w tym przemieszczania się na dalekie odległości i osiadania), przekształcania oraz zachowania się rtęci i związków rtęci w różnych ekosystemach, rozróżniając odpowiednio antropogeniczne i naturalne emisje oraz uwolnienia rtęci, a także wtórne uruchomienia rtęci ze składowisk historycznych;
  - f) informacji na temat handlu rtęcią i związkami rtęci oraz produktami z dodatkiem rtęci; oraz
  - g) informacji i badań na temat technicznej i ekonomicznej dostępności produktów niezawierających rtęci i procesów niewymagających wykorzystywania rtęci oraz na temat najlepszych dostępnych technik i najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony środowiska umożliwiających ograniczenie i monitorowanie emisji i uwolnień rtęci i związków rtęci.
2. W stosownych przypadkach przy podejmowaniu działań określonych w ust. 1 Strony powinny wykorzystywać istniejące sieci monitorowania i programy badawcze.

Artykuł 20

Plany wdrażania

1. Każda Strona może, po przeprowadzeniu wstępnej oceny, opracować i przeprowadzić plan wdrażania, uwzględniający krajowe okoliczności, w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji. Wszelkie takie plany należy niezwłocznie po ich opracowaniu przedstawić Sekretariatowi.

2. Każda Strona może dokonać przeglądu i aktualizacji swojego planu wdrażania, uwzględniając swoje krajowe okoliczności i mając na uwadze wytyczne sformułowane przez Konferencję Stron oraz inne istotne wytyczne.
3. Podejmując działania określone w ust. 1 i 2, Strony powinny skonsultować się z krajowymi zainteresowanymi stronami w celu ułatwienia opracowania, wdrożenia, przeglądu i aktualizacji swoich planów wdrażania.
4. Strony mogą również dokonać koordynacji planów regionalnych w celu ułatwienia wdrażania niniejszej Konwencji.

Artykuł 21

Sprawozdawczość

1. Każda Strona przedkłada Konferencji Stron, poprzez Sekretariat, sprawozdania dotyczące środków, jakie podjęła w celu wdrożenia postanowień niniejszej Konwencji, oraz skuteczności takich środków i potencjalnych wyzwań związanych z wypełnieniem zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji.
2. Każda Strona uwzględnia w swoich sprawozdaniach informacje, o których mowa w art. 3, 5, 7, 8 i 9 niniejszej Konwencji.
3. Podczas swojego pierwszego posiedzenia Konferencja Stron podejmuje obowiązujące dla Stron decyzje dotyczące formy sprawozdań i harmonogramu ich składania, uwzględniając zalety skoordynowania takiej sprawozdawczości ze sprawozdawczością w ramach innych istotnych konwencji dotyczących chemikaliów i odpadów.

Artykuł 22

Ocena skuteczności

1. Konferencja Stron dokonuje oceny skuteczności niniejszej Konwencji, po raz pierwszy nie później niż sześć lat po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, a następnie okresowo w ustalonych przez nią odstępach czasowych.
2. Aby ułatwić taką ocenę, Konferencja Stron na swoim pierwszym posiedzeniu inicjuje wprowadzenie ustaleń umożliwiających zapewnienie jej porównywalnych danych uzyskanych z monitorowania obecności i przemieszczania się rtęci i związków rtęci w środowisku, a także zmian w poziomach rtęci i związków rtęci obserwowanych w biotycznych elementach środowiska i w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych.
3. Ocenę taką przeprowadza się na podstawie dostępnych informacji naukowych, środowiskowych, technicznych, finansowych i ekonomicznych, w tym:
  - a) sprawozdań i innych informacji uzyskanych z monitorowania przedstawionych Konferencji Stron zgodnie z ust. 2;
  - b) sprawozdań złożonych zgodnie z art. 21;
  - c) informacji i zaleceń przedstawionych zgodnie z art. 15; oraz
  - d) sprawozdań i innych istotnych informacji dotyczących działania pomocy finansowej, transferu technologii i ustaleń dotyczących budowania zdolności wprowadzonych na mocy niniejszej Konwencji.

Artykuł 23

Konferencja Stron

1. Niniejszym ustanawia się Konferencję Stron.
2. Pierwsze posiedzenie Konferencji Stron zwołuje Dyrektor Wykonawczy Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, nie później niż rok po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji. Kolejne zwyczajne posiedzenia Konferencji Stron odbywają się w regularnych odstępach ustalonych przez Konferencję.

3. Nadzwyczajne posiedzenia Konferencji Stron odbywają się w takich terminach, jakie Konferencja Stron uzna za konieczne, albo na pisemny wniosek którejkolwiek ze Stron, pod warunkiem że w ciągu sześciu miesięcy od poinformowania Stron o takim wniosku przez Sekretariat wniosek taki poprze co najmniej jedna trzecia Stron.
4. Konferencja Stron na swoim pierwszym posiedzeniu w drodze konsensusu uzgadnia i przyjmuje regulamin i przepisy finansowe obowiązujące ją oraz jej organy pomocnicze, a także postanowienia finansowe regulujące funkcjonowanie Sekretariatu.
5. Konferencja Stron w sposób stały dokonuje przeglądu i oceny procesu wdrażania postanowień niniejszej Konwencji. Konferencja Stron pełni funkcje przypisane jej na mocy niniejszej Konwencji i w tym celu:
  - a) ustanawia takie organy pomocnicze, jakie uzna za konieczne do wdrożenia postanowień niniejszej Konwencji;
  - b) w stosownych przypadkach współpracuje z właściwymi organizacjami międzynarodowymi oraz organami międzyrządowymi i pozarządowymi;
  - c) dokonuje regularnych przeglądów wszelkich informacji udostępnionych jej i Sekretariatowi na podstawie art. 21;
  - d) rozważa wszelkie zalecenia przedstawione jej przez Komisję ds. Wdrażania i Zgodności;
  - e) analizuje i podejmuje wszelkie dodatkowe działania, jakie mogą być konieczne do realizacji celów niniejszej Konwencji; oraz
  - f) dokonuje przeglądu załączników A i B zgodnie z postanowieniami art. 4 i 5.
6. Przedstawiciele Organizacji Narodów Zjednoczonych, jej wyspecjalizowanych agencji i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, a także wszelkich państw niebędących Stroną niniejszej Konwencji, mogą brać udział w posiedzeniach Konferencji Stron w charakterze obserwatorów. Jakikolwiek organ lub agencja, o charakterze krajowym lub międzynarodowym, rządowym lub pozarządowym, posiadające szczególną wiedzę na temat kwestii zawartych w niniejszej Konwencji, które poinformowały Sekretariat o tym, że pragną, by ich przedstawiciele byli obecni podczas posiedzenia Konferencji Stron w charakterze obserwatorów, mogą uzyskać zgodę na obecność ich przedstawicieli na posiedzeniu, o ile swojego sprzeciwu nie zgłosi co najmniej jedna trzecia obecnych na posiedzeniu Stron. Zgoda na obecność obserwatorów podczas posiedzenia i ich udział w posiedzeniu podlega regulaminowi przyjętemu przez Konferencję Stron.

Artykuł 24

Sekretariat

1. Niniejszym ustanawia się Sekretariat.
2. Sekretariat spełnia następujące funkcje:
  - a) organizuje posiedzenia Konferencji Stron i jej organów pomocniczych oraz zapewnia im niezbędną obsługę;
  - b) na wniosek Stron ułatwia zapewnianie im pomocy we wdrażaniu postanowień niniejszej Konwencji, a w szczególności pomocy dla Stron będących krajami rozwijającymi się i Stron, których gospodarki są w okresie transformacji;
  - c) w stosownych przypadkach koordynuje pracę sekretariatów odpowiednich organów międzynarodowych, a w szczególności sekretariatów innych konwencji dotyczących chemikaliów i odpadów;
  - d) pomaga Stronom w wymianie informacji związanych z wdrażaniem postanowień niniejszej Konwencji;
  - e) przygotowuje i udostępnia Stronom okresowe sprawozdania oparte na informacjach otrzymanych na podstawie art. 15 i 21 oraz inne dostępne informacje;
  - f) zawiera, pod ogólnym kierownictwem Konferencji Stron, takie porozumienia administracyjne i kontraktowe, jakie mogą być wymagane dla efektywnego wypełniania jego funkcji; oraz
  - g) wykonuje inne funkcje sekretariatu wyszczególnione w niniejszej Konwencji oraz takie inne zadania, jakie może określić Konferencja Stron.

3. Funkcje Sekretariatu na potrzeby niniejszej Konwencji wykonuje Dyrektor Wykonawczy Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, o ile Konferencja Stron nie postanowi, większością trzech czwartych głosów Stron obecnych i głosujących, o powierzeniu funkcji sekretariatu jednej lub większej liczbie innych organizacji międzynarodowych.

4. Konferencja Stron, w porozumieniu z odpowiednimi organami międzynarodowymi, może przewidzieć zwiększoną współpracę Sekretariatu z sekretariatami innych konwencji dotyczących chemikaliów i odpadów oraz zwiększoną koordynację pracy tych sekretariatów. Konferencja Stron, w porozumieniu z odpowiednimi organami międzynarodowymi, może przewidzieć dalsze wytyczne dotyczące tej kwestii.

Artykuł 25

Rozstrzygnięcie sporów

1. Wszelkie spory w związku z interpretacją bądź stosowaniem niniejszej Konwencji Strony starają się rozstrzygnąć w drodze negocjacji lub innych wybranych przez siebie pokojowych środków.

2. Podczas ratyfikacji, przyjmowania lub zatwierdzania niniejszej Konwencji lub przystępowania do niej, bądź w dowolnym późniejszym terminie Strona, która nie jest regionalną organizacją integracji gospodarczej, może za pomocą dokumentu na piśmie złożonego u Depozytariusza oświadczyć, że w zakresie wszelkich sporów dotyczących interpretacji bądź stosowania niniejszej Konwencji uznaje ona jeden lub oba z następujących sposobów rozstrzygnięcia sporów za obowiązkowy w odniesieniu do wszelkich Stron przyjmujących to samo zobowiązanie:

a) arbitraż zgodnie z procedurą podaną w części I załącznika E;

b) przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

3. Strona, która jest regionalną organizacją integracji gospodarczej, może złożyć oświadczenie z podobnym skutkiem w stosunku do arbitrażu zgodnie z ust. 2.

4. Oświadczenie złożone zgodnie z ust. 2 lub 3 pozostaje w mocy do momentu jego wygaśnięcia zgodnie z jego warunkami lub po trzech miesiącach po złożeniu pisemnego zawiadomienia o jego odwołaniu u Depozytariusza.

5. Wygaśnięcie oświadczenia, zawiadomienie o odwołaniu lub nowe oświadczenie nie może w żaden sposób wpływać na postępowanie toczące się przed sądem arbitrażowym lub Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości, chyba że strony sporu postanowią inaczej.

6. Jeżeli strony sporu nie przyjęły tych samych środków rozstrzygnięcia sporów zgodnie z ust. 2 lub 3 i jeśli nie są w stanie rozstrzygnąć sporu poprzez środki przedstawione w ust. 1 w ciągu dwunastu miesięcy od otrzymania powiadomienia jednej strony przez drugą co do istnienia sporu między nimi, spór zostanie przekazany komisji pojednawczej na wniosek którejkolwiek ze stron sporu. Do postępowania pojednawczego na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura określona w części II załącznika E.

Artykuł 26

Zmiany Konwencji

1. Każda Strona niniejszej Konwencji może zaproponować zmiany do niej.

2. Zmiany do niniejszej Konwencji przyjmowane są na posiedzeniu Konferencji Stron. Tekst każdej z proponowanych zmian Sekretariat przekazuje Stronom na co najmniej sześć miesięcy przed posiedzeniem, na którym zostanie przedstawiona propozycja ich przyjęcia. Sekretariat przekazuje również proponowaną zmianę sygnatariuszom niniejszej Konwencji oraz, do celów informacyjnych, Depozytariuszowi.

3. Strony dołożą wszelkich starań, aby osiągnąć porozumienie w sprawie każdej proponowanej zmiany do niniejszej Konwencji w drodze konsensusu. Jeżeli wszystkie środki osiągnięcia konsensusu zostały wyczerpane i nie osiągnięto porozumienia, w ostateczności zmianę przyjmuje się większością trzech czwartych głosów Stron obecnych i głosujących na posiedzeniu.

4. Przyjętą zmianę Depozytariusz przekazuje wszystkim Stronom do ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
5. O ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu zmiany Strony informują Depozytariusza na piśmie. Zmiana przyjęta zgodnie z ust. 3 wchodzi w życie dla tych Stron, które zgodziły się na jej obowiązywanie w odniesieniu do nich, dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez co najmniej trzy czwarte Stron, które były Stronami w momencie przyjęcia zmiany. Następnie zmiana wchodzi w życie dla każdej innej Strony dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu przez tę Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zmiany.

Artykuł 27

Przyjmowanie i zmiany załączników

1. Załączniki do niniejszej Konwencji stanowią jej integralną część, a odwołanie do niniejszej Konwencji stanowi jednocześnie, o ile nie stwierdzono inaczej, odwołanie do wszystkich jej załączników.
2. Wszelkie dodatkowe załączniki przyjęte po wejściu niniejszej Konwencji w życie będą ograniczone do kwestii proceduralnych, naukowych, technicznych bądź administracyjnych.
3. Dla wniosków w sprawie dodatkowych załączników do niniejszej Konwencji, ich przyjmowania i wchodzenia w życie obowiązuje następująca procedura:
  - a) składanie wniosków w sprawie dodatkowych załączników i przyjmowanie tych załączników odbywa się według procedury określonej w art. 26 ust. 1–3;
  - b) każda Strona, która nie może przyjąć danego dodatkowego załącznika, powiadamia o tym Depozytariusza na piśmie w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia przez Depozytariusza przyjęcia takiego załącznika. Depozytariusz niezwłocznie zawiadamia wszystkie Strony o każdym otrzymanym zawiadomieniu. Strona może w dowolnym momencie powiadomić Depozytariusza na piśmie o wycofaniu uprzedniego powiadomienia o nieprzyjęciu dotyczącego dodatkowego załącznika, w wyniku czego załącznik wchodzi w życie w stosunku do tej strony z zastrzeżeniem lit. c); oraz
  - c) po upływie jednego roku od daty ogłoszenia przez Depozytariusza przyjęcia dodatkowego załącznika, załącznik ten wchodzi w życie w odniesieniu do do wszystkich Stron, które nie złożyły powiadomienia o jego nieprzyjęciu zgodnie z zapisami lit. b).
4. Wnioski o zmiany załączników do niniejszej Konwencji, ich przyjmowanie i wejście w życie podlegają tym samym procedurom, jakie obowiązują dla wniosków w sprawie dodatkowych załączników do Konwencji, ich przyjmowania i wejścia w życie, z zastrzeżeniem, że zmiana załącznika nie wchodzi w życie w odniesieniu do Strony, która złożyła oświadczenie dotyczące zmian załączników zgodnie z art. 30 ust. 5; w takim przypadku zmiana wchodzi w życie w odniesieniu do tej Strony dziewięćdziesiątego dnia po dacie złożenia przez tę Stronę u Depozytariusza dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia dotyczącego takiej zmiany.
5. Jeżeli dodatkowy załącznik lub zmiana załącznika jest związana ze zmianą niniejszej Konwencji, dodatkowy załącznik lub zmiana załącznika nie wchodzi w życie do czasu wejścia w życie zmiany niniejszej Konwencji.

Artykuł 28

Prawo głosu

1. Każda Strona niniejszej Konwencji dysponuje jednym głosem, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 2.
2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej w sprawach będących w zakresie jej kompetencji korzysta z prawa głosu z liczbą głosów równą liczbie jej państw członkowskich będących Stronami niniejszej Konwencji. Organizacja taka nie może korzystać z prawa głosu, jeżeli którekolwiek z jej państw członkowskich korzysta ze swojego prawa głosu, i odwrotnie.

*Artykuł 29***Podpis**

Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu w Kumamoto, Japonia, przez wszystkie państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej w dniach 10 i 11 października 2013 r., a następnie w siedzibie głównej ONZ w Nowym Jorku do 9 października 2014 r.

*Artykuł 30***Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie**

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez państwa oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej. Jest ona otwarta do przystąpienia dla państw i regionalnych organizacji integracji gospodarczej od dnia następującego po dniu zamknięcia Konwencji do podpisu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia są składane u Depozytariusza.
2. Każda regionalna organizacja integracji gospodarczej, która staje się Stroną niniejszej Konwencji, gdy żadne z jej państw członkowskich nie jest Stroną, jest związana wszystkimi zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej Konwencji. W przypadku takich organizacji, których jedno lub więcej państw członkowskich jest Stroną niniejszej Konwencji, organizacja i jej państwa członkowskie decydują o swej odpowiedzialności za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji. W takich przypadkach organizacja i państwa członkowskie nie są uprawnione do korzystania jednocześnie z praw wynikających z niniejszej Konwencji.
3. W dokumentach ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia regionalna organizacja integracji gospodarczej określa zakres swoich kompetencji w odniesieniu do do spraw uregulowanych w niniejszej Konwencji. Każda taka organizacja informuje również Depozytariusza, który z kolei zawiadamia Stronę o każdej istotnej zmianie w zakresie jej kompetencji.
4. Zachęca się każde państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej do przekazania Sekretariatowi w momencie ratyfikacji Konwencji, jej przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niej informacji o działaniach podjętych w celu wdrożenia Konwencji.
5. W dokumencie ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każda Strona może zadeklarować, że w odniesieniu do niej wszelkie zmiany do załącznika wejdą w życie dopiero po złożeniu odnoszącego się do nich dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

*Artykuł 31***Wejście w życie**

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia pięćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. Dla każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, która ratyfikuje, przyjmie lub zatwierdzi niniejszą Konwencję lub przystąpi do niej po złożeniu pięćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia przez to państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej jej dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
3. Do celów ust. 1 i 2 żaden dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie jest traktowany jako dodatkowy do dokumentów złożonych przez państwa członkowskie tej organizacji.

*Artykuł 32***Zastrzeżenia**

Do niniejszej Konwencji nie można zgłaszać zastrzeżeń.

*Artykuł 33***Odstąpienie**

1. W każdym momencie po upływie trzech lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie w stosunku do Strony, Strona ta może odstąpić od niniejszej Konwencji w drodze pisemnego powiadomienia Depozytariusza.
2. Odstąpienie takie staje się skuteczne po upływie jednego roku od daty otrzymania przez Depozytariusza zawiadomienia o odstąpieniu lub w takim późniejszym terminie, jaki został określony w zawiadomieniu o odstąpieniu.

*Artykuł 34***Depozytariusz**

Depozytariuszem niniejszej Konwencji jest Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

*Artykuł 35***Teksty autentyczne**

Oryginał niniejszej Konwencji, której teksty w języku angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne, zostaje złożony u Depozytariusza.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, będąc należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Kumamoto, Japonia, w dniu dziesiątego października dwa tysiące trzynastego roku.

—

ZAŁĄCZNIK A

PRODUKTY Z DODATKIEM RTĘCI

Następujące produkty nie są objęte zakresem niniejszego załącznika:

- a) produkty niezbędne do ochrony ludności i zastosowań militarnych;
- b) produkty służące do badań i kalibracji instrumentów, wykorzystywane jako wzorce odniesienia;
- c) w przypadkach gdy nie ma dostępnych zamienników niezawierających rtęci, przełączniki i przekaźniki, lampy fluorescencyjne z zimną katodą i lampy fluorescencyjne z zewnętrzną katodą (CCFL i EEFL) do wyświetlaczy elektronicznych oraz urządzenia pomiarowe;
- d) produkty wykorzystywane w praktykach tradycyjnych lub religijnych; oraz
- e) szczepionki, w których konserwantem jest tiomersal.

Część I: Produkty podlegające art. 4 ust. 1

Produkty z dodatkiem rtęci	Data, po której produkcja, import lub eksport produktu nie są dozwolone (data wycofania)
Baterie, z wyjątkiem baterii guzikowych cynk-tlenek srebra o zawartości rtęci < 2 %, baterie guzikowe cynkowo-powietrzne o zawartości rtęci < 2 %	2020
Przełączniki i przekaźniki z wyjątkiem mostków pojemnościowych i reflektometrycznych o bardzo dużej dokładności oraz wysokoczęstotliwościowych przełączników i przekaźników częstotliwości radiowych stosowanych w instrumentach do monitorowania i sterownikach o zawartości rtęci nieprzekraczającej 20 mg na mostek, przełącznik lub przekaźnik	2020
Kompaktowe lampy fluorescencyjne (CFL) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego o mocy ≤ 30 watów i zawartości rtęci przekraczającej 5 mg na rurę świetlówki	2020
Liniowe lampy fluorescencyjne (LFL) stosowane na potrzeby oświetlenia ogólnego: a) z luminoforem trójpasnowym o mocy < 60 watów i zawartości rtęci przekraczającej 5 mg na lampę; b) z luminoforem halofosforanowym o mocy ≤ 40 watów i zawartości rtęci przekraczającej 10 mg na lampę	2020
Wysokoprężne lampy rtęciowe (HPMV) na potrzeby oświetlenia ogólnego	2020
Rtęć w lampach fluorescencyjnych z zimną katodą i lampach fluorescencyjnych z zewnętrzną katodą (CCFL i EEFL) do wyświetlaczy elektronicznych: a) lampy krótkie (≤ 500 mm) o zawartości rtęci przekraczającej 3,5 mg na lampę b) lampy o średniej długości (> 500 mm i $\leq 1\ 500$ mm) o zawartości rtęci przekraczającej 5 mg na lampę c) lampy długie ($> 1\ 500$ mm) o zawartości rtęci przekraczającej 13 mg na lampę	2020
Kosmetyki (o zawartości rtęci przekraczającej 1 ppm), w tym mydła i kremy do rozjaśniania skóry, z wyłączeniem kosmetyków do okolic oczu, w których rtęć jest stosowana jako konserwant i brak jest dostępnych skutecznych i bezpiecznych konserwantów zastępczych ⁽¹⁾	2020

Produkty z dodatkiem rtęci	Data, po której produkcja, import lub eksport produktu nie są dozwolone (data wycofania)
Środki ochrony roślin, środki biobójcze i środki przeciwbakteryjne stosowane miejscowo	2020
Następujące nieelektroniczne urządzenia pomiarowe z wyjątkiem nieelektronicznych urządzeń pomiarowych zainstalowanych w dużych urządzeniach lub stosowanych do pomiarów o wysokiej precyzji, dla których brak odpowiednich zamienników niezawierających rtęci: a) barometry; b) higrometry; c) manometry; d) termometry; e) ciśnieniomierze.	2020

(¹) Intencją przepisu nie jest objęcie nim kosmetyków, mydeł lub kremów zanieczyszczonych śladowymi ilościami rtęci.

Część II: Produkty podlegające art. 4 ust. 3

Produkty z dodatkiem rtęci	Przepisy
Amalgamat stomatologiczny	<p>Działania, jakie Strona podejmie w celu wycofania z użytku amalgamatu stomatologicznego, muszą uwzględniać warunki krajowe danej Strony i odpowiednie międzynarodowe wytyczne, i obejmować co najmniej dwa spośród niżej podanych środków:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ustanowienie krajowych celów dotyczących zapobiegania próchnicy i promocji zdrowia, a przez to minimalizacja konieczności wypełniania ubytków; (ii) ustanowienie krajowych celów dotyczących minimalizacji wykorzystania amalgamatu; (iii) wsparcie wykorzystania opłacalnych i skutecznych klinicznie alternatywnych wypełnień stomatologicznych niezawierających rtęci; (iv) wsparcie badań i rozwoju w zakresie wysokiej jakości materiałów do wypełnień stomatologicznych niezawierających rtęci; (v) zachęcanie reprezentatywnych organizacji zawodowych i szkół dentystycznych do edukowania i szkolenia stomatologów i studentów stomatologii w zakresie wykorzystywania alternatywnych, niezawierających rtęci materiałów do wypełnień i promowania najlepszych praktyk w zakresie zarządzania; (vi) zniechęcanie do tworzenia takich polityk i programów ubezpieczeniowych, w których wykorzystanie amalgamatu stomatologicznego jest preferowane względem stosowania wypełnień stomatologicznych niezawierających rtęci; (vii) zachęcanie do tworzenia takich polityk i programów ubezpieczeniowych, w których preferowane jest wykorzystanie wysokiej jakości alternatyw dla amalgamatu stomatologicznego przy wypełnianiu ubytków; (viii) ograniczenie stosowania amalgamatu stomatologicznego do jego formy kapsułkowej; (ix) promowanie stosowania najlepszych praktyk w zakresie ochrony środowiska w ośrodkach stomatologicznych w celu zmniejszenia uwolnień rtęci i związków rtęci do wody i gruntu.

ZAŁĄCZNIK B

PROCESY PRODUKCYJNE, W KTÓRYCH WYKORZYSTUJE SIĘ RTĘĆ LUB ZWIĄZKI RTĘCI

Część I: Procesy podlegające art. 5 ust. 2

Procesy produkcyjne, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci	Data wycofania
Produkcja chloro-alkaliczna	2025
Produkcja aldehydu octowego, w której rtęć lub związki rtęci stosowane są jako katalizatory	2018

Część II: Procesy podlegające art. 5 ust. 3

Proces, w którym wykorzystywana jest rtęć	Przepisy
Produkcja monomeru chlorku winylu	<p>Działania, jakie Strony muszą podjąć, obejmują co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) zmniejszenie wykorzystania rtęci w kategoriach produkcji na jednostkę o 50 % do roku 2020, w porównaniu z 2010 r.; (ii) promowanie działań mających na celu zmniejszenie zależności od rtęci pochodzącej z podstawowego wydobycia; (iii) podjęcie działań mających na celu zmniejszenie emisji i uwolnień rtęci do środowiska; (iv) wsparcie dla badań i rozwoju w odniesieniu do katalizatorów niezawierających rtęci i procesów bezrtęciowych; (v) niezezwalanie na wykorzystywanie rtęci pięć lat po ustaleniu przez Konferencję Stron, że katalizatory niezawierające rtęci w istniejących procesach stały się wykonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia; (vi) sporządzenie sprawozdania dla Konferencji Stron ze starań podjętych w kierunku opracowania lub wskazania alternatyw i wycofania się ze stosowania rtęci zgodnie z art. 21.
Metanolan lub etanolan sodu lub potasu	<p>Działania, jakie Strony muszą podjąć, obejmują co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) działania mające na celu zmniejszenie wykorzystania rtęci aż do wycofania się z jej stosowania jak najszybciej i w ciągu 10 lat od wejścia Konwencji w życie; (ii) zmniejszenie emisji i uwolnień w kategoriach produkcji na jednostkę o 50 % do roku 2020, w porównaniu z 2010 r.; (iii) zakaz stosowania świeżej rtęci z podstawowego wydobycia; (iv) wsparcie dla badań i rozwoju w odniesieniu do procesów bezrtęciowych; (v) niezezwalanie na wykorzystywanie rtęci pięć lat po ustaleniu przez Konferencję Stron, że procesy bezrtęciowe stały się wykonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia; (vi) sporządzenie sprawozdania dla Konferencji Stron ze starań podjętych w kierunku opracowania lub wskazania alternatyw i wycofania się ze stosowania rtęci zgodnie z art. 21.
Produkcja poliuretanu z zastosowaniem katalizatorów zawierających rtęć	<p>Działania, jakie Strony muszą podjąć, obejmują co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) działania mające na celu zmniejszenie wykorzystania rtęci aż do wycofania się z jej stosowania jak najszybciej i w ciągu 10 lat od wejścia Konwencji w życie; (ii) działania mające na celu zmniejszenie zależności od rtęci pochodzącej z podstawowego wydobycia;

Proces, w którym wykorzystywana jest rtęć	Przepisy
	<p>(iii) podjęcie działań mających na celu zmniejszenie emisji i uwolnień rtęci do środowiska;</p> <p>(iv) zachęcanie do badań i rozwoju w zakresie katalizatorów niezawierających rtęci i procesów bezrtęciowych;</p> <p>(v) sporządzenie sprawozdania dla Konferencji Stron ze starań podjętych w kierunku opracowania lub wskazania alternatyw i wycofania się ze stosowania rtęci zgodnie z art. 21. Do tego procesu produkcji nie stosuje się art. 5 ust. 6.</p>

ZAŁĄCZNIK C

WYDOBYCIE ZŁOTA TRADYCYJNE I NA MAŁĄ SKALĘ

Krajowe plany działania

1. Każda Strona, która podlega przepisom art. 7 ust. 3, włącza do krajowego planu działania:
    - a) cele krajowe i cele dotyczące redukcji;
    - b) działania mające na celu wyeliminowanie:
      - (i) amalgamacji rudy;
      - (ii) otwartego spalania amalgamatu lub amalgamatu przetworzonego;
      - (iii) spalania amalgamatu w obszarach zamieszkałych; oraz
      - (iv) ługowania cyjankiem osadów, rudy lub zwałowisk, do których dodano rtęć, bez jej wcześniejszego usunięcia;
    - c) działania mające na celu ułatwienie sformalizowania lub uregulowania sektora wydobycia złota tradycyjnego i na małą skalę;
    - d) podstawowe oszacowania ilości wykorzystywanej rtęci i praktyk w wydobyciu i przetwarzaniu złota tradycyjnym i na małą skalę na swoim terytorium;
    - e) strategię wspierania redukcji emisji i uwolnień rtęci i narażenia na jej działanie w wydobywaniu i przetwarzaniu złota tradycyjnym i na małą skalę, w tym metody bezrtęciowe;
    - f) strategię zarządzania handlem rtęcią i związkami rtęci i zapobiegania stosowaniu tych substancji, zarówno ze źródeł zagranicznych, jak i krajowych, w wydobywaniu i przetwarzaniu złota tradycyjnym i na małą skalę;
    - g) strategię angażowania zainteresowanych stron w realizację i kontynuację prac nad krajowym planem działania;
    - h) strategię zdrowia publicznego w zakresie narażenia na działanie rtęci górników pracujących przy wydobywaniu złota tradycyjnym i na małą skalę oraz ich społeczności. Strategia taka powinna obejmować m.in. zbieranie danych dotyczących zdrowia, szkolenie pracowników służby zdrowia oraz podnoszenie świadomości poprzez ośrodki zdrowia;
    - i) strategię mającą na celu zapobieganie narażeniu grup szczególnie wrażliwych, w szczególności dzieci i kobiet w wieku rozrodczym, a zwłaszcza kobiet w ciąży, na działanie rtęci wykorzystywanej w wydobywaniu złota tradycyjnym i na małą skalę;
    - j) strategię informowania górników pracujących przy wydobywaniu złota tradycyjnym i na małą skalę i narażonych społeczności; oraz
    - k) harmonogram realizacji krajowego planu działania.
  2. Każda Strona może włączyć do krajowego planu działania dodatkowe strategie mające na celu osiągnięcie jej założeń, w tym wykorzystanie lub wprowadzenie norm dla wolnego od rtęci wydobywania złota tradycyjnego i na małą skalę oraz rynkowych mechanizmów lub narzędzi marketingowych.
-

ZAŁĄCZNIK D

LISTA PUNKTOWYCH ŹRÓDEŁ EMISJI RTĘCI I ZWIĄZKÓW RTĘCI DO ATMOSFERY

Kategoria źródła punktowego:

elektrownie opalane węglem;

kotły przemysłowe opalane węglem;

procesy wytapiania i prażenia stosowane w produkcji metali nieżelaznych; (!)

spalarnie odpadów;

obiekty produkcji klinkieru cementowego.

_____

(!) Na potrzeby niniejszego załącznika określenie „metale nieżelazne” odnosi się do ołowiu, cynku, miedzi i złota przemysłowego.

ZAŁĄCZNIK E

PROCEDURY ARBITRAŻU I POSTĘPOWANIA POJEDNAWCZEGO

Część I: Procedura arbitrażu

Procedura arbitrażu na potrzeby art. 25 ust. 2 lit. a) niniejszej Konwencji jest następująca:

Artykuł 1

1. Strona może skierować sprawę do arbitrażu zgodnie z art. 25 niniejszej Konwencji w drodze pisemnego zawiadomienia skierowanego do drugiej strony lub stron sporu. Do powiadomienia należy dołączyć oświadczenie dotyczące roszczenia wraz z wszelkimi dokumentami uzupełniającymi. Powiadomienie określa przedmiot postępowania arbitrażowego i obejmuje w szczególności te artykuły niniejszej Konwencji, w odniesieniu do których istnieje spór co do interpretacji lub zastosowania.
2. Strona wysuwająca roszczenie powiadamia Sekretariat, że kieruje spór do arbitrażu zgodnie z art. 25 niniejszej Konwencji. Do powiadomienia musi być dołączone pisemne powiadomienie strony wysuwającej roszczenie, oświadczenie dotyczące roszczenia oraz dokumenty uzupełniające, o których mowa w ust. 1 powyżej. Sekretariat przekazuje wszystkim Stronom informację otrzymaną w ten sposób.

Artykuł 2

1. Jeśli zgodnie z art. 1 powyżej spór zostanie skierowany do arbitrażu, ustanawia się trybunał arbitrażowy. Jest on złożony z trzech członków.
2. Każda ze stron sporu wyznacza arbitra, a dwaj wyznaczeni arbitrzy wyznaczają za wspólnym porozumieniem trzeciego arbitra, który będzie przewodniczącym trybunału. W przypadku sporu między więcej niż dwiema stronami strony działające we wspólnym interesie wyznaczają jednego arbitra za obopólną zgodą. Przewodniczący trybunału nie może być obywatelem żadnej ze stron sporu, nie może zamieszkiwać na terytorium żadnej z tych stron, nie może być zatrudniony przez żadną z nich ani zajmować się przedmiotową sprawą w jakimkolwiek innym charakterze.
3. Każdy wakat jest obsadzany w sposób przewidziany dla początkowego wyznaczenia.

Artykuł 3

1. Jeżeli jedna ze stron sporu nie wyznaczy arbitra w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania przez stronę pozwaną powiadomienia o arbitrażu, druga strona może poinformować o tym Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który dokona wyznaczenia w ciągu następujących dwóch miesięcy.
2. Jeżeli przewodniczący trybunału arbitrażowego nie zostanie wyznaczony w ciągu dwóch miesięcy od wyznaczenia drugiego arbitra, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek jednej ze stron sporu wyznacza przewodniczącego w ciągu następujących dwóch miesięcy.

Artykuł 4

Trybunał arbitrażowy wydaje decyzje zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji oraz prawa międzynarodowego.

Artykuł 5

Jeżeli strony sporu nie uzgodnią inaczej, trybunał arbitrażowy ustala własny regulamin.

Artykuł 6

Trybunał arbitrażowy może, na wniosek jednej ze stron sporu, zalecić niezbędne tymczasowe środki ochrony.

Artykuł 7

Strony sporu ułatwiają pracę trybunału arbitrażowego oraz, w szczególności, za pomocą wszystkich dostępnych środków muszą:

- a) zapewniać trybunałowi wszelkie stosowne dokumenty, informacje i obiekty; oraz
- b) umożliwiać mu, gdy jest to konieczne, powoływanie świadków lub ekspertów oraz uzyskiwanie od nich dowodów.

Artykuł 8

Strony sporu i arbitrzy są zobowiązani do ochrony poufności wszelkich informacji lub dokumentów, które otrzymają poufnie w czasie postępowania przed trybunałem arbitrażowym.

Artykuł 9

Jeżeli trybunał arbitrażowy nie postanowi inaczej z powodu szczególnych okoliczności sprawy, koszty trybunału są pokrywane przez strony sporu w równych częściach. Trybunał prowadzi rejestr wszystkich swoich kosztów oraz przedstawia ich końcowe zestawienie stronom.

Artykuł 10

Każda Strona mająca interes prawny związany z przedmiotem sporu, na który decyzja w sprawie może mieć wpływ, może uczestniczyć w postępowaniu za zgodą trybunału arbitrażowego.

Artykuł 11

Trybunał arbitrażowy może wysłuchać i uznać wzajemne roszczenia wynikające bezpośrednio z przedmiotu sporu.

Artykuł 12

Decyzje trybunału arbitrażowego, dotyczące zarówno kwestii proceduralnych, jak i istoty sporu, są podejmowane większością głosów jego członków.

Artykuł 13

1. Jeżeli jedna ze stron sporu nie stawi się przed trybunałem arbitrażowym lub nie podejmie obrony swojej sprawy, druga strona może zwrócić się do trybunału o kontynuowanie postępowania i wydanie decyzji. Nieobecność strony lub niepodjęcie przez stronę obrony nie stanowi przeszkody w postępowaniu.
2. Przed wydaniem decyzji ostatecznej trybunał arbitrażowy musi upewnić się, że roszczenie jest należycie uzasadnione pod względem faktycznym i prawnym.

Artykuł 14

Trybunał arbitrażowy wydaje decyzję ostateczną w ciągu pięciu miesięcy od dnia, w którym uformował się jego pełny skład, chyba że uzna za konieczne przedłużenie tego terminu o okres, który nie powinien być dłuższy niż pięć kolejnych miesięcy.

Artykuł 15

Ostateczna decyzja trybunału arbitrażowego ogranicza się do przedmiotu sporu i przedstawia powody, na których została oparta. Zawiera ona nazwiska członków uczestniczących i datę ostatecznej decyzji. Każdy członek trybunału może dołączyć do ostatecznej decyzji opinię odrębną lub różniącą się od podjętej decyzji.

Artykuł 16

Ostateczna decyzja jest wiążąca dla stron sporu. Interpretacja niniejszej Konwencji przedstawiona w ostatecznej decyzji jest również wiążąca dla Strony interweniującej na podstawie art. 10 powyżej, o ile dotyczy to spraw, w odniesieniu do których ta Strona interweniowała. Ostateczna decyzja nie podlega apelacji, chyba że strony sporu uzgodniły uprzednio procedurę apelacyjną.

Artykuł 17

Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub sposobu wykonania ostatecznej decyzji, które mogą powstać między podmiotami nią związanymi na podstawie art. 16 powyżej, mogą być przedłożone przez każdy z podmiotów do rozstrzygnięcia przez trybunał arbitrażowy, który wydał decyzję.

Część II: Procedura pojednawcza

Procedura pojednawcza na potrzeby art. 25 ust. 6 niniejszej Konwencji jest następująca:

Artykuł 1

Strona sporu kieruje wniosek o wyznaczenie komisji pojednawczej zgodnie z art. 25 ust. 6 niniejszej Konwencji w formie pisemnej do Sekretariatu, z kopią do drugiej strony lub stron sporu. Sekretariat niezwłocznie stosownie informuje wszystkie Strony.

Artykuł 2

1. O ile strony sporu nie postanowią inaczej, komisja pojednawcza składa się z trzech członków, po jednym wyznaczonym przez każdą ze stron sporu, oraz przewodniczącego wyznaczonego wspólnie przez tych członków.
2. W przypadku sporu między więcej niż dwiema stronami, strony działające we wspólnym interesie wyznaczają członka komisji za obopólną zgodą.

Artykuł 3

Jeżeli którakolwiek ze stron sporu nie dokona wyznaczenia w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania przez sekretariat pisemnego wniosku, o którym mowa w art. 1 powyżej, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek którejkolwiek ze stron dokona takiego wyznaczenia w ciągu następujących dwóch miesięcy.

Artykuł 4

Jeżeli przewodniczący komisji pojednawczej nie zostanie wyznaczony w ciągu dwóch miesięcy od wyznaczenia drugiego członka komisji, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek którejkolwiek ze stron sporu wyznacza przewodniczącego w ciągu następujących dwóch miesięcy.

Artykuł 5

Komisja pojednawcza ma za zadanie w sposób niezależny i bezstronny pomóc stronom sporu w osiągnięciu polubownego rozwiązania.

Artykuł 6

1. Komisja pojednawcza może prowadzić postępowanie pojednawcze w taki sposób, jaki uzna za stosowne, biorąc w pełni pod uwagę okoliczności sprawy i poglądy, jakie strony sporu mogą wyrażać, w tym wszelkie prośby o szybkie wydanie postanowienia. Może ona przyjąć w razie potrzeby własny regulamin, chyba że strony postanowią inaczej.
2. Komisja pojednawcza może w dowolnym momencie postępowania wydawać propozycje lub zalecenia co do rozstrzygnięcia sporu.

Artykuł 7

Strony sporu współpracują z komisją pojednawczą. W szczególności starają się one spełnić prośby komisji o dostarczenie materiałów na piśmie i dowodów oraz być obecne na posiedzeniach. Strony i członkowie komisji pojednawczej są zobowiązani do ochrony poufności wszelkich informacji lub dokumentów, które otrzymają poufnie w czasie prac komisji.

Artykuł 8

Komisja pojednawcza podejmuje decyzje większością głosów swoich członków.

Artykuł 9

O ile spór nie zostanie rozstrzygnięty wcześniej, komisja pojednawcza opracowuje sprawozdanie z zaleceniami dotyczącymi rozstrzygnięcia sporu nie później niż w dwanaście miesięcy od jej ustanowienia w pełnym składzie, które strony sporu rozważą w dobrej wierze.

Artykuł 10

Wszelkie spory dotyczące kompetencji komisji pojednawczej do rozpatrywania sprawy jej przedłożonej rozstrzyga komisja.

Artykuł 11

Koszty komisji pojednawczej są pokrywane przez strony sporu w równych częściach, chyba że strony postanowią inaczej. Komisja prowadzi rejestr wszystkich swoich kosztów oraz przedstawia stronom ich końcowe zestawienie.

ZAŁĄCZNIK

**DEKLARACJA W SPRAWIE KOMPETENCJI ZŁOŻONA PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ ZGODNIE Z ART. 30
UST. 3 KONWENCJI Z MINAMATY W SPRAWIE RTĘCI**

Poniższe państwa są obecnie członkami Unii Europejskiej: Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Chorwacji, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Art. 30 ust. 3 konwencji z Minamaty stanowi: „3. W dokumentach ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia regionalna organizacja integracji gospodarczej określa zakres swoich kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w niniejszej konwencji. Każda taka organizacja informuje również Depozytariusza, który z kolei zawiadamia Stronę o każdej istotnej zmianie w zakresie jej kompetencji”.

Unia Europejska oświadcza, że zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności z jego art. 192 ust. 1, posiada kompetencje do zawierania umów międzynarodowych oraz do wykonywania obowiązków z nich wynikających, które przyczyniają się do osiągnięcia następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska,
- ochrony zdrowia ludzkiego,
- ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych,
- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska, w tym wynikających ze zmiany klimatu.

Poniższy wykaz instrumentów prawnych Unii przedstawia zakres, w jakim Unia wykonuje swoje wewnętrzne kompetencje, zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do spraw regulowanych konwencją z Minamaty. Unia posiada kompetencje do wykonywania obowiązków wynikających z Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, w odniesieniu do których przepisy unijnych instrumentów prawnych, w szczególności tych wymienionych poniżej, ustanawiają wspólne zasady, a także w takim stopniu, w jakim postanowienia konwencji z Minamaty lub aktu przyjętego w celu ich wykonania wpływają na te wspólne zasady lub zmieniają zakres ich zastosowania.

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 ⁽¹⁾.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).
- Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1).
- Dyrektywa 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).
- Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).
- Dyrektywa Rady 93/42/WE z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).
- Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE, (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).
- Dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, s. 3).
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).
- Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

Wykonywanie kompetencji, które państwa członkowskie Unii Europejskiej zgodnie z Traktatami przekazały Unii Europejskiej, podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom. Unia zastrzega sobie zatem prawo do wprowadzania w niniejszej deklaracji stosownych zmian.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/940

z dnia 1 czerwca 2017 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie kwasu mrówkowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie kwasu mrówkowego. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie kwasu mrówkowego jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki technologiczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opinii z dnia 30 kwietnia 2015 r. ⁽²⁾ stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat kwasu mrówkowego nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził również, że preparat skutecznie powstrzymuje rozwój patogenów bakteryjnych lub redukuje ich liczbę w materiałach paszowych i mieszankach paszowych. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu kwasu mrówkowego dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające stan higieniczny”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2015); 13(5):4113.

---

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg kwasu mrówkowego/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Dodatki technologiczne: substancje polepszające stan higieniczny								
1k236	Kwas mrówkowy	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Kwas mrówkowy (≥ 84,5 %)</p> <p>Postać płynna</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Kwas mrówkowy ≥ 84,5 %</p> <p>H₂CO₂</p> <p>Nr CAS: 64-18-6</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Do oznaczania kwasu mrówkowego: chromatografia jonowa z detekcją konduktometryczną (ICECD).</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	10 000	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania. 2. W mieszance kwasu mrówkowego z różnych źródeł nie można przekraczać maksymalnej dozwolonej zawartości w mieszance paszowej pełnoporcjowej. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych oraz okularów i rękawic ochronnych. 	21.6.2027

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/941**z dnia 1 czerwca 2017 r.**

w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), w szczególności jego art. 8,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), w szczególności jego art. 13,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ZOBOWIĄZANIE I POZOSTAŁE OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 513/2013 ⁽³⁾ Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unia”) modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego („moduły”) i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Grupa producentów eksportujących upoważniła Chińską Izbę Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) do złożenia Komisji w jej imieniu zobowiązania cenowego, co izba ta uczyniła. Z treści tego zobowiązania cenowego jasno wynika, że stanowi ono zbiór indywidualnych zobowiązań cenowych dla każdego producenta eksportującego, który to zbiór z praktycznych względów administracyjnych jest koordynowany przez CCCME.
- (3) Decyzją 2013/423/UE ⁽⁴⁾ Komisja przyjęła to zobowiązanie cenowe w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego. Rozporządzeniem (UE) nr 748/2013 ⁽⁵⁾ Komisja zmieniła rozporządzenie (UE) nr 513/2013 w celu wprowadzenia koniecznych zmian technicznych w związku z przyjęciem zobowiązania w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1238/2013 ⁽⁶⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii modułów i ogniw pochodzących lub wysyłanych z ChRL („produkty objęte postępowaniem”). Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013 ⁽⁷⁾ Rada nałożyła również ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Unii produktów objętych postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66.

- (5) W następstwie powiadomienia o zmienionej wersji tego zobowiązania cenowego dokonanego przez grupę producentów eksportujących („producenci eksportujący”) wspólnie z CCCME Komisja potwierdziła w decyzji wykonawczej 2013/707/UE ⁽¹⁾ przyjęcie zmienionego zobowiązania cenowego („zobowiązanie”) na okres obowiązywania środków ostatecznych. W załączniku do tej decyzji wymieniono producentów eksportujących, w odniesieniu do których zobowiązanie przyjęto, między innymi:
- a) BYD (Shangluo) Industrial Co. Ltd wraz z jego przedsiębiorstwami powiązаныmi w ChRL i w Unii, wspólnie objętych dodatkowym kodem TARIC: B871 („BYD”);
  - b) Yingli Energy (China) Co. Ltd wraz z jego przedsiębiorstwami powiązаныmi w ChRL i w Unii, wspólnie objętych dodatkowym kodem TARIC: B797 („Yingli”).
- (6) Decyzją wykonawczą 2014/657/UE ⁽²⁾ Komisja przyjęła wniosek złożony wspólnie przez producentów eksportujących i CCCME o udzielenie wyjaśnień dotyczących realizacji zobowiązania w odniesieniu do produktów objętych postępowaniem i przedmiotowym zobowiązaniem, tj. modułów i ogniw pochodzących lub wysyłanych z ChRL, obecnie objętych kodami CN ex 8541 40 90 (kody TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), wytwarzanych przez wymienionych producentów eksportujących („produkt objęty zobowiązaniem”). Cła antydumpingowe i wyrównawcze, o których mowa w motywie 4 powyżej, oraz zobowiązanie są dalej wspólnie zwane „środkami”.
- (7) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/866 ⁽³⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do trzech producentów eksportujących.
- (8) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1403 ⁽⁴⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do kolejnego producenta eksportującego.
- (9) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2018 ⁽⁵⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących.
- (10) Komisja wszczęła, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (11) Komisja wszczęła, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁷⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych.
- (12) Komisja wszczęła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁸⁾ w dniu 5 grudnia 2015 r., dochodzenie dotyczące częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych i wyrównawczych.
- (13) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/115 ⁽⁹⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do kolejnego producenta eksportującego.
- (14) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/185 ⁽¹⁰⁾ Komisja rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1238/2013 na przywóz produktów objętych postępowaniem pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz omawianych produktów z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu.
- (15) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/184 ⁽¹¹⁾ Komisja rozszerzyła ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2013 na przywóz produktów objętych postępowaniem pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz omawianych produktów z Malezji i Tajwanu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajwanu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 214.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 11.9.2014, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 5.6.2015, s. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 218 z 19.8.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2015, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 20.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 405 z 5.12.2015, s. 33.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 47.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 76.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 56.

- (16) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1045 ⁽¹⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do kolejnego producenta eksportującego.
- (17) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1382 ⁽²⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do pięciu innych producentów eksportujących.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1402 ⁽³⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do kolejnych trzech producentów eksportujących.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1998 ⁽⁴⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do pięciu innych producentów eksportujących.
- (20) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2146 ⁽⁵⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do dwóch innych producentów eksportujących.
- (21) W następstwie przeglądów wygaśnięcia i przeglądu okresowego, o których mowa w motywach 10–12, Komisja utrzymała w mocy obowiązujące środki rozporządzeniami wykonawczymi (UE) 2017/366 ⁽⁶⁾ i (UE) 2017/367 ⁽⁷⁾.
- (22) Komisja wszczęła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁸⁾ w dniu 3 marca 2017 r., częściowy przegląd okresowy dotyczący formy środków.
- (23) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/454 ⁽⁹⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do czterech producentów eksportujących.
- (24) Decyzją wykonawczą (UE) 2017/615 ⁽¹⁰⁾ Komisja przyjęła wniosek złożony wspólnie przez grupę producentów eksportujących i CCCME dotyczący realizacji zobowiązania.

B. WARUNKI ZOBOWIĄZANIA I DOBROWOLNE WYCOFANIE PRZEZ YINGLI I BYD

- (25) Każdy producent eksportujący może dobrowolnie wycofać swoje zobowiązanie w trakcie jego stosowania.
- (26) W marcu 2017 r. przedsiębiorstwo BYD poinformowało Komisję o swoim zamiarze wycofania zobowiązania.
- (27) W kwietniu 2017 r. przedsiębiorstwo Yingli poinformowało Komisję o swoim zamiarze wycofania zobowiązania.

C. WYCOFANIE PRZYJĘCIA ZOBOWIĄZANIA I NAŁOŻENIE OSTATECZNYCH CEŁ

- (28) Komisja uznała zatem, że zgodnie z art. 8 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego oraz zgodnie z warunkami zobowiązania należy wycofać przyjęcie zobowiązania w przypadku przedsiębiorstw BYD i Yingli.
- (29) W związku z powyższym, zgodnie z art. 8 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2017/367 i ostateczne cło wyrównawcze nałożone na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2017/366 automatycznie mają zastosowanie do przywozu pochodzącego lub wysyłanego z ChRL produktu objętego postępowaniem i wytwarzanego przez BYD (dodatkowy kod TARIC: B871) oraz Yingli (dodatkowy kod TARIC: B797) z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 29.6.2016, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 17.8.2016, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 23.8.2016, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 16.11.2016, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 333 z 8.12.2016, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 131.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 67 z 3.3.2017, s. 16.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 71 z 16.3.2017, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 86 z 31.3.2017, s. 14.

- (30) Komisja przypomina również, że w przypadku gdy organy celne państw członkowskich posiadają informacje wskazujące na to, że cena na fakturze w ramach zobowiązania nie odpowiada cenie faktycznie zapłaconej, powinny one zbadać, czy wymóg uwzględnienia wszystkich rabatów w fakturach w ramach zobowiązania został naruszony lub czy minimalna cena importowa (MCI) nie była przestrzegana. Jeżeli organy celne państw członkowskich stwierdzą, że doszło do takiego naruszenia lub że MCI nie była przestrzegana, powinny one pobrać stosowne należności celne. W celu ułatwienia, na podstawie art. 4 ust. 3 Traktatu, pracy organów celnych państw członkowskich, Komisja powinna w takich sytuacjach udostępniać tekst zawierający informacje poufne oraz inne informacje dotyczące zobowiązania wyłącznie do celów postępowania krajowego.
- (31) Ponadto Komisja zwraca uwagę, że przyjęcie dobrowolnego wycofania pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013, art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/367, art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 i art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/366 w zakresie unieważniania faktur w ramach zobowiązania, które zostały wystawione przed przyjęciem dobrowolnego wycofania, w przypadkach, w których Komisja dowie się o faktach uzasadniających takie unieważnienie.
- (32) Do celów informacyjnych w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia wymieniono producentów eksportujących, w przypadku których przyjęcie zobowiązania decyzją wykonawczą 2013/707/UE pozostaje bez zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wycofuje się przyjęcie zobowiązania w odniesieniu do następujących przedsiębiorstw:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shanghai BYD Co. Ltd BYD (Shangluo) Industrial Co. Ltd	B871
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	B797

Artykuł 2

1. Jeżeli organy celne posiadają informacje wskazujące na to, że cena na fakturze w ramach zobowiązania na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013, art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/367, art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 i art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/366 wydanej przez jedno z przedsiębiorstw, których zobowiązanie zostało początkowo przyjęte decyzją wykonawczą 2013/707/UE, nie odpowiada cenie zapłaconej, i że w związku z tym przedsiębiorstwa te mogły naruszyć zobowiązanie, organy celne mogą, jeżeli jest to konieczne do celów prowadzenia postępowań krajowych, zażądać od Komisji przedstawienia im kopii zobowiązania i innych informacji w celu sprawdzenia minimalnej ceny importowej („MCI”) obowiązującej w dniu, w którym faktura w ramach zobowiązania została wystawiona.

2. Jeżeli taka weryfikacja wykaże, że zapłacona cena jest niższa od MCI, w rezultacie pobiera się stosowne cła na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 13 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1037.

Jeżeli taka weryfikacja wykaże, że zniżki i rabaty nie zostały umieszczone na fakturze handlowej, w rezultacie pobiera się stosowne cła na mocy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013, art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/367, art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 i art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/366.

3. Informacje przedstawione zgodnie z ust. 1 wykorzystuje się wyłącznie do celów egzekwowania ceł należnych na mocy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1238/2013, art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/367, art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2013 i art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/366. W związku z powyższym organy celne państw członkowskich mogą przedstawić te informacje dłużnikowi tych należności wyłącznie w celu zapewnienia mu prawa do obrony. Informacje te w żadnym wypadku nie mogą być przekazywane osobom trzecim.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz przedsiębiorstw

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited TBEA SOLAR CO. LTD XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CSG PVtech Co. Ltd	B814
China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd	B809
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Era Solar Co. Ltd	B818
GD Solar Co. Ltd	B820
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd	B821
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd	B835
Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	B793
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy(Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
NICE SUN PV CO. LTD LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD	B870
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd	B875

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shanghai ST Solar Co. Ltd Jiangsu ST Solar Co. Ltd	B876
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Shenzhen Topray Solar Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Leshan Topray Cell Co. Ltd	B880
Sopray Energy Co. Ltd Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd	B881
SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd	B882
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd China Machinery Engineering Wuxi Co.Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO. LTD	B918
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/942**z dnia 1 czerwca 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu, stapianego węgla wolframu oraz węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2737/90⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) („pierwotne dochodzenie”). Decyzją 90/480/EWG⁽³⁾ Komisja przyjęła zobowiązania dotyczące produktu podlegającego środkom złożone przez dwóch głównych eksporterów.
- (2) W następstwie wycofania zobowiązań przez dwóch objętych postępowaniem chińskich eksporterów rozporządzeniem Rady (WE) nr 610/95⁽⁴⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (EWG) nr 2737/90 i nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem Rady (WE) nr 771/98⁽⁵⁾ okres obowiązywania tych środków przedłużono o kolejne pięć lat.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem Rady (WE) nr 2268/2004⁽⁶⁾ cło antydumpingowe w wysokości 33 % na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z ChRL.
- (5) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1275/2005⁽⁷⁾ Rada zmieniła definicję zakresu produktu, aby objąć nią także węgiel wolframu z domieszką proszku metalicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2737/90 z dnia 24 września 1990 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu i stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczne pobranie cla tymczasowego (Dz.U. L 264 z 27.9.1990, s. 7).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 90/480/EWG z dnia 24 września 1990 r. przyjmująca zobowiązania złożone przez niektórych eksporterów w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu węgla wolframu i stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończąca dochodzenie w odniesieniu do przedmiotowych eksporterów (Dz.U. L 264 z 27.9.1990, s. 59).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 610/95 z dnia 20 marca 1995 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2735/90, (EWG) nr 2736/90 i (EWG) nr 2737/90 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rud i koncentratów wolframu, tlenku wolframu, kwasu wolframowego, węgla wolframu i stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz ustanawiające ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cla antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2286/94 (Dz.U. L 64 z 22.3.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 771/98 z dnia 7 kwietnia 1998 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 111 z 9.4.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2268/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 395 z 31.12.2004, s. 56).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1275/2005 z dnia 26 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2268/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 202 z 3.8.2005, s. 1).

- (6) W następstwie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 287/2011 ⁽²⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków o kolejne pięć lat („poprzedni przegląd wygaśnięcia”).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽³⁾ obowiązujących środków Komisja otrzymała w dniu 7 grudnia 2015 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („wniosek o dokonanie przeglądu”).
- (8) Wniosek został złożony w imieniu sześciu producentów unijnych („wnioskodawcy”), reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji węgla wolframu, stapianego węgla wolframu oraz węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego („węgiel wolframu”).
- (9) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu

- (10) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, i ogłosiła w dniu 23 marca 2016 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.
- (11) Kilku użytkowników twierdziło, że przed wszczęciem obecnego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia zwrócili się do Komisji z wnioskiem o wszczęcie – w przypadku wszczęcia dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia – równoległego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Twierdzenie to powtórzono również po ujawnieniu informacji.
- (12) Wbrew temu twierdzeniu Komisji nie przedłożono żadnego takiego wniosku. Strony, o których mowa, po prostu zwróciły się do Komisji z pytaniem, czy poprzednie ustalenia dotyczące dumpingu i szkody są nadal aktualne. Pytania te nie były powiązane z wnioskiem o wszczęcie przeglądu okresowego, a strony te nie dostarczyły żadnych dowodów wskazujących na trwałą zmianę okoliczności. Jedynie wniosek poparty wystarczającymi dowodami wskazującymi na zmianę okoliczności o charakterze trwałym można uznać za ważny wniosek.

1.4. Zainteresowane strony

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze chińskie, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz zaprosiła ich do udziału w tym dochodzeniu.
- (14) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać przesłuchane, uzyskały taką możliwość. Zainteresowane strony otrzymały również możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
- (15) W ramach dochodzenia odbyły się cztery przesłuchania: dwa z kilkoma użytkownikami, jedno z producentami unijnymi oraz jedno z jednym importerem/użytkownikiem w obecności rzecznika praw stron w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 287/2011 z dnia 21 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu, węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 212 z 27.6.2015, s. 8).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu węgla wolframu, węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego oraz stapianego węgla wolframu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 108 z 23.3.2016, s. 6).

a) Kontrola wyrywkowa

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (17) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową.
- (18) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (19) Informacje związane z kontrolą wyrywkową otrzymano od ośmiu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z ChRL.
- (20) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja pierwotnie dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących/grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie: Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (21) Kwestionariusze wysłano do trzech producentów eksportujących/grup producentów eksportujących objętych próbą, ale żaden z nich nie przekazał Komisji żądanych informacji. W związku z tym w celu zgromadzenia niezbędnych informacji na potrzeby ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody służby Komisji uznały za konieczne nawiązanie współpracy z pozostałymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących, którzy przekazali informacje związane z doбором próby. Nowa próba została skonsultowana ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi/grupami producentów eksportujących zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Nie otrzymano żadnych uwag. Kwestionariusze wysłano zatem do pozostałych producentów eksportujących/grup producentów eksportujących. Niemniej jednak żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie przekazał(-a) Komisji żądanych informacji.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (22) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Według wniosku o dokonanie przeglądu w Unii jest dziewięciu producentów węgla wolframu, z czego sześciu produkuje na wolny rynek, a trzech produkuje głównie na wewnętrzne potrzeby. Wszystkich sześciu producentów unijnych/wszystkie sześć grup producentów unijnych produkujących na wolny rynek, reprezentujących 65 % całkowitej produkcji unijnej, zgłosiło się w niniejszej sprawie. Komisja postanowiła objąć próbą wszystkich sześciu producentów. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.
- (23) Trzej producenci produkujący głównie na rynek sprzedaży wewnętrznej nie wyrazili sprzeciwu wobec dochodzenia, chociaż nie współpracowali.

Kontrola wyrywkowa importerów/użytkowników

- (24) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja skontaktowała się z dziesięcioma znanymi importerami/użytkownikami i wezwała ich do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (25) Siedem przedsiębiorstw zgłosiło się w terminie i do wszystkich z nich wysłano kwestionariusze. Wszystkie te przedsiębiorstwa były użytkownikami.

b) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (26) Komisja wysłała kwestionariusze do sześciu producentów unijnych objętych próbą, siedmiu znanych użytkowników, ośmiu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących w ChRL oraz 20 znanych producentów w potencjalnych państwach analogicznych (Kanada, Japonia i Stany Zjednoczone Ameryki).
- (27) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od sześciu producentów unijnych, ośmiu użytkowników (dwaj z nich byli powiązani), jednego producenta w Stanach Zjednoczonych Ameryki, będących potencjalnym państwem analogicznym, oraz jednego producenta w Japonii, będącej potencjalnym państwem analogicznym. Żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie udzielił (-a) odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (28) Jedno niemieckie stowarzyszenie przemysłu metali nieżelaznych zgłosiło się, popierając utrzymanie środków.

c) Wizyty weryfikacyjne

- (29) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Eurotungstène Poudres SA, Grenoble, Francja,
- Global Tungsten & Powders spol. s.r.o, Bruntál, Republika Czeska,
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Niemcy,
- Tikomet Oy, Jyväskylä, Finlandia,
- Treibacher Industrie AG, Althofen, Austria,
- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Austria.

Użytkownicy

- Atlas Copco Secoroc AB, Fagersta, Szwecja,
- Betek GmbH & Co. KG, Aichhalden, Niemcy,
- Gühring KG, Albstadt, Niemcy,
- Konrad Friedrichs GmbH & Co. KG, Kulmbach, Niemcy,
- Technogenia SAS, Sait-Jorioz, Francja.

Producent w państwie analogicznym

- Global Tungsten & Powders Corp., Towanda, Stany Zjednoczone Ameryki.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (30) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (31) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest węgiel wolframu, stapiany węgiel wolframu i węgiel wolframu z domieszką proszku metalicznego („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN 2849 90 30 i ex 3824 30 00 (kod TARIC 3824 30 00 10).

- (32) Węglík wolframu, stapiany węglík wolframu i węglík wolframu z domieszką proszku metalicznego są związkami węgla i wolframu wytwarzanymi w procesie obróbki termicznej. Są produktami pośrednimi używanymi jako surowce do wytwarzania elementów ze stopów twardych, np. narzędzi skrawających z węglików spiekanych oraz elementów odpornych na zużycie, powłok odpornych na ścieranie, ostrzy świdrów do odwiertów naftowych i górniczych, jak również w ciągnakach i końcówkach do rozciągania i kucia metali.
- (33) W okresie badanym produkt objęty przeglądem był wytwarzany w Unii z surowców pierwotnych (ruda, koncentrat, parawolframian amonu – APT i tlenku) w procesie zwanym „produkcją pierwotną” oraz ze złomu w procesie zwanym „produkcją recyklingową”. Złom metali twardych wytwarzany jest w procesie produkcji prowadzonej przez przedsiębiorstwa produkujące metale twarde, w procesie produkcji narzędzi oraz przez użytkowników końcowych produktów z metali twardych. W przemyśle wolframowym złom można poddać recyklingowi metodą recyklingu chemicznego lub procesu cynkowego.
- (34) Węglík wolframu z surowców pierwotnych i węglík wolframu z recyklingu chemicznego mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowania. Ponadto w procesie wytwarzania nie ma podziału na węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węglík wolframu wytworzony ze złomu.
- (35) W procesie cynkowym wytwarza się węglík wolframu z domieszką proszku metalicznego, na przykład kobaltu. Ten proces wytwarzania jest procesem recyklingu fizyczno-mechanicznego, a o jakości węgla wolframu decyduje jakość wsadu (użytego złomu).
- (36) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przedmiotowe dochodzenie nie powinno obejmować proszków otrzymanych w procesie cynkowym ze względu na różne koszty produkcji, różne poziomy popytu, różnych klientów i różne zastosowania w porównaniu z węglikiem wolframu otrzymanym z surowców pierwotnych.
- (37) Proszki otrzymane w procesie cynkowym wchodzą w zakres definicji węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego, jednego z trzech rodzajów produktu objętych przedmiotowym dochodzeniem. Prowadzone dochodzenie wykazało, że proszek otrzymany w procesie cynkowym ma niższy poziom czystości chemicznej i większe zróżnicowanie wielkości cząstek niż węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych lub ze złomu wolframu w procesie recyklingu chemicznego. Jakość otrzymanego proszku zależy od jakości wsadu złomu. Chociaż proszki otrzymane w procesie cynkowym nie mogą być używane we wszystkich zastosowaniach jako węglík wolframu, do produkcji niektórych narzędzi z metali twardych jest używany jako węglík wolframu. Stwierdzono zatem, że ten rodzaj węgla wolframu ma podobne właściwości fizyczne i chemiczne oraz podobne zastosowania jak węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych lub ze złomu w procesie recyklingu chemicznego. Ponadto inne elementy wymienione w motywie 36, takie jak koszt produkcji i popyt, nie są istotne jako takie dla definicji produktu objętego przeglądem. Jeśli chodzi o rzekomo innych klientów w odniesieniu do proszków otrzymanych w procesie cynkowym, dochodzenie wykazało, że trzy z zainteresowanych stron, które wysuwały ten argument, w rzeczywistości były konsumentami tego rodzaju produktu, a także węgla wolframu. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (38) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że prowadzone dochodzenie nie powinno obejmować węgla wolframu wytworzonego ze złomu. Twierdzono, że przywożony z ChRL produkt objęty przeglądem jest niemal wyłącznie wytwarzany z surowców pierwotnych, natomiast przemysł Unii produkuje węglík wolframu również z materiałów pochodzących z recyklingu. Strony te utrzymywały, że koszt produkcji węgla wolframu różni się w zależności od użytego surowca oraz że zbieranie, transport i przetwarzanie złomu powoduje, że struktura kosztów jest odmienna.
- (39) Zależność kosztu produkcji od użytego wsadu (surowców pierwotnych lub złomu) nie jest jako taka istotna dla definicji produktu, natomiast istotne są raczej właściwości techniczne, fizyczne i chemiczne produktu oraz jego podstawowe zastosowania. Ponadto, jak potwierdzono podczas oceny produkcji w przemyśle Unii, nie ma podziału na węglík wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węglík wolframu wytworzony ze złomu. Niektórzy producenci unijni używają w swoim procesie wytwarzania wyłącznie surowców pierwotnych, natomiast inni wykorzystują również złom. Jak wspomniano w motywie 34, węglík wolframu wyprodukowany z surowców pierwotnych i węglík wolframu wyprodukowany ze złomu mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowanie. W każdym razie, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie mogła zatem ocenić ich procesu wytwarzania oraz rodzajów produktu wywożonych do Unii. W związku z tym odrzucono twierdzenie, że przedmiotowe dochodzenie nie powinno obejmować węgla wolframu wytworzonego ze złomu.

- (40) Jeden z użytkowników twierdził, że w dochodzeniu należy uwzględnić różne poziomy jakości handlowej węgliku wolframu, ponieważ różne gatunki węgliku wolframu (takie jak: ultradrobne, standardowe gatunki i gatunki nawęglane w wysokiej temperaturze) mają wpływ na ceny i porównywalność cen. Ponadto twierdzono, że chińscy producenci eksportujący specjalizują się w produkcji gatunków standardowych, natomiast przemysł Unii produkuje wszystkie gatunki.
- (41) Twierdzenia tego nie poparto dowodami i nie można było go potwierdzić podczas dochodzenia. Wspomniany użytkownik nie dostarczył żadnych dowodów wskazujących na istotną różnicę między cenami różnych rodzajów produktu/różnych jakości produktu. Twierdzenia tego nie dało się również potwierdzić informacjami zgromadzonymi podczas dochodzenia. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie była zatem w stanie ocenić między innymi rodzaju wytwarzanych przez nich produktów, struktury ich kosztów i cen sprzedaży. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

2.2. Produkt podobny

- (42) W dochodzeniu stwierdzono, że produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących do Unii ma te same właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania co produkt produkowany przez producentów unijnych i sprzedawany na rynku unijnym, a także produkt produkowany i sprzedawany w państwie analogicznym.
- (43) Komisja stwierdziła zatem, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Dumping

Państwo analogiczne

- (44) W pierwotnym dochodzeniu żadnemu z chińskich producentów eksportujących nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących jest określana na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (45) Jako państwo analogiczne w poprzednich przeglądach wygaśnięcia wybrano Stany Zjednoczone Ameryki („Stany Zjednoczone”). W zawiadomieniu o wszczęciu obecnego przeglądu Komisja zaproponowała, że ponownie wykorzystają Stany Zjednoczone jako państwo analogiczne, i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag.
- (46) Komisja dążyła do nawiązania współpracy w innych potencjalnych państwach analogicznych, skontaktowała się z znanymi producentami węgliku wolframu w Japonii i Kanadzie oraz zwróciła się do nich z prośbą o dostarczenie niezbędnych informacji. Komisja skontaktowała się z władzami Izraela, Japonii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Republiki Korei, Indii i Federacji Rosyjskiej oraz zwróciła się do nich z prośbą o dostarczenie informacji na temat produkcji węgliku wolframu w tych państwach. Komisja otrzymała informacje od Kanady, Japonii i Stanów Zjednoczonych na temat około 20 znanych producentów produktu podobnego w tych państwach; skontaktowano się z nimi i poproszono o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko jeden producent z Stanów Zjednoczonych i jeden z Japonii zgłosili się i dostarczyli żądane informacje.
- (47) Oba rynki, Stany Zjednoczone i Japonia, były podobne pod względem liczby producentów krajowych, braku obowiązujących środków antydumpingowych oraz znacznych ilości towarów przywożonych z Chin. Oznaczało to, że oba te rynki są konkurencyjne.
- (48) Niemniej jednak w ODP producent japoński sprzedał na swoim rynku krajowym tylko nieznaczne ilości produktu podobnego, natomiast producent amerykański sprzedał na swoim rynku krajowym znaczne ilości.
- (49) Chociaż kilka stron zauważyło, że producent amerykański był związany z przemysłem Unii, fakt ten sam w sobie nie stanowi przeszkody dla wyboru Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego. Żadna ze stron nie przedstawiła nawet dowodów na to, że w tym przypadku związek ten miał wpływ na ceny krajowe w Stanach Zjednoczonych oraz że w konsekwencji Stany Zjednoczone nie byłyby odpowiednim państwem analogicznym.

- (50) Kilka zainteresowanych stron twierdziło również, że nie uwzględniono metod produkcji stosowanych w Stanach Zjednoczonych, a w szczególności kwestii, czy węgiel wolframu został wyprodukowany z surowca pierwotnego, czy ze złomu (jak wyjaśniono w motywie 33). Strony te twierdziły, że te różne metody produkcji mają wpływ na popyt i ceny na rynku amerykańskim, co należało wziąć pod uwagę. Ponadto twierdziły one, że poziom cen w Stanach Zjednoczonych jest szczególnie wysoki, ponieważ producenci amerykańscy zawarli z Armią Stanów Zjednoczonych umowy, w których przewidziane były wysokie ceny.
- (51) Jak już wspomniano w motywie 34, węgiel wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i węgiel wolframu wytworzony ze złomu mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz takie same zastosowania. Dlatego w procesie wytwarzania nie istniał – również w Stanach Zjednoczonych – podział na węgiel wolframu wytworzony z surowców pierwotnych i na węgiel wolframu wytworzony ze złomu. Dochodzenie wykazało także, że proces produkcji nie ma wpływu na popyt i ceny.
- (52) Ponadto, chociaż węgiel wolframu jest rzeczywiście wykorzystywany do celów wojskowych, informacje zgromadzone podczas dochodzenia nie wskazują, że jakakolwiek współpraca z rządem ma wpływ na krajową cenę producenta na rynku analogicznym.
- (53) Ponadto, przedmiotowe zainteresowane strony nie zaproponowały żadnego innego państwa analogicznego.
- (54) Argumenty kwestionujące stosowność Stanów Zjednoczonych jako rynku analogicznego zostały zatem odrzucone.
- (55) Na podstawie powyższych rozważań, biorąc pod uwagę ilości sprzedane na rynkach krajowych producentów w potencjalnych państwach analogicznych w momencie dokonywania wyboru, fakt, że Stany Zjednoczone wykorzystano również jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu, oraz fakt, że Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron, które mogłyby podważyć stosowność Stanów Zjednoczonych jako państwa analogicznego, Stany Zjednoczone uznano za właściwe państwo analogiczne.
- (56) Zainteresowane strony poinformowano o tym wyborze. Nie otrzymano żadnych uwag.

Wartość normalna

- (57) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez producenta z państwa analogicznego na rynku krajowym była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sprzedaż taką uznano za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży na rzecz niezależnych klientów stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości chińskiej sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii, ustalonej w motywie 111 poniżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie stwierdzono, że sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez producenta z państwa analogicznego była reprezentatywna.
- (58) Komisja zbadała następnie w odniesieniu do producenta z państwa analogicznego, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego przynosiła zysk w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a zatem czy sprzedaż tę można uznać za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Wielkość dokonanej z zyskiem sprzedaży produktu podobnego stanowiła mniej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu, w związku z czym wartość normalną oparto jedynie na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem.

Cena eksportowa

- (60) Jak wspomniano powyżej w motywie 21, z powodu niepodjęcia współpracy przez chińskich producentów eksportujących cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego na podstawie dostępnych faktów, tj. na podstawie informacji Eurostatu skorygowanych danymi otrzymanymi od użytkowników, którzy dokonywali przywozu węgla wolframu z Chin.
- (61) Wywozu z Chin dokonywano zarówno w ramach procedury uszlachetniania czynnego⁽¹⁾ („procedura UCz”), jak i zwykłego systemu. Jak przedstawiono w motywie 111, ponieważ wywóz dokonany w ramach systemu zwykłego stanowił zaledwie 0,1 % unijnego udziału w rynku w ODP, uznano go za nieznaczny, a obliczenia przeprowadzono w odniesieniu do ceny eksportowej wyłącznie w ramach procedury UCz.

⁽¹⁾ Węgiel wolframu, który jest przywożony w ramach procedury UCz, nie podlega uiszczaniu należności celnych i ceł antidumpingowych i jest wykorzystywany w procesie wytwarzania narzędzi, które są wywożone z UE.

Porównanie

- (62) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej ustalonej w ten sposób na podstawie ceny *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą rzetelnego porównania cena eksportowa i wartość normalna zostały skorygowane pod względem różnic wpływających na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekty uwzględniającej koszty transportu (krajowego i frachtu morskiego) oraz podatek wywozowy w wysokości 5 % (uchylony w maju 2015 r.) zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego na podstawie dostępnych faktów, tj. na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (63) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że chińscy producenci mają przewagę komparatywną pod względem ceny surowca, mianowicie APT, a tym samym ich koszty produkcji są niższe. Twierdzenie to powtórzono również po ujawnieniu informacji. Przedmiotowe strony twierdziły również, że wydajność produkcji i korzyści skali chińskich producentów eksportujących są większe. Elementy te należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu marginesu dumpingu.
- (64) Jak wspomniano w motywie 21 powyżej, żaden(-na) z chińskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących nie udzielił(-a) Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto żadna z tych zainteresowanych stron nie przedstawiła dowodów na poparcie swych twierdzeń. Z tego powodu nie można było ocenić rzekomej przewagi komparatywnej producentów chińskich w porównaniu z producentem z państwa analogicznego pod względem procesu produkcji. Argument ten został zatem odrzucony.
- (65) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że przy obliczaniu marginesu dumpingu i marginesu szkody należy wziąć pod uwagę różnice pod względem jakości w odniesieniu do zastosowań, kosztów produkcji i sprzedaży.
- (66) W tej kwestii, jak wyjaśniono powyżej w motywach 34 i 37, trzy rodzaje produktów mają podobne właściwości fizyczne i chemiczne oraz podobne zastosowania. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja nie była zatem w stanie ocenić między innymi rodzaju produktów wytwarzanych przez tych producentów, różnic jakości tych produktów i ich zastosowań końcowych, struktury kosztów oraz cen sprzedaży. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (67) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że nie wykorzystując numerów kontrolnych produktu w niniejszym dochodzeniu, Komisja odeszła od swojej zwykłej praktyki.
- (68) W pierwotnym dochodzeniu ustalono, że nie ma konieczności wykorzystywania różnych numerów kontrolnych produktu w celu rozróżnienia rodzajów produktu na potrzeby obliczenia między innymi marginesu dumpingu.
- (69) Prowadzone dochodzenie potwierdziło, że nie zaistniała żadna zmiana okoliczności faktycznych, która uzasadniałaby odstępstwo od pierwotnej metodyki. Ponadto ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących, jak wyjaśniono w motywie 21, nie było możliwe porównanie produktu produkowanego i sprzedawanego na rynku analogicznym i produktu wywożonego z Chin do Unii według poszczególnych rodzajów produktu. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

Margines dumpingu

- (70) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną ze średnią ważoną ceną eksportową, jak ustalono powyżej zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) na granicy Unii przed ocleniem, wyniósł ponad 40 %.
- (72) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że ze względu na przestawienie produkcji przez chińskich producentów eksportujących na produkty przetworzone bardzo mało prawdopodobne jest, aby chińscy producenci eksportujący sprzedawali produkty po cenach dumpingowych.
- (73) Należy zauważyć, że margines dumpingu ustalony powyżej w motywie 71 był zgodny z metodyką określoną w art. 2 rozporządzenia podstawowego. Żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował ani nie dostarczył odpowiednich informacji na potrzeby obliczenia marginesu dumpingu. Przedmiotowe strony nie przedstawiły również żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Twierdzenie to zostało odrzucone.

- (74) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że dane wymagane od chińskich producentów eksportujących i producenta z państwa analogicznego były niekompletne i nie pozwalały na odpowiednie porównanie z podziałem na rodzaje produktu. Strony te twierdziły, że należało gromadzić dane dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (75) Twierdzenie to nie zostało poparte dowodami. Dochodzenie wykazało, podobnie jak poprzednie dochodzenia dotyczące tego samego produktu, że różnice w rodzajach/poziomach jakości węgla wolframu nie miały istotnego wpływu na koszt i ceny. Przedmiotowe zainteresowane strony nie dostarczyły również żadnych dowodów wskazujących na taką istotną różnicę między cenami różnych rodzajów produktu/różnych jakości produktu. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 21, żaden z chińskich producentów eksportujących nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a zatem Komisja nie była w stanie ustalić rodzajów produktu wytwarzanych przez chińskich producentów eksportujących oraz wpływu na koszt i ceny. Twierdzenie to zostało odrzucone.

3.2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (76) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków, przeanalizowano następujące elementy: (i) produkcję, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach, (ii) zapasy surowców i podatek wywozowy na koncentrat wolframu, (iii) chiński wywóz i atrakcyjność rynku unijnego, (iv) zmiany w konsumpcji w Chinach i na innych głównych rynkach wywozowych Chin.

3.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (77) Wobec braku współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących produkcja, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz na podstawie następujących źródeł: (i) informacji zgromadzonych podczas kontroli wrywkowej producentów eksportujących, (ii) informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu (opartych na badaniu rynkowym wnioskodawcy) oraz (iii) publicznie dostępnych informacji, tj. publikacji *Metal Bulletin*, wyspecjalizowanej w informacjach rynkowych na temat globalnych rynków stali, metali nieżelaznych i złomu metali.
- (78) Produkcję węgla wolframu w Chinach w ODP oszacowano na około 30 000 ton, moce produkcyjne na 42 000–50 000 ton, a tym samym wolne moce produkcyjne na 12 000–20 000 ton. Szacowane wolne moce produkcyjne wynosiły zatem 94–156 % konsumpcji w Unii (jak stwierdzono w motywie 107) w ODP.

3.2.2. Zapasy surowców i podatek wywozowy na koncentrat wolframu

- (79) Na podstawie publicznie dostępnych informacji ⁽¹⁾ Komisja stwierdziła, że w trakcie i po zakończeniu ODP Chiny posiadały zapasy surowców (tj. APT i koncentraty wolframu), z których można było wyprodukować ponad 25 000 ton węgla wolframu, a zatem w krótkim okresie wprowadzić znaczną ilość na rynek. Dochodzenie nie ujawniło nic, co wskazywałoby na wzrost światowego popytu na produkcję węgla wolframu z tych surowców.
- (80) Ponadto ChRL kontroluje 60 % światowych złóż rudy wolframu i równocześnie nakłada podatek wywozowy w wysokości 20 % na koncentrat wolframu ⁽²⁾.

3.2.3. Chiński wywóz i atrakcyjność rynku unijnego

- (81) Wielkości wywozu z ChRL i atrakcyjność rynku unijnego ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, opierając się na następujących źródłach: (i) chińskiej bazie danych statystycznych dotyczących wywozu; (ii) informacji Eurostatu skorygowanych danymi otrzymanymi od użytkowników, którzy dokonywali przywozu węgla wolframu z Chin, jak opisano w motywie 106; (iii) informacji zgromadzonych podczas kontroli wrywkowej producentów eksportujących; (iv) informacji na temat cen obowiązujących na chińskich rynkach kasowych zgromadzonych podczas dochodzenia; oraz (v) chińskiej ofercie cenowej dla Japonii, o której informacje zgromadzono w trakcie dochodzenia.

⁽¹⁾ Metal Bulletin: 1) <https://www.metalbulletin.com/Article/3646910/2017-PREVIEW-Chinese-tungsten-prices-will-continue-journey-of-recovery-as-market-reaches-consensus-on.html> oraz 2) <https://www.metalbulletin.com/Article/3596231/Chinas-SRB-tungsten-concentrate-stockpiling-boosts-domestic-export-prices.html>.

⁽²⁾ <https://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/commodity/tungsten/mcs-2015-tungs.pdf>

- (82) Główni znani chińscy producenci eksportujący wywieźli około 20 % swojej produkcji produktu objętego przeglądem, a stosunek wywozu do Unii i innych państw trzecich (Japonii, Republiki Korei, Stanów Zjednoczonych itd.) wynosił około 1:3.
- (83) Ponadto chiński wywóz produktu objętego przeglądem do innych państw trzecich wzrósł w okresie badanym o 10 %.
- (84) Pomimo obowiązujących środków antydumpingowych Chiny nadal były największym państwem wywozu węgla wolframu do Unii. Przywóz produktu objętego przeglądem z Chin w ODP był rzeczywiście ponad pięciokrotnie większy niż przywóz w 2012 r. (wzrost o 406 %), co stanowi wzrost o 6,9 punktu procentowego pod względem udziału w rynku Unii (jak ustalono w motywie 109, z 2,0 % w 2012 r. do 8,9 % w ODP). Wskazuje to na utrzymujące się zainteresowanie Chin rynkiem unijnym. Unia jest dla Chin drugim co do wielkości – po Japonii – rynkiem wywozowym węgla wolframu.
- (85) Aby ocenić atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen, chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii porównano z chińskimi cenami krajowymi i chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi przy wywozie do innych państw trzecich.
- (86) Przeciętne chińskie ceny krajowe w ODP były o 19 % niższe niż chińskie ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Unii.
- (87) Chińskie ceny eksportowe stosowane na innych rynkach trzecich w ODP były o 25 % niższe niż chińskie ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Unii.
- (88) Fakt, że w ODP chińskie ceny eksportowe produktu objętego przeglądem stosowane na rynku unijnym były wyższe niż chińskie ceny krajowe i chińskie ceny eksportowe stosowane na innych rynkach trzecich, wyraźnie pokazuje, że rynek unijny jest atrakcyjny dla chińskich producentów eksportujących.
- (89) Ponadto należy zauważyć, że nawet mimo braku ceł antydumpingowych w innych państwach trzecich Unia jest dla Chin drugim co do wielkości – po Japonii – rynkiem wywozowym węgla wolframu, jak stwierdzono powyżej w motywie 84. Ponadto w swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu informacji kilku użytkowników przyznało, że na rynku unijnym zawsze będzie popyt na chiński produkt.
- (90) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że poziom atrakcyjności rynku unijnego jest dla chińskich producentów raczej niski. Strony te twierdziły, że potwierdza to fakt, iż w ciągu ostatnich dziesięciu lat chińscy producenci eksportujący nie uciekali się do żadnych metod obejścia ani absorpcji środków, że chińscy producenci eksportujący nie zwiększyli znacząco swojego udziału w wywozie do Unii ani udziału w rynku unijnym ani nie obniżyli swoich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii.
- (91) Chociaż praktyki dotyczące obejścia lub absorpcji środków są ważnymi wskaźnikami pokazującymi ewentualne zainteresowanie niektórych producentów eksportujących konkretnym rynkiem pomimo obowiązujących środków, nie są one jako takie niezbędne przy ustalaniu atrakcyjności takiego rynku w odniesieniu do przywozu z państw trzecich. Inne zarzuty wysunięte przez te strony nie mogły zostać potwierdzone ustaleniami dokonanymi w trakcie niniejszego dochodzenia, w ramach którego, jak wyjaśniono w motywach 109 i 114 poniżej, stwierdzono wzrost udziału w rynku chińskich producentów eksportujących oraz spadek ich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii w rozpatrywanym okresie. Argument ten został zatem odrzucony.
- (92) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że na żadnym innym rynku nie istnieją cła antydumpingowe na węgiel wolframu, więc w przypadku wygaśnięcia środków mało prawdopodobne jest, aby część tych wolnych mocy produkcyjnych została wykorzystana do zwiększenia wywozu do Unii.
- (93) Po pierwsze, chińscy producenci eksportujący mogli już wywozić ten produkt do tych innych państw trzecich bez ceł antydumpingowych. Po drugie, jak wspomniano poniżej w motywie 107, konsumpcja na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 15 %. Po trzecie, jak wyjaśniono poniżej w motywach 111 i 112, większość przywozu z ChRL odbywa się w ramach procedury UCz (bezcłowo), przy czym w okresie badanym przywóz ten wzrósł o 477 %. W związku z tym w przypadku zniesienia ceł antydumpingowych prawdopodobnie nastąpiłby wzrost chińskiego wywozu do UE. Argument ten został odrzucony.

3.2.4. Zmiany w konsumpcji w Chinach i na innych głównych rynkach wywozowych Chin

- (94) Jeżeli chodzi o prawdopodobne zmiany w konsumpcji krajowej w Chinach, dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wskazywać na znaczny wzrost popytu krajowego w Chinach w najbliższej przyszłości. W następstwie wzrostu chińskiego wywozu węgla wolframu do Unii (o 406 %) i innych państw trzecich (o 10 %) (jak wyjaśniono powyżej w motywach 83 i 84) Komisja stwierdziła, że popyt krajowy w Chinach nie mógłby wchłonąć dostępnych wolnych mocy produkcyjnych.
- (95) Jeżeli chodzi o prawdopodobne zmiany w konsumpcji na innych głównych rynkach wywozowych Chin (w Japonii, Republice Korei i Stanach Zjednoczonych), dochodzenie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wskazywać na znaczny wzrost popytu krajowego na tych rynkach. Wzrost wielkości wywozu z Chin do tych państw wynosił 8 % w okresie badanym, jednak w tym samym okresie wielkość wywozu z Chin do Stanów Zjednoczonych zmalała o 35 %. Biorąc pod uwagę fakt, że Chiny są głównym producentem wolframu na świecie (jak wyjaśniono poniżej w motywie 192), nawet bez znajomości danych dotyczących produkcji krajowej i przywozu w odniesieniu do tych państw, Komisja stwierdziła, że rynki te nie mogłyby wchłonąć znacznej części dostępnych wolnych mocy produkcyjnych istniejących w Chinach.

3.2.5. Wniosek

- (96) Podsumowując, margines dumpingu ustalony w ODP, znaczne wolne moce produkcyjne dostępne w Chinach oraz ustalona atrakcyjność rynku unijnego wskazują na to, że uchylene środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuację dumpingu oraz że wywóz po cenach dumpingowych będzie wprowadzany na rynek unijny w znacznych ilościach. W związku z tym uważa się, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (97) W Unii produkt podobny jest wytwarzany przez dziewięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, z czego sześć przedsiębiorstw produkuje i sprzedaje go na wolnym rynku, a pozostałe trzy przedsiębiorstwa produkują węgiel wolframu głównie na potrzeby wytwarzania produktów przetworzonych („produkcja na wewnętrzne potrzeby”). Uznaje się, że stanowią one „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (98) Jeden z użytkowników podkreślił fakt, że przy sprzedaży swoich produktów w Unii jeden z producentów unijnych stosuje inny kod CN (8101 10 00), który nie jest objęty prowadzonym dochodzeniem. Wynika z tego zatem, że przedmiotowy producent unijny nie powinien zaliczać się do przemysłu Unii określonego w motywie 97.
- (99) Kody CN stosowane przy sprzedaży produktów w Unii są nieistotne dla definicji produktu objętego przeglądem i dla określenia przemysłu Unii. Istotną kwestią jest to, czy produkt wytwarzany przez producentów unijnych wchodzi w zakres definicji produktu objętego przeglądem, o której mowa w motywie 31. Dochodzenie wykazało, że produkt wytwarzany przez tego producenta unijnego faktycznie wchodzi w zakres wspomnianej definicji. W konsekwencji przedmiotowy producent unijny zalicza się do przemysłu Unii określonego w motywie 97.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (100) Jak wspomniano w motywie 97, niektórzy producenci unijni produkują produkt objęty przeglądem głównie na wewnętrzne potrzeby jako surowiec pierwotny do produkcji różnych produktów przetworzonych, dlatego konsumpcję na wewnętrzne potrzeby i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano osobno.
- (101) Rozróżnienie między rynkiem konsumpcji na wewnętrzne potrzeby a wolnym rynkiem ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na wewnętrzne potrzeby nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi i w związku z tym nie są wiarygodne. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego przeglądem i ceny są cenami wolnorynkowymi.

- (102) Na podstawie danych uzyskanych od współpracujących producentów unijnych i wnioskodawcy w odniesieniu do całej działalności przemysłu Unii (na wewnętrzne potrzeby i na wolny rynek) Komisja stwierdziła, że około 31 % całkowitej produkcji unijnej było przeznaczone na wewnętrzne potrzeby.
- (103) Ponadto na wolnym rynku przemysł Unii wytwarza na podstawie umów zwykłych (przemysł Unii posiada surowiec) oraz na podstawie umów o przerób (nabywca węglik wolframu jest właścicielem surowca, który wnosi na rzecz producentów unijnych opłatę za przetwarzanie surowca na węglik wolframu). Umowy o przerób są wykorzystywane na potrzeby działalności związanej z recyklingiem, ponieważ klienci dostarczają przemysłowi Unii złom w celu przetworzenia. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym 23 % całkowitej wielkości produkcji zostało wytworzone na podstawie umowy o przerób, z czego około 89 % było przeznaczone na rynek unijny. Wynika z tego, że produkcja zwykła na wolny rynek wynosi około 46 % całkowitej produkcji.

4.2.1. Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby

- (104) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wewnętrzne potrzeby na podstawie wielkości produkcji i wielkości sprzedaży na wewnętrzne potrzeby na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję na wewnętrzne potrzeby:

Tabela 1

Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby (w tonach)	2 249	2 461	2 599	2 653
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	118

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (105) W okresie badanym unijna konsumpcja na wewnętrzne potrzeby wzrosła o 18 %, osiągając 2 653 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.2.2. Konsumpcja na wolnym rynku

- (106) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wolnym rynku na podstawie: a) wielkości sprzedaży na wolnym rynku wszystkich znanych producentów unijnych w Unii oraz b) łącznej wielkości przywozu do Unii odnotowanej przez Eurostat. Jeśli chodzi o ChRL, wielkości przywozu odnotowane przez Eurostat zostały skorygowane uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, ponieważ podano w nich większe wielkości przywozu w porównaniu z danymi Eurostatu.
- (107) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję na wolnym rynku:

Tabela 2

Konsumpcja na wolnym rynku

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wolnym rynku (w tonach)	11 151	11 778	13 815	12 814
Indeks (2012 = 100)	100	106	124	115

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i Eurostat.

- (108) W latach 2012–2014 konsumpcja w Unii na wolnym rynku wzrosła o 24 %, a następnie spadła w ODP o 7 % do poziomu 12 814 ton w porównaniu z 2014 r. Ogółem konsumpcja na wolnym rynku wzrosła w okresie badanym o 15 %.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (109) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie skorygowanych danych Eurostatu uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, ponieważ podano w nich większe łączne wielkości przywozu w porównaniu z danymi Eurostatu, jak wspomniano również w motywie 106. Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Przywóz z Chin (w tonach)	225	303	905	1 140
Indeks (2012 = 100)	100	135	402	506
Udział Chin w rynku (%)	2,0	2,6	6,6	8,9
Indeks (2012 = 100)	100	127	325	441

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (110) W okresie badanym przywóz z ChRL znacznie wzrósł. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywieziono z ChRL 1 140 ton, tj. ponad pięć razy więcej, niż przywieziono z ChRL na początku okresu badanego (225 ton). Wzrost wielkości przywozu przekroczył wzrost konsumpcji, a tym samym udział Chin w rynku wzrósł w okresie badanym o 6,9 punktu procentowego z 2,0 % w 2012 r. do 8,9 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.3.1.1. Systemy przywozu

- (111) Przywozu z ChRL dokonywano w ramach systemu zwykłego i procedury UCz, jak pokazano poniżej:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku na system przywozu

	2012	2013	2014	ODP
Zwykły system przywozu				
Przywóz z Chin (w tonach)	29	8	10	10
Indeks (2012 = 100)	100	27	34	33
Udział Chin w rynku (%)	0,3	0,1	0,1	0,1
Indeks (2012 = 100)	100	25	28	29

	2012	2013	2014	ODP
Procedura uszlachetniania czynnego				
Przywóz z Chin (w tonach)	196	295	895	1 131
Indeks (2012 = 100)	100	151	457	577
Udział Chin w rynku (%)	1,8	2,5	6,5	8,8
Indeks (2012 = 100)	100	143	369	502

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (112) Prawie całość przywozu z ChRL jest dokonywana w ramach procedury UCz i w okresie badanym wzrosła prawie pięciokrotnie. Przywóz w ramach systemu zwykłego był nieznaczny w całym okresie badanym (poniżej 0,1 % udziału w rynku), a nawet wykazywał tendencję spadkową.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (113) Komisja określiła tendencję cen importowych z Chin na podstawie danych Eurostatu uwzględniając zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy. Ponieważ wielkości przywozu z ChRL w ramach zwykłego systemu przywozu były nieznaczne, nie uwzględniono ich przy ustalaniu średniej ceny importowej i przy obliczaniu podcięcia cenowego.
- (114) Średnia cena przywozu do Unii z ChRL kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 5

Ceny importowe (w EUR/tonę) w ramach procedury uszlachetniania czynnego

	2012	2013	2014	ODP
Ceny importowe z Chin (w EUR/tonę)	39 418	35 465	34 414	33 327
Indeks (2012 = 100)	100	90	87	85

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (115) Średnia cena produktu przywożonego w ramach procedury UCz ogółem spadła w okresie badanym o 15 %. Powyższy spadek cen nastąpił po spadku ceny surowców.
- (116) Z informacji przekazanych przez współpracujących użytkowników oraz uzyskanych z systemów przywozu stosowanych na potrzeby przywozu z ChRL wynika, że cały przywóz produktu objętego przeglądem z ChRL dokonywany jest na podstawie umów zwykłych. Dlatego też, a także w celu rzetelnego porównania, przy obliczaniu podcięcia cenowego pominięto sprzedaż dokonywaną przez przemysł Unii na podstawie umów o przerób. Ponadto, jak wspomniano w motywie 113, przywóz w ramach systemu zwykłego był nieznaczny w całym okresie badanym i w konsekwencji nie został uwzględniony. W związku z tym obliczenie podcięcia cenowego opierało się wyłącznie na cenach importowych w ramach procedury UCz.
- (117) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży węgla wolframu naliczanych przez producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym na podstawie umów zwykłych, skorygowanych do poziomu *ex-works*, oraz
  - odnośnych średnich ważonych cen importowych na podstawie danych Eurostatu, uwzględniając również zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, których udzielili współpracujący użytkownicy, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

- (118) Wynik porównania wyrażono jako odsetek średniej ważonej ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i wyniósł on średnio 13,2 %. Te obliczenia uwzględniają fakt, że proszki wytworzone w procesie cynkowym nie były przywożone z ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a zatem zostały wykluczone.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

- (119) Wielkość przywozu do Unii z państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie, przedstawiono w tabeli poniżej. Tendencje dotyczące wielkości i cen opierają się na danych Eurostatu i obejmują wszystkie systemy przywozu (system zwykły, procedura uszlachetniania czynnego i procedura uszlachetniania biernego). Większość wielkości przywozu z państw trzecich stanowi przywóz odbywający się w ramach systemu zwykłego.

Tabela 6

Przywóz z innych państw trzecich

	2012	2013	2014	ODP
Przywóz (w tonach)	1 896	1 402	1 724	1 359
Indeks (2012 = 100)	100	74	91	72
Udział w rynku (%)	17,0	11,9	12,5	10,6
Udział Stanów Zjednoczonych w rynku (%)	4,2	2,8	4,7	4,8
Średnia cena (w EUR/tonę)	54 525	52 342	40 543	39 878
Indeks (2012 = 100)	100	96	74	73
Udział Korei Południowej w rynku (%)	1,4	2,3	2,0	2,4
Średnia cena (w EUR/tonę)	49 249	38 022	39 256	41 316
Indeks (2012 = 100)	100	77	80	84
Udział Wietnamu w rynku (%)	1,3	1,0	1,1	0,9
Średnia cena (w EUR/tonę)	44 633	35 110	36 869	37 352
Indeks (2012 = 100)	100	79	83	84

Źródło: Eurostat.

- (120) W okresie badanym łączny przywóz z państw trzecich zmniejszył się o 28 %. Ta tendencja nie była zgodna z ogólną tendencją rynkową wywołaną rosnącą konsumpcją, jak opisano w motywie 108. Dopiero w 2014 r. wielkość przywozu wzrosła o 23 % w porównaniu z 2013 r., ale następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalała o 21 % w porównaniu z 2014 r. Tym samym udział tego przywozu w rynku zmniejszył się w okresie badanym z 17,0 % do 10,6 %.
- (121) Ta ogólna tendencja nie dotyczyła Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej – jeżeli chodzi o przywóz z tych państw, jego udział w rynku nieznacznie wzrósł w okresie badanym, osiągając jednak niższy poziom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z przywozem z Chin. Ponadto średnia cena przywozu ze Stanów Zjednoczonych i Korei Południowej spadła w okresie badanym, utrzymując się jednak niezmiennie powyżej średniej ceny sprzedaży chińskiego wywozu przywożonego w ramach procedury UCz.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (122) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w badanym okresie.
- (123) Jak stwierdzono w motywie 97, przemysł Unii składa się z dziewięciu przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, z czego sześć przedsiębiorstw produkuje i sprzedaje na wolnym rynku, a pozostałe trzy przedsiębiorstwa produkują głównie na wewnętrzne potrzeby. Trzej spośród producentów unijnych działających na wolnym rynku i trzej producenci na rynku sprzedaży wewnętrznej są zintegrowani z nabywcami. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 22, Komisja postanowiła objąć dochodzeniem wszystkich sześciu producentów unijnych działających na wolnym rynku w celu ustalenia możliwej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (124) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie zweryfikowanych danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (125) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (126) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, średni koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (127) W przypadku niektórych wskaźników makroekonomicznych dotyczących przemysłu Unii Komisja oddzielnie zbadała dane odnoszące się do wolnego rynku i dane odnoszące się do rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby oraz przeprowadziła analizę porównawczą. Czynniki te obejmują: sprzedaż i udział w rynku. Inne wskaźniki gospodarcze można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym wykorzystywania przez przemysł Unii na wewnętrzne potrzeby, ponieważ zależą one od całkowitej działalności, bez względu na to, czy produkcja jest przeznaczona na wewnętrzne potrzeby, czy też do sprzedaży na wolnym rynku. Czynniki te obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, wydajność i koszty pracy. W przypadku tych czynników, aby uzyskać kompletny obraz szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy przeprowadzić analizę całego przemysłu Unii, ponieważ przedmiotowych danych nie można podzielić na dane dotyczące sprzedaży na wewnętrzne potrzeby i dane dotyczące sprzedaży na wolnym rynku.
- (128) W przypadku niektórych wskaźników mikroekonomicznych (średnia cena jednostkowa, średni koszt jednostkowy i rentowność) w analizie rozróżniono umowy zwykłe i umowy o przerób. Wynikało to z faktu, że umowy o przerób nie obejmują kosztu surowców, a ceny są w rzeczywistości opłatami za przetwarzanie.
- (129) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że dochodzenie nie powinno obejmować działalności związanej z przerobem, argumentując, że ponieważ właścicielem surowców jest klient, nie jest pewne, kto jest faktycznym producentem. Ponadto twierdzono, że koszt wytworzenia w przypadku przerobu jest niższy niż koszt wytworzenia w przypadku produkcji zwykłej, w której przemysł Unii pozostaje właścicielem surowca (ponieważ umowy o przerób nie obejmują kosztu surowca) i nie powinno się mieszać tych dwóch modeli biznesowych w analizie szkody.
- (130) Dochodzenie wykazało, że w procesie wytwarzania stosowanym przez producentów unijnych nie można oddzielić węgla wolframu wyprodukowanego na podstawie umów zwykłych od węgla wolframu wyprodukowanego na podstawie umów o przerób. Klienci nie będą wiedzieli, czy otrzymany węgiel wolframu został wytworzony ze złomu czy z surowców pierwotnych. Tylko w procesie cynkowym stosuje się wsady i w tym przypadku klient otrzymuje węgiel wolframu wyprodukowany ze swojego własnego złomu. Ilości uzyskane w procesie cynkowym w ramach przerobu były jednak bardzo małe (mniej niż 3 %) w porównaniu z całkowitą produkcją przemysłu Unii w okresie badanym. W związku z tym ilości wytwarzane w tym procesie w ramach przerobu nie zakłócają ogólnej oceny produkcji unijnej. Ponadto udział produkcji w ramach przerobu w całkowitej produkcji unijnej różni się w poszczególnych latach w zależności od dostępności surowców na rynku.

- (131) Jeżeli chodzi o różnicę między kosztem wytwarzania w przypadku przerobu a kosztami wytwarzania w przypadku produkcji zwykłej, to nie stanowi ona powodu, by wykluczać działalność związaną z przerobem z analizy szkody. W każdym razie różnica ta odzwierciedlona jest w analizie. W związku z tym twierdzenie, że dochodzenie nie powinno obejmować przerobu, zostaje odrzucone.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (132) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Produkcja (w tonach)	12 667	13 903	15 068	14 668
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	110	119	116
Moce produkcyjne (w tonach)	19 225	20 100	21 245	21 565
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	105	111	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	66	69	71	68
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	105	108	103

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez wnioskodawcę.

- (133) Dane w powyższej tabeli obejmują zarówno produkcję zwykłą, jak i produkcję w ramach przerobu w odniesieniu do produktów wytwarzanych z surowców pierwotnych i produktów pochodzących z recyklingu.
- (134) W latach 2012–2014 całkowita wielkość produkcji wzrosła o 16 %, a następnie od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym nieznacznie zmalała – o 3 % – osiągając poziom 14 668 ton. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji wzrosła o 16 %.
- (135) W okresie badanym również moce produkcyjne wzrosły o 12 %, osiągając poziom 21 565 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Szereg producentów unijnych planuje także nadal zwiększać swoje moce produkcyjne w ciągu najbliższych 3–4 lat.
- (136) Ponadto wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wzrósł o 8 % w latach 2012–2014, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nieco zmalał w porównaniu z 2012 r. Ogółem wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wzrósł w okresie badanym o 3 %, osiągając poziom 68 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (137) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i udział tego przemysłu w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży na wolnym rynku i jej udział w tym rynku

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość sprzedaży na wolnym rynku unijnym (w tonach)	9 030	10 073	11 186	10 314
Indeks (2012 = 100)	100	112	124	114
Udział w rynku (%)	81,0	85,5	81,0	80,5
Indeks (2012 = 100)	100	106	100	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (138) W latach 2012–2014 wielkość sprzedaży na wolnym rynku wzrosła o 24 %, a następnie między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym spadła o 8 %. Ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła o 14 %, osiągając poziom 10 314 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wzrost ten miał miejsce w następstwie wzrostu konsumpcji w Unii w tym samym okresie.
- (139) Udział przemysłu Unii w wolnym rynku wzrósł o 4,5 punktu procentowego w latach 2012–2013, a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalał o 5 punktów procentowych, osiągając poziom 80,5 %. Ogółem udział przemysłu Unii w wolnym rynku w okresie badanym nieznacznie zmalał o 0,5 punktu procentowego.
- (140) Jeżeli chodzi o rynek sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, wielkość produkcji i udział w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Konsumpcja na wewnętrzne potrzeby (w tonach)	2 249	2 461	2 599	2 653
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	118
Udział w rynku (z całkowitego udziału w rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby i wolnym rynku) (%)	17	17	16	17
Indeks (2012 = 100)	100	103	94	102

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawcę oraz Eurostat.

- (141) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby (składająca się z wykorzystania na wewnętrzne potrzeby oraz ze sprzedaży na wewnętrzne potrzeby przemysłu Unii) wzrosła o 18 % w okresie badanym, nieco powyżej całkowitego wzrostu konsumpcji zarówno w przypadku rynku sprzedaży wewnętrznej, jak i wolnego rynku. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby wyrażony jako odsetek całkowitej konsumpcji (zarówno na rynku sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, jak i wolnym rynku) utrzymywał się w okresie badanym niemal na stałym poziomie 17 %.

4.5.2.3. Wzrost

- (142) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku ściśle odpowiadała zmianom w konsumpcji unijnej i wzrosła w okresie badanym o 14 %. W rezultacie udziału w rynku przemysłu Unii utrzymywał się raczej na stałym poziomie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy wzrósł o 4,5 punktu procentowego w porównaniu z 2012 r.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (143) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	681	687	700	704
Indeks (2012 = 100)	100	101	103	103
Wydajność (ton/pracownika)	19	20	22	21
Indeks (2012 = 100)	100	109	116	112

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez wnioskodawcę.

- (144) W okresie badanym liczba zatrudnionych w przemyśle Unii nieco wzrosła – o 3 % – osiągając poziom 704 pracowników w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W wyniku większego wzrostu produkcji wydajność wzrosła w okresie badanym o 12 %.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (145) W wyniku dochodzenia w motywie 71 ustalono, że miał miejsce dalszy przywóz produktu objętego przeglądem z ChRL na rynek unijny po cenach w znacznej mierze dumpingowych.
- (146) Sytuacja przemysłu Unii poprawiła się w znacznej mierze po wcześniejszym dumpingu, a obowiązujące środki antidumpingowe okazały się skuteczne. W rezultacie wielkość sprzedaży przemysłu Unii zwiększyła się o 14 %. Udział przemysłu Unii w wolnym rynku w okresie badanym nieco zmalał – o 0,5 punktu procentowego.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (147) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży niepowiązanym klientom stosowane przez producentów unijnych w przypadku umów zwykłych na unijnym wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 11

Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży

	2012	2013	2014	ODP
Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/tonę)	47 296	41 686	41 118	36 160
Indeks (2012 = 100)	100	88	87	76

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu Unii w odniesieniu do zwykłych wielkości sprzedaży zmniejszyły się w okresie badanym o 24 %. Spadek cen nastąpił po spadku ceny surowców.
- (149) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie stosowana wobec niepowiązanych klientów przez unijnych producentów w przypadku umów o przerób na unijnym wolnym rynku kształtowała się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 12

Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie

	2012	2013	2014	ODP
Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w Unii (w EUR/tonę)	12 792	13 497	13 669	13 452
Indeks (2012 = 100)	100	106	107	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (150) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w przemyśle Unii w odniesieniu do wielkości produkcji pochodzącej z przerobu zmniejszyła się w okresie badanym o 5 %.
- (151) Jeżeli chodzi o koszty produkcji i koszty przetwarzania w przemyśle Unii, Komisja musiała podać te dane w postaci indeksów, ponieważ stanowią one poufne informacje handlowe.
- (152) Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w przemyśle Unii w przypadku umów zwykłych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w przypadku umów zwykłych

	2012	2013	2014	ODP
Indeks (2012 = 100)	100	82	85	78

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (153) Średni ważony jednostkowy koszt produkcji w odniesieniu do produkcji zwykłej zmalał w okresie badanym o 22 %. Koszty produkcji malały wraz ze spadkiem cen surowców.

- (154) Średni ważony jednostkowy koszt przetworzenia w przemyśle Unii w przypadku umów o przerób kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Średnie ważone jednostkowe koszty przetwarzania w przypadku umów o przerób

	2012	2013	2014	ODP
Indeks (2012 = 100)	100	105	97	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (155) Średnia ważona jednostkowa opłata za przetwarzanie w przypadku produkcji w ramach przerobu zmniejszyła się w okresie badanym o 1 %.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (156) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika	65 626	70 243	73 736	71 898
Indeks (2012 = 100)	100	107	112	110

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (157) W latach 2012–2014 średnie koszty pracy wzrosły o 12 %, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalały o 2 % w porównaniu z 2014 r. Ogółem średnie koszty pracy wzrosły o 10 % w okresie badanym.

4.5.3.3. Zapasy

- (158) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 16

Zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	1 201	1 095	923	1 069
Indeks (2012 = 100)	100	91	77	89
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	9	9	7	8
Indeks (2012 = 100)	100	91	77	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (159) Poziom zapasów spadł w okresie badanym o 11 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zapasy stanowiły 8 % wielkości produkcji, co uznano za poziom mieszczący się w normie.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (160) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 17

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność całkowitej sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii – zwykłej i w ramach przerobu (% obrotu ze sprzedaży)	11,9	16,8	13,6	11,6
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	140	114	97
Przepływy pieniężne (w EUR)	63 654 025	57 060 905	54 583 859	40 680 386
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	90	86	64
Inwestycje (w EUR)	19 902 447	21 890 061	25 810 548	15 752 867
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	110	130	79
Zwrot z inwestycji (%)	37,1	46,0	35,9	20,1
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	124	97	54

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (161) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży w odniesieniu do całej działalności przemysłu Unii (produkcji zwykłej i w ramach przerobu) Rentowność działalności zwykłej, która stanowiła 77 % całkowitej produkcji w ODP, była niższa niż rentowność działalności związanej z przerobem. Ponadto należy zauważyć, że rentowność działalności zwykłej była niższa niż zysk docelowy wynoszący 10 %.
- (162) Przemysł Unii był rentowny w okresie badanym przy zmiennym poziomie rentowności. Rentowność wzrosła więc o 4,8 punktu procentowego w 2013 r. w porównaniu z 2012 r., osiągając poziom 16,8 %, a następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zmalała o 5,1 punktu procentowego do poziomu 11,6 %. Ogółem w okresie badanym rentowność zmalała o 0,3 punktu procentowego.
- (163) Przepływy pieniężne, czyli zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności, pozostawały dodatnie w okresie badanym. Znacznie jednak zmalały w okresie badanym – o 36 %.
- (164) W latach 2012–2014 inwestycje wzrosły o 30 %, a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalały o 39 % w porównaniu z 2014 r. Ogółem inwestycje zmalały w okresie badanym o 21 %. W okresie badanym inwestycje przemysłu Unii przekroczyły 80 mln EUR. Inwestycje miały na celu lepsze wykorzystanie surowców, a tym samym obniżenie kosztu wytwarzania, na przykład poprzez usprawnienie sortowania, ulepszenia w zakładach recyklingu w zakresie wytwarzania podciśnienia oraz ulepszenia w zakresie kruszenia. Ponadto w przemyśle Unii inwestowano w zapewnienie zgodności z przepisami w dziedzinie środowiska mającymi zastosowanie w Unii. Inwestycje miały na celu również poprawę efektywności poprzez zastąpienie starej technologii rozwiązaniami efektywniejszymi pod względem zużycia energii. Ponadto dokonano inwestycji polegających na zastąpieniu kilku pieców urządzeniami zapewniającymi większą elastyczność w zakresie mieszania złomu twardego z miękkim oraz umożliwiających przetwarzanie szerszego asortymentu złomu.

- (165) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym był dodatni. W 2013 r. wzrósł o 24 % w porównaniu z 2012 r., a następnie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalał o 25,9 punktu procentowego. Ogółem zwrot z inwestycji zmalał w okresie badanym o 17 punktów procentowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (166) Z uwagi na obowiązujące cła antydumpingowe sytuacja przemysłu Unii nadal poprawiała się po wcześniejszym szkodliwym dumpingu.
- (167) Wielkość sprzedaży i udział w rynku w trakcie okresu badanego wykazały pozytywne zmiany, ponieważ przemysł Unii zdołał dostosować do wzrostu konsumpcji. W okresie badanym nastąpił również wzrost produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (168) Wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu Unii (rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji) były dodatnie w okresie badanym. Niemniej jednak istniała tendencja spadkowa pod względem przepływów pieniężnych.
- (169) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że sytuacja przemysłu Unii poprawiała się po wcześniejszym dumpingu i że nie poniósł on istotnej szkody w okresie badanym w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4.6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.6.1. Uwagi wstępne

- (170) Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Chin odbywał się po cenach dumpingowych i że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.
- (171) Ponieważ przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody, zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, gdyby środki wprowadzone wobec ChRL wygasły zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (172) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, wzięto pod uwagę następujące elementy: (i) wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL, (ii) możliwe poziomy cen produktu objętego przeglądem przywożonego z Chin na rynek unijny oraz (iii) wpływ tych poziomów cen na przemysł Unii.

4.6.2. Wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL

- (173) Jak wyjaśniono w motywie 78, ChRL ma znaczne wolne moce produkcyjne w zakresie produkcji węgla wolframu, które można oszacować na poziomie 12 000–20 000 ton, co stanowi 94–156 % konsumpcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (174) Ponadto, jak stwierdzono w motywie 79, w ChRL istnieją zapasy węgla wolframu jako surowca (tj. APT i koncentratów wolframu), z którego w krótkim czasie możnaby wyprodukować ponad 25 000 ton węgla wolframu.
- (175) Przy braku środków antydumpingowych wolne moce produkcyjne w połączeniu z zapasami surowców prawdopodobnie zostałyby wykorzystane na potrzeby produkcji z przeznaczeniem na wywóz do Unii, ponieważ jest to atrakcyjny rynek dla chińskich producentów eksportujących, jak opisano w motywie 85 i następnych. Nic również nie świadczy o tym, że nastąpiłby wzrost popytu na węgiel wolframu na rynkach innych państw trzecich, natomiast konsumpcja w Unii wykazywała tendencję wzrostową, a jak wspomniano już w motywie 84, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rynek unijny był dla ChRL największym po Japonii rynkiem wywozowym. W związku z tym przywóz z ChRL prawdopodobnie ponownie wejdzie na rynek unijny w znacznych ilościach.

- (176) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że producenci chińscy będą woleli zaopatrywać chińskich producentów niższego szczebla zamiast wywozić surowiec na rynek unijny. Ponieważ jednak twierdzenie to nie zostało poparte dowodami, zostało ono odrzucone.

4.6.3. *Możliwe poziomy cen przywozu z Chin na rynek unijny*

- (177) Jako orientacyjny poziom cen, po których chiński węgiel wolframu prawdopodobnie byłby przywożony na rynek unijny w przypadku uchylecia środków, przyjęto ceny importowe z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ramach systemu opartego na procedurze UCz ceny te podcinały ceny przemysłu Unii średnio o około 13,2 %. Ponadto, biorąc pod uwagę możliwe ceny w ramach zwykłego systemu przywozu bez ceł antydumpingowych i z uwzględnieniem należności celnych, podcięcie cenowe również byłoby znaczne i wynosiłoby średnio 8,6 %.
- (178) Ponadto przeanalizowano poziomy cen importowych z Chin do innych państw trzecich oraz chińskie ceny na rynku krajowym. W obu przypadkach chińskie ceny okazały się niższe od cen przemysłu Unii nawet o 33 % w porównaniu z innymi państwami trzecimi i o 28 % w porównaniu z chińskimi cenami krajowymi.

4.6.4. *Wpływ na przemysł Unii*

- (179) W przypadku braku środków antydumpingowych znaczne wolne moce produkcyjne i zapasy surowców w ChRL, wyjaśnione w motywach 173 i 174, w połączeniu z różnicą w cenach opisaną w motywach 85–87 i 177 w krótkim czasie zachęcą chińskich producentów eksportujących do wywozu na rynek unijny znacznych ilości po niskich cenach na poziomie dumpingowym.
- (180) Te duże ilości taniego węgla wolframu będą wywierały znaczną presję cenową na przemysł Unii, który będzie musiał obniżyć swoje ceny, aby nadal móc sprzedawać swój produkt w Unii. Jednocześnie przemysł Unii będzie musiał jednak ograniczyć wielkość produkcji, ponieważ nie będzie w stanie obniżyć swoich cen do tak niskiego poziomu jak chińskie ceny eksportowe. Należy przypomnieć, jak stwierdzono w motywie 80, że chińscy producenci eksportujący mają dostęp do surowców tańszych niż surowce dostępne dla przemysłu Unii, ponieważ ChRL kontroluje 60 % światowych zasobów rudy wolframu i równocześnie nakłada podatek wywozowy w wysokości 20 % na koncentrat wolframu, co podnosi cenę tego surowca dla stron spoza ChRL.
- (181) Gdyby ceny importowe z Chin w ramach procedury UCz wraz z należnościami celnymi uznać za możliwy punkt odniesienia dla przyszłej ceny sprzedaży przemysłu Unii po uchyleciu przedmiotowych środków, przemysł Unii już by nie osiągał zysków, ale funkcjonowałby na progu rentowności, co jest niemożliwe do utrzymania w dłuższej perspektywie. Scenariusz ten jest tak naprawdę scenariuszem zachowawczym, ponieważ chińscy producenci eksportujący mogą sprzedawać przedmiotowy produkt na rynku unijnym po cenach jeszcze niższych od tego punktu odniesienia, biorąc pod uwagę chińskie poziomy cen odnotowane w innych państwach trzecich. Chińscy producenci eksportujący mieliby motywację do zmniejszenia zapasów surowców, jak wyjaśniono w motywie 79. W takim przypadku przemysł Unii będzie zmuszony nadal obniżać swoje ceny sprzedaży, co spowoduje, że w krótkim czasie (1–2 lata) jego zwykła działalność zacznie przynosić straty. Ponadto należy zauważyć, że produkt objęty przeglądem charakteryzuje się dużą zmiennością marży zysku. Jak przedstawiono w tabeli 17, rentowność przemysłu Unii spadła o 5,2 punktu procentowego w ciągu zaledwie dwóch lat (między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym).
- (182) Ponadto przemysł Unii prawdopodobnie będzie musiał także zmniejszyć wielkość swojej produkcji, ponieważ nie będzie w stanie dostosować się do chińskich niskich cen bez ponoszenia strat. Spadek wielkości produkcji ma bezpośredni wpływ również na działalność związaną z przerobem. Sektor wolframu jest branżą kapitałochłonną, która musi utrzymywać określoną wielkość produkcji w celu utrzymania kosztów stałych na rozsądnym poziomie. Wzrost kosztów stałych po zmniejszeniu produkcji spowoduje podniesienie nie tylko kosztów produkcji w ramach działalności zwykłej, lecz także kosztów przetwarzania, a tym samym negatywnie wpłynie również na opłacalność umów o przerób.
- (183) Na przykład w scenariuszu spadku wielkości produkcji o 25 % (3 700 ton, tj. 23 % chińskich wolnych mocy produkcyjnych) koszty przetwarzania wzrosłyby o 82 %, a działalność związana z przerobem zamiast generować zyski, zaczęłaby przynosić straty na poziomie powyżej 30 %. Zaobserwowano to również w poprzednim dochodzeniu, kiedy to oszacowano, że zmniejszenie wielkości produkcji o ok. 50 % (6 400 ton) spowodowałoby spadek rentowności z 7,6 % do -19,5 % w ciągu zaledwie jednego roku.

- (184) Działalność związana z przerobem ma sens ekonomiczny dla klientów przemysłu Unii (użytkowników) tylko dopóki opłaty za przetwarzanie (koszt przetwarzania + marża) powiększone o koszt złomu (dla użytkownika) są niższe od ceny importowej węgla wolframu z ChRL. Po osiągnięciu tej granicy użytkownicy nie będą już mieli motywacji do zawierania umów o przerób z przemysłem Unii, lecz będą zaopatrywali się w węgiel wolframu z ChRL. Renegocjowanie z przemysłem Unii opłat za przetwarzanie nie wydaje się możliwe, ponieważ, jak wyjaśniono powyżej, koszty przetwarzania w przemyśle Unii wzrosną.
- (185) Ponadto nawet gdyby działalność związana z przerobem była bardziej opłacalna niż działalność zwykła, przemysł Unii nie mógłby działać wyłącznie na podstawie umów o przerób. Przerób dotyczy wyłącznie działalności związanej z recyklingiem, a moce produkcyjne przemysłu Unii w zakresie przetwarzania złomu na koncentrat wolframu są zbyt małe w porównaniu z całkowitym zapotrzebowaniem na koncentrat wolframu w procesie produkcji. Dlatego przemysł Unii musi uzupełniać zapotrzebowanie na koncentrat wolframu koncentratami pierwotnymi na podstawie umów zwykłych. Ponadto na rynku nie ma wystarczająco dużo złomu, żeby przemysł Unii mógł zwiększyć swoje moce produkcyjne w zakresie recyklingu.
- (186) W związku z powyższym obniżenie ceny sprzedaży co najmniej do poziomu ceny importowej w ramach procedury UCz w ODP, z uwzględnieniem opłat celnych, w połączeniu ze zmniejszeniem wielkości produkcji sprawi, że przemysł Unii będzie ponosił straty.
- (187) Na podstawie wyżej opisanych faktów Komisja stwierdziła, że przypadku uchylecia środków istnieje prawdopodobieństwo bardzo szybkiego wystąpienia istotnej szkody. W szczególności prawdopodobne jest, że w perspektywie krótkoterminowej (1–2 lata) producenci unijni niezintegrowani z rynkiem niższego szczebla będą zmuszeni do likwidacji swojej działalności, ponieważ będą bezpośrednio narażeni na wolnym rynku na presję na obniżenie cen w wyniku przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych z Chin. Dwa z tych przedsiębiorstw nie są zaangażowane w działalność związaną z recyklingiem, dlatego nie mogą liczyć na wyższe marże w ramach umów o przerób. Ponadto producenci unijni zintegrowani z rynkiem niższego szczebla nadal będą sprzedawać węgiel wolframu powiązanym użytkownikom po niższych cenach, jednak koszty przetwarzania w umowach o przerób wzrosną ze względu na zmniejszenie wielkości produkcji. W dłuższej perspektywie (4–5 lat) jest prawdopodobne, że również producenci unijni zintegrowani z rynkiem niższego szczebla zakończą swoją działalność, ponieważ nie będą w stanie konkurować z tą presją na dłuższą metę, gdyż także ich powiązani użytkownicy zdecydują się na zakup węgla wolframu z Chin. W przypadku urzeczywistnienia się tego scenariusza ten strategiczny surowiec nie będzie już produkowany w Unii.

5. INTERES UNII

- (188) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z ChRL w następstwie ustalenia obecnego przeglądu wygaśnięcia nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, w tym interesów przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz dostawców. Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (189) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach uznawano, iż wprowadzenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii. Co więcej, fakt, że obecne dochodzenie to przegląd wygaśnięcia, a więc analiza sytuacji, w której środki antydumpingowe są już stosowane, umożliwia ocenę ewentualnego nadmiernie niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (190) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu Unii

- (191) Mając na uwadze wnioski dotyczące sytuacji przemysłu Unii przedstawione w motywach 166–169 i uwzględniając argumenty dotyczące analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody przedstawione w motywach 170–186, Komisja uznała, że w razie dopuszczenia do wygaśnięcia ceł antydumpingowych prawdopodobnie nastąpiłoby poważne pogorszenie sytuacji finansowej przemysłu Unii. Środki te okazały się niezbędne dla utrzymania produkcji węgla wolframu w Unii, ponieważ przemysł Unii nie byłby w stanie wytrzymać presji spowodowanej przywozem dużych ilości węgla wolframu po cenach dumpingowych z ChRL, sprzedawanego na rynku unijnym poniżej cen stosowanych przez przemysł Unii.

- (192) Stwierdza się, że utrzymanie środków działałoby na korzyść przemysłu Unii, który powinien wówczas być w stanie dalej inwestować w nowe technologie w swoich zakładach produkcyjnych, zwłaszcza w działalność w zakresie recyklingu, aby w większym stopniu uniezależnić się od ChRL, a tym samym znaleźć się w lepszej sytuacji w obliczu niedoboru surowców pierwotnych na rynku.
- (193) Gdyby natomiast przedmiotowe środki zostały uchylone, prawdopodobnie miałyby to niekorzystny wpływ na przemysł Unii. Poważnie zagrozi to rentowności przemysłu Unii, który w konsekwencji może być zmuszony do zakończenia działalności, tym samym ograniczając liczbę dostępnych źródeł zaopatrzenia na rynku unijnym i konkurencję. Jeżeli producenci unijni zaprzestaną produkcji, Unia będzie uzależniona głównie od przywozu z innych państw trzecich, przede wszystkim z ChRL, która jest nie tylko światowym liderem w produkcji wolframu, lecz także posiada większość światowych rezerw surowców.

5.2. Interes użytkowników

- (194) W momencie wszczęcia przeglądu skontaktowano się z dziesięcioma znanymi importerami/użytkownikami. Siedmiu użytkowników zgłosiło się w terminie i do wszystkich z nich wysłano kwestionariusze. Nabyli oni węglík wolframu z ChRL, innych państw trzecich (Korei Południowej, Wietnamu, Japonii, Izraela i Indii) oraz od przemysłu Unii. Użytkownicy ci wykorzystywali węglík wolframu do wytwarzania węgliku spiekanego służącego do produkcji narzędzi z metali twardych na potrzeby różnych sektorów, takich jak przemysł naftowy i górniczy.
- (195) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od ośmiu użytkowników (dwaj z nich byli powiązani). Zgłosili oni większy przywóz z ChRL niż odnotowany przez Eurostat. Wszyscy ci użytkownicy oprócz jednego przywozili produkt objęty przeglądem wyłącznie w ramach procedury UCz. Współpracujący użytkownicy reprezentowali 32 % konsumpcji na wolnym rynku w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Kolejnych pięciu użytkowników zgłosiło się, wyrażając poparcie dla obowiązujących środków, ale nie udzielili oni odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Użytkownicy ci reprezentowali około 8 % całości konsumpcji na wolnym rynku.
- (196) Jeden z współpracujących użytkowników twierdził, że w swoim procesie produkcji potrzebuje określonego rodzaju produktu, który nie jest produkowany przez przemysł Unii w wymaganej jakości, i wnioskował o zwolnienie z cła antydumpingowego w odniesieniu do tego konkretnego rodzaju produktu. Rodzaj produktu przywożony przez tego użytkownika wchodził jednak w zakres definicji produktu opisany w motywach 31 i 32. Nie było podstaw do wyłączenia określonych rodzajów produktu z zakresu dochodzenia w ramach obecnego przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (197) Pozostałych siedmiu współpracujących użytkowników twierdziło, że obowiązujące środki antydumpingowe miały istotny niekorzystny wpływ na ich rentowność.
- (198) Dochodzenie wykazało, że działalność związana z węglikiem wolframu stanowi w przypadku tych użytkowników 55–100 % ich łącznego obrotu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Niektórzy użytkownicy należeli do grup przedsiębiorstw, jak również sprzedawali swoje produkty wytwarzane z węgliku wolframu w obrębie swojej grupy, inni natomiast byli jednostkami samodzielnymi. Przedsiębiorstwa te sprzedawały narzędzia z węgliku spiekanego niezależnym klientom na rynku unijnym, jak również poza Unią. Jeżeli chodzi o sprzedaż poza rynkiem unijnym, użytkownicy kupowali głównie produkt objęty przeglądem z ChRL w ramach procedury UCz, a zatem od tego przywozu nie zapłacono ceł importowych.
- (199) Wszyscy współpracujący użytkownicy wytwarzali wiele różnych produktów zawierających produkt objęty przeglądem. Koszt węgliku wolframu w całkowitych kosztach wytwarzania był znacznie zróżnicowany wśród użytkowników, tj. wynosił 6–50 %, w zależności od rodzaju produktów końcowych. Niektóre produkty wytwarzane przez współpracujących użytkowników mają znaczną wartość dodaną i wymagają wiedzy fachowej, a tym samym użytkownicy ci są w stanie nakładać znaczne marże, natomiast inne produkty, mające niższą wartość dodaną, przynoszą mniejszy zysk. Ponadto stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym większość współpracujących użytkowników cechowała się rentownością na poziomie powyżej 15 %. Ponadto dochodzenie wykazało, że na rentowność tych użytkowników miały wpływ również czynniki inne niż obowiązujące środki antydumpingowe, takie jak niski popyt na rynkach, na których działają (odwierty naftowe i górnicze).
- (200) Dodatkowych pięciu użytkowników, o których mowa w motywie 194 i którzy zgłosili się, wyrażając poparcie dla utrzymania obowiązujących środków antydumpingowych, było klientami przemysłu Unii. Użytkownicy ci argumentowali, że chociaż spadek cen wolframu przyniosłby korzyści użytkownikom w krótkim czasie, to w perspektywie średnio- i długoterminowej ceny chińskie prawdopodobnie wzrosną ponownie wskutek braku konkurencji ze strony przemysłu Unii. Ponadto twierdzili oni, że uchylenie środków antydumpingowych miałyby również niekorzystny wpływ na działalność związaną z recyklingiem w Unii, ponieważ przywóz dużych ilości niedrogiego węgliku wolframu z Chin sprawiłoby, że działalność związana z recyklingiem byłaby w Unii nieopłacalna. Użytkownicy ci podkreślali, że są zainteresowani posiadaniem wielu źródeł zaopatrzenia, w tym przemysłu Unii.

- (201) Ustalenia wynikające z dochodzenia pokazują, że użytkownicy byli w stanie nadal nabywać węglík wolframu z kilku źródeł. Obejmowało to przywóz znacznych ilości węgliku wolframu z ChRL bez płacenia ceł, ponieważ przywóz dokonywano w ramach procedury UCz. Większość tych użytkowników utrzymywała rentowność. Chociaż można oczekiwać, że niektórzy użytkownicy odniosą korzyści, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej, w wyniku dostępności tańszego przywozu z ChRL, to środki nie wywarły na nich poważnego niekorzystnego wpływu, co potwierdza, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie ma poważnego wpływu na użytkowników. Ponadto kilku użytkowników nawet poparło utrzymanie środków.
- (202) Szereg zainteresowanych stron argumentowało, że oceny wpływu środków na użytkowników należy dokonać w odniesieniu do całego okresu, w którym środki te obowiązywały, podobnie jak w przypadku żelazokrzemu⁽¹⁾, twierdząc, że użytkownicy doświadczają długotrwałych skumulowanych niekorzystnych skutków, które są nieproporcjonalne do jakichkolwiek potencjalnych lub faktycznych korzyści dla producentów unijnych.
- (203) W tym względzie należy zauważyć, że chociaż przedmiotowe środki obowiązywały od 1990 r., użytkownikom udało się wchłonąć wzrost ich kosztów i utrzymać rentowność. Ponadto w ramach pierwotnego dochodzenia i każdego przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego w związku z nim Komisja oceniała wpływ środków antydumpingowych na użytkowników. Za każdym razem Komisja stwierdzała, że utrzymanie środków antydumpingowych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na użytkowników w Unii. Ponadto obecna ocena potwierdziła ten wniosek na podstawie rzeczywistego wpływu środków. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (204) Po ujawnieniu informacji zgłosiło się kolejnych czterech użytkowników produktu objętego przeglądem, przy czym trzej z nich byli powiązani z jednym ze współpracujących użytkowników, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jeden z tych użytkowników znajduje się jednak w Brazylii, dlatego nie jest uważany za zainteresowaną stronę w ramach niniejszego dochodzenia. Przedsiębiorstwa te były przeciwnie utrzymaniu obowiązujących środków antydumpingowych.
- (205) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że ich zdolność do wchłonięcia kosztów środków i utrzymania rentowności osiągnęła maksimum. Twierdzono również, że użytkownicy ci wykazali i dowiedli, że nie ma dalszych możliwych udoskonaleń technologicznych przedmiotowego produktu, a dalsze ponoszenie kosztów dodatkowych staje się niewykonalne.
- (206) Jak wyjaśniono w motywie 198, współpracujący użytkownicy wytwarzali wiele różnych produktów zawierających produkt objęty przeglądem, a koszt węgliku wolframu w całkowitych kosztach wytwarzania był znacznie zróżnicowany wśród użytkowników, tj. wynosił 6–50 %, w zależności od rodzaju produktów końcowych. Chociaż nie wyklucza się, że różne produkty przynoszą różne zyski, ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem większość współpracujących użytkowników cechowała się rentownością na poziomie powyżej 15 %. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.
- (207) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że jeżeli chodzi o wpływ na użytkowników, nic nie wskazuje na to, że utrzymanie środków będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich działalność.

5.3. Interes dostawców

- (208) Dziesięć przedsiębiorstw na rynku wyższego szczebla zgłosiło się, popierając utrzymanie środków. Cztery z nich to przedsiębiorstwa górnicze i producenci koncentratu wolframu zaopatrujący przemysł Unii.
- (209) Pozostałe sześć przedsiębiorstw to dostawcy surowców wtórnych dla przemysłu Unii. Argumentowali oni, że zamknięcie przemysłu Unii będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich działalność, ponieważ tracą swoich klientów. Podkreślili również znaczenie recyklingu złomu w Unii, argumentując, że złom ma wyższą zawartość wolframu niż koncentrat rudy, co sprawia, że złom wolframu jest cennym surowcem, który może obniżyć koszty surowców dla użytkowników.
- (210) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że utrzymanie obowiązujących środków leży w interesie dostawców.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/230/WE z dnia 21 lutego 2001 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Brazylii, Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu, Rosji, Ukrainy i Wenezueli (Dz.U. L 84 z 23.3.2001, s. 36).

5.4. Wolfram jako surowiec krytyczny

- (211) Od 2011 r. wolfram jest sklasyfikowany jako surowiec krytyczny ⁽¹⁾ w Unii Europejskiej.
- (212) W związku z tym w interesie Unii leży utrzymanie produkcji wolframu w Unii, promowanie recyklingu w celu zmniejszenia konsumpcji surowców pierwotnych i zmniejszenie względnej zależności od przywozu.

5.5. Konkurencja w Unii

- (213) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że środki antydumpingowe pogorszyły poziom konkurencyjności w Unii, ponieważ ograniczyły wybór dostawców. Twierdziły one, że wszyscy producenci unijni mieli podobny poziom cen, które nie były konkurencyjne.
- (214) Na rynku jest sześciu producentów unijnych, wykorzystujących różne procesy wytwarzania i różne surowce. Jak stwierdzono w motywie 33, niektórzy producenci unijni wykorzystują wyłącznie surowce pierwotne, a niektórzy używają zarówno surowców pierwotnych, jak i złomu. W przypadku procesu produkcji z surowców pierwotnych proces wytwarzania może zaczynać się od koncentratu, APT lub tlenku wolframu. Elementy te mają wpływ na koszt produkcji. Zatem na opłatę, którą przemysł Unii pobiera od swoich klientów oprócz ceny APT, wpływają jego koszty produkcji. Sześciu producentów unijnych jest niezależnych od siebie i konkuruje ze sobą na rynku unijnym. Ponadto dochodzenie wykazało, że istnieją inne źródła zaopatrzenia na rynek unijny, takie jak Stany Zjednoczone, Wietnam, Korea Południowa i Izrael. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

5.6. Niekorzystna sytuacja konkurencyjna dalszych producentów

- (215) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wskutek obowiązujących środków użytkownicy w Unii znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej względem konkurentów mających siedzibę w innych państwach trzecich, ponieważ środki te faworyzują użytkowników spoza Unii kosztem użytkowników z Unii. Ponadto twierdziły one, że użytkownicy niższego szczebla z państw trzecich są bardziej rentowni niż ich konkurenci w Unii, ponieważ korzystają z niższej bazy kosztowej. Ponadto twierdzono, że fakt zniesienia w maju 2015 r. przez ChRL należności celnych wywozowych w wysokości 5 % w odniesieniu do węgla wolframu oraz ograniczeń dotyczących surowców (kontyngenty wywozowe dotyczące APT) miał na te strony niekorzystny wpływ. Strony te twierdziły również, że w przypadku przedłużenia obowiązywania środków użytkownicy będą musieli przenieść zakłady produkcyjne poza terytorium Unii, aby uniknąć utraty klientów.
- (216) Jak stwierdzono w motywie 198, dochodzenie wykazało, że większość współpracujących użytkowników w Unii była rentowna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz że na ich rentowność wpływały czynniki inne niż obowiązujące środki antydumpingowe, takie jak niski popyt na rynkach, na których działają ci użytkownicy (odwierty naftowe i górnicze). Argument, że użytkownicy z innych państw trzecich rzekomo generują większe zyski niż użytkownicy z Unii, jest nieistotny dla oceny interesu Unii. Ponadto strony te nie były w stanie wyjaśnić, w jaki sposób fakt, że ChRL zniósła wywozowe należności celne i ograniczenia dotyczące surowców, wpłynął niekorzystnie na użytkowników, a ponadto nie poparły tego twierdzenia żadnymi dowodami. Twierdzenie dotyczące przeniesienia produkcji przez niektórych użytkowników było bezpodstawne, ponieważ rentowność tych użytkowników zależy od rodzaju wytwarzanych produktów, ale jednocześnie także od innych czynników, takich jak spadek popytu na te produkty. W każdym razie nie ma dowodów na to, że nawet uchylene środków zapobiegłoby przeniesieniu produkcji przez użytkowników. W związku z powyższym twierdzenia przytoczone w motywie 214 zostają odrzucone.

5.7. Integracja z rynkiem niższego szczebla

- (217) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że większość producentów unijnych węgla wolframu jest zintegrowana z rynkiem niższego szczebla, dlatego ich powiązani producenci narzędzi mogą zaopatrywać się w surowce po niższych cenach niż użytkownicy niezintegrowani, co prowadzi do nierównej sytuacji między użytkownikami.
- (218) Dochodzenie wykazało, że spośród sześciu producentów unijnych węgla wolframu na wolny rynek trzech było zintegrowanych z rynkiem niższego szczebla. Ci producenci unijni sprzedawali produkt objęty przeglądem przedsiębiorstwom powiązanym po cenach rynkowych, dlatego przedsiębiorstwa te nie miały żadnej przewagi cenowej pod względem zaopatrzenia w surowce w porównaniu z użytkownikami niezintegrowanymi. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

⁽¹⁾ COM(2011) 25 final z dnia 2 lutego 2011 r. oraz COM(2014) 297 final z dnia 26 maja 2014 r.

- (219) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że dostawcy zintegrowani pionowo również są konkurentami użytkowników i utrudniają uczciwą konkurencję, ponieważ mogą wstrzymać dostarczanie użytkownikom produktu objętego przeglądem.
- (220) Dochodzenie nie ujawniło nic, co wskazywałoby na to, że przemysł Unii przestanie sprzedawać produkt objęty przeglądem niepowiązanym użytkownikom. Wręcz przeciwnie, w okresie badanym sprzedaż producentów unijnych zintegrowanych z rynkiem niższego szczebla na rzecz użytkowników niepowiązanych wzrosła o 16 %. W związku z powyższym twierdzenie to zostało odrzucone.

5.8. Brak inwestycji i przestarzałe technologie

- (221) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wskutek obowiązujących środków antydumpingowych przemysł Unii nie miał żadnej zachęty do inwestowania w nowe technologie. Strony te twierdziły, że przemysł Unii funkcjonuje w oparciu o stare i przestarzałe technologie.
- (222) Dochodzenie wykazało jednak, że, jak stwierdzono w motywie 164, w okresie badanym przemysł Unii dokonał istotnych inwestycji służących lepszemu wykorzystaniu surowców, a tym samym obniżeniu kosztu produkcji, zwiększeniu wydajności, zwiększeniu elastyczności pod względem mieszania złomu twardego z miękkim oraz zwiększeniu zgodności z przepisami w dziedzinie środowiska. W związku z powyższym twierdzenie to zostaje odrzucone.

5.9. Surowce

- (223) Kilku użytkowników twierdziło, że sytuacja przemysłu Unii zależała od dostępu do surowców i ich dostępności oraz od polityki cenowej. Środki antydumpingowe nie powinny rekompensować żadnych niekorzystnych warunków pozyskiwania surowców.
- (224) Środki antydumpingowe wprowadzono w wyniku ustalenia, że chińscy producenci eksportujący stosują dumping powodujący istotną szkodę dla przemysłu Unii. W związku z tym twierdzenie, że środki antydumpingowe rekompensują niekorzystne warunki pozyskiwania surowców, zostało odrzucone.
- (225) **Nowy unijny kodeks celny**
- (226) Kilku użytkowników twierdziło, że w art. 169 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽¹⁾ wprowadzono zmiany w przepisach unijnego kodeksu celnego, zgodnie z którymi procedura UCz nie będzie już dozwolona w odniesieniu do towarów podlegających środkom antydumpingowym lub przynajmniej nie będzie już ekonomicznie opłacalna. Koszty produkcji zatem wzrosną.
- (227) Twierdzenie to było niezgodne z faktami, ponieważ art. 169 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 nie zabrania stosowania procedury UCz w przypadku cel antydumpingowych, lecz dotyczy używania towarów ekwiwalentnych. Tak więc towary przywożone w ramach procedury UCz będą podlegały cłom antydumpingowym tylko w przypadku, gdy dalej przetworzone produkty są później wprowadzane do swobodnego obrotu w Unii. W przypadku powrotnego wywozu produktów przetworzonych zgodnie z obecnymi przepisami nie będą one podlegały cłom antydumpingowym. Ponadto zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że procedura UCz nie będzie już opłacalna ekonomicznie. Argument ten został zatem odrzucony.
- (228) Po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że zmiany w unijnym kodeksie celnym ograniczą korzystanie z procedury UCz ze względu na zwiększenie ilości wymaganych dokumentów i wysokie ryzyko niezgodności, co podniesie koszt surowców nawet o 15 %.
- (229) W tym kontekście należy zauważyć, że zmiany w unijnym kodeksie celnym mają na celu poprawę identyfikowalności towarów podlegających środkom antydumpingowym, przywożonych w ramach procedury UCz. Dlatego też nie wyklucza się, że doprowadzi to do wzrostu kosztów administracyjnych przedsiębiorstw. Użytkownicy nie przedstawili jednak żadnych dowodów ani wyjaśnień w odniesieniu do sposobu obliczenia tego wzrostu wynoszącego 15 %. Dlatego z uwagi na hipotetyczny charakter tego twierdzenia zostało ono odrzucone.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

5.10. Czas obowiązywania środków

- (230) Zainteresowane strony argumentowały, że środki antydumpingowe dotyczące produktu objętego przeglądem obowiązuja od 1990 r. i dlatego nie powinny być dalej przedłużane.
- (231) Zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w przypadku stwierdzenia kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę oraz jeśli środki nie są sprzeczne z interesem Unii jako całości, należy utrzymać takie środki. Wszystkie te warunki zostały spełnione w niniejszym dochodzeniu. Podobnie, jeżeli chodzi o ogólny interes Unii, zainteresowane strony nie wskazały żadnego konkretnego powodu, który mógłby przemawiać przeciwko tym środkom. Komisja nie miała zatem innej możliwości niż wprowadzenie środków antydumpingowych. Argument ten zostaje więc odrzucony.

5.11. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (232) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów pod względem interesu Unii, które mogłyby przemawiać przeciwko utrzymaniu ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz węgla wolframu, stopianego węgla wolframu i węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z ChRL.

6. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Środki

- (233) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (234) Jak wspomniano w motywie 65, po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że przy obliczaniu między innymi marginesu szkody należy wziąć pod uwagę różnice pod względem jakości w odniesieniu do zastosowań, kosztów produkcji i sprzedaży.
- (235) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Przypomina się, że prowadzone dochodzenie jest przeglądem wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mającym na celu ocenę, czy obowiązujące środki antydumpingowe powinny zostać utrzymane czy uchylone. W ramach niniejszego dochodzenia nie oblicza się nowego marginesu szkody.
- (236) Ponadto po ujawnieniu informacji kilku użytkowników twierdziło, że należy dopuścić do wygaśnięcia środków, kiedy wycofane zostaną pozwolenia na uszlachetnianie czynne, czyli za dwa lata.
- (237) W tym względzie należy zauważyć, że w dochodzeniu nie ujawniono żadnych wyjątkowych okoliczności, które mogłyby uzasadnić przedłużenie obowiązywania środków na okres krótszy niż pięć lat zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego.
- (238) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe stosowane względem przywozu węgla wolframu, stopianego węgla wolframu i węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego pochodzących z ChRL powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem*.
- (239) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla wolframu, stopianego węgla wolframu oraz węgla wolframu z domieszką proszku metalicznego, objętych obecnie kodami CN 2849 90 30 i ex 3824 30 00 ⁽¹⁾ (kod TARIC 3824 30 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Częstki są nieregularne i nie są sypkie w przeciwieństwie do cząstek „proszku gotowego do prasowania”, które są sferyczne lub mają kształt granulek, są jednolite i sypkie. Brak sypkości może być zmierzony i ustalony przy wykorzystaniu kalibrowanego lejka, np. sypkościomierza Halla zgodnie z normą ISO 4490.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem w odniesieniu do produktów opisanych w ust. 1 wynosi 33 %.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/943

z dnia 18 maja 2017 r.

w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów na Malcie, Cyprze i w Estonii oraz zastępująca decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych zawarte w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdania z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące danych rejestracyjnych pojazdów na Malcie, Cyprze i w Estonii.
- (4) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/731/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Malta w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 9 października 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (5) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/743/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Cypr w pełni wdrożył przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniony do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 21 października 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (6) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/744/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Estonia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 21 października 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 5 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/731/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Malcie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 302 z 22.10.2014, s. 56).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2014/743/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia na Cyprze zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 308 z 29.10.2014, s. 100).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2014/744/UE z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 308 z 29.10.2014, s. 102).

- (7) Niniejsza decyzja zastępuje decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE, których nieważność została stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) w wyroku z dnia 22 września 2016 r. w połączonych sprawach C-14/15 i C-116/15. W wyroku tym Trybunał utrzymał w mocy skutki decyzji 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE do czasu wejścia w życie nowych aktów, które je zastąpią. W związku z tym decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji.
- (8) Z myślą o zapewnieniu ciągłości otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW, wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozostawać bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE, powinny być nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (9) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych przewidzianego w tej decyzji. Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały spełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów na Malcie, Cyprze i w Estonii, aby zastąpić decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE, których nieważność została stwierdzona, i sprawić, by te państwa członkowskie nadal mogły otrzymywać oraz dostarczać dane osobowe zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (10) Dania jest związana decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.
- (11) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów Malta, Cypr i Estonia są nadal uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 2

1. Decyzje 2014/731/UE, 2014/743/UE i 2014/744/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej zgodnie z tymi decyzjami przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami, o których mowa w ust. 1, są nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2017 r.

W imieniu Rady
C. ABELA
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/944**z dnia 18 maja 2017 r.****w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Łotwie oraz zastępująca decyzję 2014/911/UE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych zawarte w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące wymiany danych daktyloskopijnych na Łotwie.
- (4) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/911/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Łotwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 4 grudnia 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (5) Niniejsza decyzja zastępuje decyzję 2014/911/UE, której nieważność została stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) w wyroku z dnia 22 września 2016 r. w połączonych sprawach C-14/15 i C-116/15. W wyroku tym Trybunał utrzymał w mocy skutki decyzji 2014/911/UE do czasu wejścia w życie nowego aktu, który ma ją zastąpić. W związku z tym decyzja 2014/911/UE traci skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji.
- (6) Z myślą o zapewnieniu ciągłości otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozostawać bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją 2014/911/UE. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzją 2014/911/UE, powinny być nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 5 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/911/UE z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie uruchomienia na Łotwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 28).

- (7) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych przewidzianego w tej decyzji. Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały spełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Łotwie, aby zastąpić decyzję 2014/911/UE, której nieważność została stwierdzona, i sprawić, by to państwo członkowskie nadal mogło otrzymywać oraz dostarczać dane osobowe zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (8) Dania jest związana decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.
- (9) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Łotwa jest nadal uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 2

1. Decyzja 2014/911/UE traci skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej zgodnie z tą decyzją przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzją 2014/911/UE, są nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2017 r.

W imieniu Rady
C. ABELA
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/945**z dnia 18 maja 2017 r.**

w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych DNA w Słowacji, Portugalii, na Łotwie, Litwie, w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Cyprze, w Polsce, Szwecji, na Malcie i w Belgii oraz zastępująca decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych zawarte w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdania z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące danych DNA w Słowacji, Portugalii, na Łotwie, Litwie, w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Cyprze, w Polsce, Szwecji, na Malcie i w Belgii.
- (4) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2010/689/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Słowacja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 8 listopada 2010 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (5) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/472/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Portugalia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 19 lipca 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (6) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/715/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Łotwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 27 października 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 5 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2010/689/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie uruchomienia na Słowacji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 294 z 12.11.2010, s. 14).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2011/472/UE z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie uruchomienia w Portugalii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 195 z 27.7.2011, s. 71).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/715/UE z dnia 27 października 2011 r. w sprawie uruchomienia na Łotwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 285 z 1.11.2011, s. 24).

- (7) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/887/UE ⁽¹⁾ Rada stwierdziła, że Litwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 13 grudnia 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (8) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/58/UE ⁽²⁾ Rada stwierdziła, że Republika Czeska w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 23 stycznia 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (9) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/299/UE ⁽³⁾ Rada stwierdziła, że Estonia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 7 czerwca 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (10) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/445/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Węgry w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 24 lipca 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (11) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/673/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Cypr w pełni wdrożył przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniony do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 25 października 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (12) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/3/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Polska w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 20 grudnia 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (13) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/148/UE ⁽⁷⁾ Rada stwierdziła, że Szwecja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 21 marca 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (14) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/152/UE ⁽⁸⁾ Rada stwierdziła, że Malta w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 21 marca 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (15) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/410/UE ⁽⁹⁾ Rada stwierdziła, że Belgia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia 24 czerwca 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/887/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 344 z 28.12.2011, s. 36).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/58/UE z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie uruchomienia w Republice Czeskiej zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 30 z 2.2.2012, s. 15).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/299/UE z dnia 7 czerwca 2012 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 151 z 12.6.2012, s. 31).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2012/445/UE z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 202 z 28.7.2012, s. 22).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2012/673/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie uruchomienia na Cyprze zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 302 z 31.10.2012, s. 12).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2013/3/UE z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie uruchomienia w Polsce zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 3 z 8.1.2013, s. 5).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2013/148/UE z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie uruchomienia w Szwecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 84 z 23.3.2013, s. 26).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2013/152/UE z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie uruchomienia na Malcie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 86 z 26.3.2013, s. 20).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2014/410/UE z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie uruchomienia w Belgii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 80).

- (16) W swoim wyroku z dnia 22 września 2016 r. w połączonych sprawach C-14/15 i C-116/15 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW ustanawia w sposób niezgodny z prawem wymóg jednomyślności przy przyjmowaniu środków niezbędnych do wykonania tej decyzji. Decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE zostały przyjęte na podstawie art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, skutkiem czego dotknięte są wadą proceduralną.
- (17) Z myślą o zapewnieniu pewności prawa otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW w odniesieniu do państw członkowskich, których dotyczą decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE, decyzje te powinny zostać zastąpione niniejszą decyzją.
- (18) Z myślą o zapewnieniu ciągłości otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 3 i 4 decyzji 2008/615/WSiSW decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji.
- (19) Z tego samego powodu wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozostawać bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE.
- (20) Ponadto państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE, powinny być nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (21) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych przewidzianego w tej decyzji. Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały spełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych DNA w Słowacji, Portugalii, na Łotwie, Litwie, w Republice Czeskiej, Estonii, na Węgrzech, Cyprze, w Polsce, Szwecji, na Malcie i w Belgii, by te państwa członkowskie nadal mogły otrzymywać oraz dostarczać dane osobowe zgodnie z art. 3 i 4 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (22) Dania jest związana decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.
- (23) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania i porównywania danych DNA Słowacja, Portugalia, Łotwa, Litwa, Republika Czeska, Estonia, Węgry, Cypr, Polska, Szwecja, Malta i Belgia są nadal uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 3 i 4 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 2

1. Decyzje 2010/689/UE, 2011/472/UE, 2011/715/UE, 2011/887/UE, 2012/58/UE, 2012/299/UE, 2012/445/UE, 2012/673/UE, 2013/3/UE, 2013/148/UE, 2013/152/UE i 2014/410/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej zgodnie z tymi decyzjami przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami, o których mowa w ust. 1, są nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2017 r.

W imieniu Rady

C. ABELA

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/946**z dnia 18 maja 2017 r.**

w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Słowacji, w Bułgarii, we Francji, w Republice Czeskiej, na Litwie, w Niderlandach, na Węgrzech, Cyprze, w Estonii, na Malcie, w Rumunii i Finlandii oraz zastępująca decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych zawarte w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdania z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące danych daktyloskopijnych na Słowacji, w Bułgarii, we Francji, w Republice Czeskiej, na Litwie, w Niderlandach, na Węgrzech, Cyprze, w Estonii, na Malcie, w Rumunii i Finlandii.
- (4) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2010/682/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Słowacja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 8 listopada 2010 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (5) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2010/758/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Bułgaria w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 2 grudnia 2010 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (6) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/355/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Francja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 9 czerwca 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 5 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2010/682/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie uruchomienia na Słowacji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 58).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/758/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie uruchomienia w Bułgarii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 43).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/355/UE z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie uruchomienia we Francji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 23).

- (7) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/434/UE ⁽¹⁾ Rada stwierdziła, że Republika Czeska w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 19 lipca 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (8) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/888/UE ⁽²⁾ Rada stwierdziła, że Litwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 13 grudnia 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (9) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/46/UE ⁽³⁾ Rada stwierdziła, że Niderlandy w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 23 stycznia 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (10) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/446/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Węgry w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 24 lipca 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (11) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/672/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Cypr w pełni wdrożył przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniony do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 25 października 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (12) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/710/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Estonia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 13 listopada 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (13) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/153/UE ⁽⁷⁾ Rada stwierdziła, że Malta w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 21 marca 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (14) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/229/UE ⁽⁸⁾ Rada stwierdziła, że Rumunia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 14 maja 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (15) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/792/UE ⁽⁹⁾ Rada stwierdziła, że Finlandia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia 16 grudnia 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/434/UE z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie uruchomienia w Republice Czeskiej zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 190 z 21.7.2011, s. 72).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/888/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 344 z 28.12.2011, s. 38).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/46/UE z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie uruchomienia w Niderlandach zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 32).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2012/446/UE z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 202 z 28.7.2012, s. 23).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2012/672/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie uruchomienia na Cyprze zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 302 z 31.10.2012, s. 11).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2012/710/UE z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 321 z 20.11.2012, s. 61).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2013/153/UE z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie uruchomienia na Malcie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 86 z 26.3.2013, s. 21).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2013/229/UE z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie uruchomienia w Rumunii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 11).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2013/792/UE z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie uruchomienia w Finlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 103).

- (16) W swoim wyroku z dnia 22 września 2016 r. w połączonych sprawach C-14/15 i C-116/15 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW ustanawia w sposób niezgodny z prawem wymóg jednomyślności przy przyjmowaniu środków niezbędnych do wykonania tej decyzji. Decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE zostały przyjęte na podstawie art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, skutkiem czego dotknięte są wadą proceduralną.
- (17) Z myślą o zapewnieniu pewności prawa otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW w odniesieniu do państw członkowskich, których dotyczą decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE, decyzje te powinny zostać zastąpione niniejszą decyzją.
- (18) Z myślą o zapewnieniu ciągłości otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW, decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji.
- (19) Z tego samego powodu wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozostawać bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE.
- (20) Ponadto państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE, powinny być nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (21) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych przewidzianego w tej decyzji. Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały spełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych daktyloskopijnych na Słowacji, w Bułgarii, we Francji, w Republice Czeskiej, na Litwie, w Niderlandach, na Węgrzech, Cyprze, w Estonii, na Malcie, w Rumunii i Finlandii, by te państwa członkowskie nadal mogły otrzymywać oraz dostarczać dane osobowe zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (22) Dania jest związana decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.
- (23) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Słowacja, Bułgaria, Francja, Republika Czeska, Litwa, Niderlandy, Węgry, Cypr, Estonia, Malta, Rumunia i Finlandia są nadal uprawnione do otrzymywania oraz przekazywania danych osobowych zgodnie z art. 9 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 2

1. Decyzje 2010/682/UE, 2010/758/UE, 2011/355/UE, 2011/434/UE, 2011/888/UE, 2012/46/UE, 2012/446/UE, 2012/672/UE, 2012/710/UE, 2013/153/UE, 2013/229/UE i 2013/792/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej zgodnie z tymi decyzjami przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami, o których mowa w ust. 1, są nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2017 r.

W imieniu Rady

C. ABELA

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/947**z dnia 18 maja 2017 r.****w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów w Finlandii, Słowenii, Rumunii, Polsce, Szwecji, na Litwie, w Bułgarii, Słowacji i na Węgrzech oraz zastępująca decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych zawarte w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdania z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące danych rejestracyjnych pojazdów w Finlandii, Słowenii, Rumunii, Polsce, Szwecji, na Litwie, w Bułgarii, Słowacji i na Węgrzech.
- (4) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2010/559/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Finlandia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 13 września 2010 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (5) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/387/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Słowenia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 28 czerwca 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (6) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2011/547/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Rumunia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 12 września 2011 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 5 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2010/559/UE z dnia 13 września 2010 r. w sprawie uruchomienia w Finlandii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 245 z 17.9.2010, s. 34).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2011/387/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie uruchomienia w Słowenii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 173 z 1.7.2011, s. 9).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/547/UE z dnia 12 września 2011 r. w sprawie uruchomienia w Rumunii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 242 z 20.9.2011, s. 8).

- (7) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/236/UE ⁽¹⁾ Rada stwierdziła, że Polska w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 26 kwietnia 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (8) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/664/UE ⁽²⁾ Rada stwierdziła, że Szwecja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 25 października 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (9) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2012/713/UE ⁽³⁾ Rada stwierdziła, że Litwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 13 listopada 2012 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (10) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/230/UE ⁽⁴⁾ Rada stwierdziła, że Bułgaria w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 14 maja 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (11) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2013/692/UE ⁽⁵⁾ Rada stwierdziła, że Słowacja w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 19 listopada 2013 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (12) Poprzez przyjęcie decyzji Rady 2014/264/UE ⁽⁶⁾ Rada stwierdziła, że Węgry w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 tej decyzji od dnia 6 maja 2014 r., a także stwierdziła, że sprawozdanie z oceny zostało zatwierdzone zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (13) W swoim wyroku z dnia 22 września 2016 r. w połączonych sprawach C-14/15 i C-116/15 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW ustanawia w sposób niezgodny z prawem wymóg jednomyślności przy przyjmowaniu środków niezbędnych do wykonania tej decyzji. Decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE zostały przyjęte na podstawie art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, skutkiem czego dotknięte są wadą proceduralną.
- (14) Z myślą o zapewnieniu pewności prawa otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW w odniesieniu do państw członkowskich, których dotyczą decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE, decyzje te powinny zostać zastąpione niniejszą decyzją.
- (15) Z myślą o zapewnieniu ciągłości otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW, decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/236/UE z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie uruchomienia w Polsce zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 118 z 3.5.2012, s. 8).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/664/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie uruchomienia w Szwecji zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 44).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/713/UE z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 323 z 22.11.2012, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/230/UE z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie uruchomienia w Bułgarii zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 12).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2013/692/UE z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie uruchomienia w Słowacji zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 319 z 29.11.2013, s. 7).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2014/264/UE z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 137 z 12.5.2014, s. 7).

- (16) Z tego samego powodu wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozostawać bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE.
- (17) Ponadto państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE, powinny być nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (18) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych przewidzianego w tej decyzji. Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały spełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów w Finlandii, Słowenii, Rumunii, Polsce, Szwecji, na Litwie, w Bułgarii, Słowacji i na Węgrzech, by te państwa członkowskie nadal mogły otrzymywać oraz dostarczać dane osobowe zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (19) Dania jest związana decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW.
- (20) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów Finlandia, Słowenia, Rumunia, Polska, Szwecja, Litwa, Bułgaria, Słowacja i Węgry są nadal uprawnione do otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 2

1. Decyzje 2010/559/UE, 2011/387/UE, 2011/547/UE, 2012/236/UE, 2012/664/UE, 2012/713/UE, 2013/230/UE, 2013/692/UE i 2014/264/UE tracą skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla ważności zautomatyzowanej wymiany danych przeprowadzanej zgodnie z tymi decyzjami przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie, które uzyskały dane osobowe zgodnie z decyzjami, o których mowa w ust. 1, są nadal uprawnione do dalszego przetwarzania tych danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi do celów określonych w art. 26 decyzji 2008/615/WSiSW.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2017 r.

W imieniu Rady
C. ABELA
Przewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2017/948

z dnia 31 maja 2017 r.

w sprawie stosowania wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ homologowanych i mierzonych zgodnie ze zharmonizowaną światową procedurą badań lekkich pojazdów dostawczych przy udostępnianiu konsumentom informacji zgodnie z dyrektywą 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 3525)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącą się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nowa regulacyjna procedura badania do pomiaru emisji CO₂ i zużycia paliwa przez lekkie pojazdy dostawcze – zharmonizowana światowa procedura badań lekkich pojazdów dostawczych (WLTP), określona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr C(2017) 3521 ⁽²⁾ – zastąpi nowy europejski cykl jezdny (NEDC), który jest obecnie stosowany zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽³⁾, ale nie odpowiada już współczesnym warunkom jazdy ani technologiom motoryzacyjnym. WLTP zapewni bardziej rygorystyczne warunki badania i bardziej realistyczne wartości zużycia paliwa i emisji CO₂, z korzyścią dla konsumentów. Wymogi dotyczące informacji dla konsumentów powinny obejmować sposób, w jaki zapewniony zostanie dostęp do tych poprawionych informacji, tak aby zagwarantować niezbędną porównywalność tych informacji.
- (2) Dyrektywa 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ma na celu zapewnienie, aby informacje dotyczące zużycia paliwa i emisji CO₂ przez nowe samochody osobowe oferowane na sprzedaż lub oddawane w leasing w Unii były udostępniane konsumentom w celu umożliwienia im dokonania świadomego wyboru przy zakupie nowego samochodu. W odniesieniu do nowych samochodów osobowych dyrektywa ta wymaga udostępnienia konsumentom informacji zarówno o oficjalnym zużyciu paliwa, jak i oficjalnych indywidualnych wartościach emisji CO₂ nowych samochodów osobowych, jak określono w art. 2 pkt 5 i 6 tej dyrektywy. Należy stosować wartości, które uzyskały homologację typu i zostały zmierzone przez organ udzielający homologacji typu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 692/2008, w szczególności z jego załącznikiem XII, oraz zgodnie z załącznikiem VIII do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾. Wartości te mają być załączone do świadectwa homologacji typu WE i zawarte w świadectwie zgodności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 18.1.2000, s. 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji C(2017) 3521 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 692/2008 (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

- (3) WLTP ma zostać wprowadzona stopniowo, poczynając od nowych typów samochodów osobowych – zgodnie z opisem w części B załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE – od dnia 1 września 2017 r., a następnie od dnia 1 września 2018 r. dla nowych samochodów osobowych. Pojazdy z końcowej partii produkcji, jak określono w art. 3 pkt 22 dyrektywy 2007/46/WE, którym udzielono homologacji typu i które zostały poddane badaniu zgodnie z NEDC, mogą być wprowadzane do obrotu przez okres dwunastu miesięcy od dnia wygaśnięcia homologacji typu WE, tj. do dnia 31 sierpnia 2019 r. W związku z tym od dnia 1 września 2019 r. wszystkie nowe samochody osobowe wprowadzane do obrotu w Unii muszą być badane zgodnie z WLTP.
- (4) Na etapie stopniowego wprowadzania WLTP na świadectwie homologacji typu WE oraz na świadectwie zgodności należy umieścić informację o zużyciu paliwa i wartościach emisji CO₂ homologowanych i zmierzonych zgodnie z NEDC lub WLTP. W przypadku samochodów osobowych, którym udzielono homologacji typu zgodnie z WLTP, na świadectwie zgodności należy podać wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ na podstawie zarówno WLTP, jak i NEDC.
- (5) W przejściowym okresie stopniowego wprowadzania WLTP ważne jest zatem wyjaśnienie, które wartości mają być wykorzystywane na potrzeby informowania konsumentów zgodnie z dyrektywą 1999/94/WE w celu zapewnienia, aby informacje dla konsumentów pozostały porównywalne w odniesieniu do wszystkich nowych samochodów osobowych i we wszystkich państwach członkowskich.
- (6) Jest bardzo prawdopodobne, że wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ zmierzone zgodnie z WLTP będą różniły się od wartości zmierzonych zgodnie z NEDC. Wartości WLTP w wielu przypadkach będą wyższe od wartości NEDC dla tego samego pojazdu. Ponadto, w przeciwieństwie do NEDC, WLTP zapewni jednostkowe wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ dla poszczególnych pojazdów, odzwierciedlające specyfikacje pojazdu i wyposażenie dodatkowe, które wpływa na te wartości. W rezultacie konsumenci uzyskają bardziej precyzyjne i realistyczne informacje na temat każdego nowego samochodu osobowego lub, w przypadku danego modelu samochodu, zakresu możliwych wartości zużycia paliwa i emisji CO₂.
- (7) Wyniki badań dotyczące zużycia paliwa i emisji CO₂ są rejestrowane dla różnych faz badań. W przypadku pojazdów homologowanych zgodnie z NEDC przewidziano wartości dla warunków „miejskich” i „pozamiejskich” oraz wartość w „cyklu mieszanym” i „wartość ważoną, cykl mieszany”. W przypadku pojazdów homologowanych zgodnie z WLTP przewidziano wartości dla faz „low”, „medium”, „high” i „extra high” oraz wartość w „cyklu mieszanym” i „wartość ważoną, cykl mieszany”. Aby zapewnić porównywalność, konsumentom należy udostępnić co najmniej informacje o wartościach w „cyklu mieszanym” wynikających z zastosowanej metody badania.
- (8) W przypadku gdy konsumentom udostępniane są informacje odrębne od etykiet, przewodników, plakatów, literatury lub materiałów promocyjnych wymaganych na mocy dyrektywy 1999/94/WE odnoszące się do zużycia paliwa lub emisji CO₂ w oparciu o niezharmonizowane protokoły badań w ramach dobrowolnych systemów producentów, konsumenci powinni być w pełni świadomi faktu, że wartości te są oparte na niezharmonizowanych protokołach badań. Konsumentów należy poinformować o tym, że w celu porównania zużycia paliwa lub emisji CO₂ nowych samochodów osobowych należy stosować wartości zmierzone i homologowane zgodnie ze zharmonizowanym protokołem badań UE.
- (9) Podczas transpozycji dyrektywy 1999/94/WE niektóre państwa członkowskie postanowiły uwzględnić na etykietach samochodów – oprócz informacji o zużyciu paliwa i indywidualnych emisjach CO₂ – również informacje na temat zanieczyszczeń powietrza. Po wprowadzeniu WLTP i procedury badania emisji w rzeczywistych warunkach jazdy oraz nowych wymogów dotyczących deklarowania maksymalnej wartości emisji w rzeczywistych warunkach jazdy na świadectwie zgodności nowych samochodów⁽¹⁾ informacje dotyczące zanieczyszczeń powietrza będą dostępne od dnia 1 września 2017 r. dla wszystkich nowych typów pojazdów, a od dnia 1 września 2019 r. dla wszystkich nowych pojazdów. Zgodnie z zaleceniem Parlamentu Europejskiego w następstwie dochodzenia w sprawie pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym⁽²⁾ państwa członkowskie powinny rozważyć udostępnianie takich informacji konsumentom w celu podnoszenia świadomości oraz umożliwienia konsumentom dokonywania świadomego wyboru przy zakupie samochodu.
- (10) Aby zapewnić pełne zrozumienie przez konsumentów skutków przejścia na WLTP, wszystkie zainteresowane strony powinny prowadzić kampanie informacyjne, które wyjaśnią skutki nowej procedury badania dla wartości zużycia paliwa i emisji CO₂, lub wnosić wkład w takie kampanie. Kampanie informacyjne powinny obejmować organy publiczne, organizacje konsumentów, organizacje ekologiczne i organizacje pozarządowe, stowarzyszenia kierowców i przemysł samochodowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6) (Dz.U. L 109 z 26.4.2016, s. 1).

⁽²⁾ P8_TA(2017)0100.

- (11) Po przeprowadzeniu konsultacji z grupą ekspertów ds. opracowania i wdrożenia polityki w zakresie emisji CO₂ z pojazdów drogowych z udziałem ekspertów reprezentujących przemysł, organizacje konsumenckie i inne organizacje pozarządowe oraz państwa członkowskie Komisja uważa za stosowne przedstawić zalecenia co do sposobu wyrażania oficjalnego zużycia paliwa i oficjalnych indywidualnych wartości emisji CO₂ nowych samochodów osobowych w celu informowania konsumentów.
- (12) Należy przyjąć zalecenie, aby umożliwić konsumentom dokonywanie świadomego wyboru oraz aby zachęcić do jednolitego stosowania dyrektywy 1999/94/WE w całej Unii.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią komitetu utworzonego na mocy art. 10 dyrektywy 1999/94/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wartości NEDC zapisane w świadectwach zgodności nowych zarejestrowanych samochodów były wykorzystywane do celów przekazywania konsumentom informacji o oficjalnym zużyciu paliwa i oficjalnych indywidualnych wartościach emisji CO₂, jak określono w art. 2 pkt 5 i 6 dyrektywy 1999/94/WE, do dnia 31 grudnia 2018 r.; po tej dacie wszystkie nowe pojazdy wprowadzane do obrotu w Unii muszą być badane i homologowane zgodnie z WLTP.
2. Od dnia 1 stycznia 2019 r. państwa członkowskie powinny zapewnić, aby do celów informowania konsumentów stosowane były wyłącznie wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ uzyskane na podstawie WLTP.
3. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby po dniu 1 stycznia 2019 r., kiedy to pojazdy z końcowej partii produkcji będą mogły nadal korzystać wyłącznie z wartości opartych na NEDC, wartościom tym towarzyszyło zastrzeżenie, że dany pojazd jest pojazdem z końcowej partii produkcji i podane wartości nie są porównywalne z wartościami opartymi na WLTP.
4. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby etykieta dołączona do każdego nowego samochodu osobowego lub widoczna obok niego w punkcie sprzedaży zawierała informacje dotyczące oficjalnego zużycia paliwa i oficjalnych indywidualnych wartości emisji CO₂ pojazdu, do którego się odnosi.
5. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przewodnik dotyczący zużycia paliwa i poziomu emisji CO₂ oraz plakat lub ekspozycja widoczne w punkcie sprzedaży zawierały informacje dotyczące oficjalnego zużycia paliwa i oficjalnych indywidualnych wartości emisji CO₂ pojazdu, do którego się odnoszą. W przypadku gdy kilka wariantów lub wersji zostało zgrupowanych w jednym modelu, należy podać wartości pojazdu o najwyższych wartościach w danej grupie.
6. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby materiał promocyjny zawierający odniesienie do danego nowego modelu, wariantu lub wersji zawierał informacje dotyczące oficjalnego zużycia paliwa i oficjalnych indywidualnych wartości emisji CO₂ pojazdu, do którego się odnosi. Jeżeli określono więcej niż jeden model, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby informacje te obejmowały oficjalne zużycie paliwa i oficjalne indywidualne wartości emisji CO₂ wszystkich pojazdów, do których dany materiał promocyjny się odnosi, lub zakres od najniższych do najwyższych wartości wszystkich pojazdów, do których się odnosi. W przypadku pojazdów, którym udzielono homologacji typu zgodnie z WLTP, najniższe i najwyższe wartości powinny odzwierciedlać wartości nowych samochodów osobowych dostępnych na rynku zapisane w świadectwach zgodności.
7. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby materiały promocyjne rozpowszechniane drogą elektroniczną, które umożliwiają konsumentom skonfigurowanie pojazdu, takie jak internetowe konfiguratorzy samochodów, wyraźnie wskazywały konsumentom, w jaki sposób wybór różnych elementów i wyposażenia dodatkowego wpływa na wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ homologowane i zmierzone zgodnie z WLTP.
8. Jeżeli państwa członkowskie zezwalają na podawanie wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ opartych na WLTP jako informacji dodatkowych przed dniem 1 stycznia 2019 r. w celu udostępnienia konsumentom możliwie jak najwcześniej wartości emisji CO₂ i zużycia paliwa, które są bardziej reprezentatywne dla rzeczywistych warunków jazdy, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dodatkowe informacje były przedstawiane w sposób jasny i odrębny od etykiet, przewodników, plakatów, literatury lub materiałów promocyjnych wymaganych na mocy dyrektywy 1999/94/WE oraz aby zawierały następującą informację:

„Od dnia 1 września 2017 r. niektóre nowe pojazdy będą homologowane z wykorzystaniem światowej zharmonizowanej procedury badania pojazdów lekkich (WLTP), która jest nową, bardziej realistyczną procedurą pomiaru zużycia paliwa i emisji CO₂. Od dnia 1 września 2018 r. WLTP w pełni zastąpi nowy europejski cykl jezdny (NEDC), który stanowi obecną procedurę badania. Ze względu na bardziej realistyczne warunki badania wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ mierzone na podstawie WLTP są w wielu przypadkach wyższe od wartości mierzonych na podstawie NEDC.”.

9. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przed podjęciem decyzji w sprawie zakupu samochodu konsumenci byli informowani o zmianach wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ wynikających z wprowadzenia WLTP oraz skutkach, jakie zmiany te mogą mieć w momencie rejestracji.
10. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby oficjalne zużycie paliwa i oficjalne indywidualne wartości emisji CO₂ obejmowały co najmniej wartości „cyklu mieszanego” zmierzone zgodnie z odpowiednią procedurą badania.
11. W przypadku gdy konsumentom udostępniane są informacje odrębne od etykiet, przewodników, plakatów, literatury lub materiałów promocyjnych wymaganych na mocy dyrektywy 1999/94/WE, odnoszące się do zużycia paliwa lub emisji CO₂ w oparciu o niezharmonizowane protokoły badań w ramach dobrowolnych systemów producentów, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zawierały one następującą informację:

„Podane wartości zużycia paliwa lub emisji CO₂ opierają się na niezharmonizowanych protokołach badań. Są one podane jedynie w celach informacyjnych. W celu porównania wartości zużycia paliwa lub emisji CO₂ nowego samochodu osobowego opartych na zharmonizowanym protokole badania UE należy stosować oficjalne wartości zużycia paliwa lub emisji CO₂ [wstawić link do strony, na której wartości te są dostępne].”.
12. Państwa członkowskie powinny rozważyć możliwość podania na etykiecie, która jest dołączona do każdego nowego samochodu osobowego lub widoczna obok niego w punkcie sprzedaży, również informacji dotyczących maksymalnej wartości zanieczyszczeń powietrza w rzeczywistych warunkach jazdy zadeklarowanych na świadectwie zgodności każdego pojazdu.
13. Państwa członkowskie powinny zapewnić przeprowadzanie odpowiednich kampanii informacyjnych w celu wyjaśnienia konsumentom wprowadzenia WLTP i jej wpływu na wartości zużycia paliwa i emisji CO₂, w szczególności wzrostu tych wartości w stosunku do wartości uzyskanych na podstawie NEDC oraz znaczenia wartości wynikających z różnych faz badań.
14. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2017 r.

W imieniu Komisji
Miguel ARIAS CAÑETE
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL